

HRISTOS I NJEGOV ZAKON

POUKA ZA MLADE

April, maj, jun 2014.

Sadržaj:

| | |
|--|-----|
| 1. Zakoni u Hristovo vreme | 4 |
| 2. Hristos i Mojsijev zakon | 13 |
| 3. Hristos i verski običaji | 22 |
| 4. Hristos i Zakon u Propovedi na gori | 31 |
| 5. Hristos i Subota | 40 |
| 6. Hristova smrt i Zakon | 49 |
| 7. Hristos, svršetak Zakona | 58 |
| 8. Božji i Hristov zakon | 67 |
| 9. Hristos, Zakon i Jevanđelje | 76 |
| 10. Hristos, Zakon i Zaveti | 85 |
| 11. Apostoli i Zakon | 94 |
| 12. Hristova crkva i Zakon | 103 |
| 13. Hristovo carstvo i Zakon | 112 |

HRISTOS I NJEGOVI ZAKON

Broj 2/2014.

Naslov originala:

Christ and His Law

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silu. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

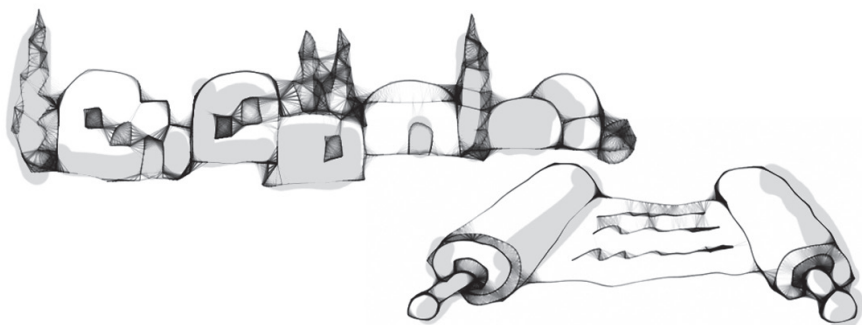
1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitаш komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 29. marta do 4. aprila 2014.



Zakoni u Hristovo vreme

»Jer kad neznabošci neimajući zakona sami od sebe čine što je po zakonu, oni zakona ne imajuću sami su sebi zakon.«

(Rimljanima 2,14)

»Zakon je sistem pravila i smernica postavljenih od strane društvenih institucija da bi upravljali ponašanjem... Zakoni na različite načine oblikuju politiku, ekonomiju i društvo, i služe za regulisanje međuljudskih odnosa.«* Nije nam nužan zakon da bismo znali šta je dobro, a šta loše. U mnogim slučajevima ljudi znaju šta je dobro a šta zlo, čak iako nemaju zakon koji im to govori.

Zakoni mogu poboljšati naš život ili nas baciti u očajanje. Koliko je bolje što je Bog promenio naše srce, tako da možemo živeti po zakonu na osnovu unutrašnje pobude, umesto da sledimo kamenu ploču na zidu ne razmišljajući o zakonima koji su tu napisani.

Jedan od glavnih razloga postojanja zakona je potčinjavanje opštim društvenim prilikama. U nekim slučajevima, vlasti koje donose zakone nisu objektivne. Tada su i njihovi zakoni neobjektivni i štetni. Međutim, dobro osmišljeni zakoni uglavnom štite od zla.

Neki ljudi misle da držanje zakona ograničava njihove sposobnosti i da ih poslušnost njima sprečava da razmišljaju svojom glavom. Na televiziji i u filmovima gledamo kako ljudi izvrću pravila i prkose društvenim zakonima, ali ipak izmiču pravdi. Neki ih smatraju hrabrima i herojima. Međutim, koliko štete ti pojedinci nanose svetu, ostvarenjem svojih zamisli?

Zatim, tu su i oni koji zakon shvataju ozbiljno. Njihova nesebična dela često iznose na videlo lepotu jednostavnih pravila. Svojom poslušnošću oni pomažu da se svet promeni i nadahnjuju druge da to isto čine. Na taj način, oni ovaj svet čine boljim.

Kakvo je vaše shvatanje morala? Šta mislite o poštovanju autoriteta? Smatrate li da vas Božji zakon ograničava? Kako gledate na zakon s obzirom da živite na ovom svetu, podložni zakonima svoje zemlje i Božjim zakonima? Da li vaše shvatanje zakona menja nešto u svetu?

Ove sedmice zauzmite stav. Razmišljajte o svom moralu i sistemu vrednosti. Prepoznajte mudrost u Božjem zakonu. Sagledajte kako Njegov zakon utiče na nas, pa prema tome i na svet. Odlučite da postanete oni koji će vršiti dobar uticaj. »Zakon je Gospodnji savršen, krijepi dušu.« (Psalam 19,7)

Šta mislite o poštovanju autoriteta?

Melodi Ferada, Vinipeg, Manitoba, Kanada

* Wikipedia.com, <http://en.wikipedia.org/wiki/Law>.

Jevreji u Hristovo vreme sledili su mnoštvo zakona. Imali su Deset zapovesti i Mojsijeve zakone koji su uređivali moralna i građanska pitanja. Zatim, postojala je tradicija religioznih vlasti poznata pod nazivom rabinski zakoni. Osim sopstvenih zakona i običaja, Jevreji su bili potčinjeni i stranoj vlasti – Rimljanima.

Pod rimskom vlašću (Matej 5,41; Luka 2,15; Marko 12,17; Jovan 19,7)

Isus se rodio u razdoblju istorije Izraela u kome je narod živeo pod stranom okupacijom. U početku, Rimljani su uspostavili u Judeji lokalnu, polunezavisnu vlast Iroda Velikog. Posle njegove smrti, Judeja je podeljena između njegova tri sina, a kasnije i Pontija Pilata kao guvernera. Jevreji su u sopstvenoj zemlji imali položaj građana drugog reda. Nisu imali ista prava kao rimski građani. Mogli su biti prisiljeni da nose teret za rimske građane (Matej 5,41). Bili su obavezni da Rimljanima plaćaju porez i učestvuju u popisu građana (Luka 2,1-5; Marko 12,17). Nisu imali pravo da bez rimske dozvole sprovedu sve građanske zakone propisane u Tori (Jovan 19,7).

Isus se pridržavao rimskog zakona, iako je bio suočen sa okupacijom i nepravdom. On je savetovao svoje sledbenike da doslovno hodaju jedan sat duže od onoga što im je nametnuto (Matej 5,41). Kada su Ga fariseji pitali da li treba da plaćaju porez Rimljanima, kazao je: »Podajte česarevo česaru, a Božije Bogu.« (Marko 12,17)

Rabinski zakoni (2. O carevima 24,15; Matej 15,9; Marko 2,23; 3,1-6; Luka 13,34; Jovan 5,8)

Izrailjci i Venijaminovo i Judino pleme stalno su se okretali idolopoklonstvu. U pokušaju da ljude odvrati od rđavih puteva, Bog ih je prepustio sebi samima. Tako su Vavilonci razorili Hram i zarobili veliki deo jevrejskog naroda.

Isus poziva ljude da prihvate više standarde.

Kada je Nemija, pod Božjim vođstvom, obnovio Hram i ponovo sagradio jerusalimske zidove, jevrejske vođe uspostavile su zakone u nameri da osiguraju poštovanje Deset zapovesti i Mojsijevih zakona – da Jevreji nikada više ne bi pali u ropstvo. Na primer, Božja zapovest o svetkovanju Subote bila je proširena pravilima o tome koliko daleko treba pešačiti u taj dan ili da li tada treba podići maramicu.

Isus, naizgled, nije mnogo mario za takvu tradiciju. On je u Subotu lečio i one ljude koji nisu bili u smrtnoj opasnosti. Dozvolio je svojim učenicima da u taj dan kidaju i jedu klasje. Nekima koje je izlečio, čak je zapovedio da podignu svoju prostirku i ponesu je svojoj kući, iako je bila Subota. Fariseji i religiozne vođe, zbog svega toga, osetili su se veoma ugroženim.

Mojsijevi zakoni (5. Mojsijeva 22,23.24; 24,1-4; Matej 19,9; Jovan 8,1-11)

Mojsijev građanski zakon sadržao je smernice koje su uređivale svakodnevni život izrailjskog naroda. Neki od tih zakona ukazivali su na Hrista. Međutim, posle Njegovog života na Zemlji, žrtve i ceremonije u Hramu više nisu bile potrebne. Tip je sreo antitip. Mojsijev zakon je dozvoljavao da muž da ženi potvrdu o razvodu ukoliko mu se nešto ne bi dopalo u vezi sa njom (5. Mojsijeva 24,1-4). Isus je, međutim, kazao da je nemoral jedini razlog za razvod (Matej 19,9). Znači, Isus poziva ljude da prihvate više standarde. U nekim drugim prilikama, Isus je tražio suštinu Mojsijevog zakona. Kada su žena i muškarac bili uhvaćeni u preljubi, trebalo je da oboje budu kamenovani do smrti (5. Mojsijeva 22,23. 24). U Jevanđelju po Jovanu 8,1-11. opisano je kako su fariseji doveli ženu uhvaćenu u preljubi da joj Isus sudi. Njegov odgovor je glasio: »Koji je među vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju.« (Jovan 8,7) Jedina osoba koja je nosila radnju u tom opisu bio je sam Hristos. Iako nije odobravao njen grešni čin, On je nije osudio na smrt kao što je zahtevao Mojsijev zakon. Umesto toga, ponudio joj je oprostaj i novi život.

Moralni zakon (Matej 5,21. 22; 19,16-26; Marko 12,30. 31; Jevrejima 4,15)

Deset zapovesti otkrivaju Božji karakter i naše grešno stanje. Isus je savršeno održao taj Zakon. Iako je znao da spasenje ne potiče od Moralnog zakona, ipak je držao taj Zakon (Matej 19,16-26). On jasno tvrdi da se Deset zapovesti i, konačno, Božji karakter u osnovi svodi na ljubav – voleti druge kao sebe same i Boga od sveg srca (Marko 12,30. 31).

Dok su Jevreji držali slovo Zakona, Isus je uzdizao Zakon. U Propovedi na gori pokazao je da spoljašnje držanje Zakona nije dovoljno. Svi grešimo, vidljivo ili u svom srcu. Tako je, prema Isusu, mržnja jednaka ubistvu, a požuda preljubi (Matej 5,21; 27.28). Prema tome, jasno je da niko od nas ne može da se hvali da doslovno drži zapovesti.

Držati zakon, pokazivati ljubav prema bližnjima i Bogu, nije legalizam, već proizvod našeg odnosa sa Hristom i doživljava Njegove blagodati. Zahvaljujući Isusovom savršenom životu naš život je promenjen prema ugledu na Boga. Ono što nas spasava nije farisejski legalizam već Isusov savršeni život.

Zaključak (2. Korinćanima 3,18)

Važno je da shvatimo i prihvatimo način na koji se Hristos odnosio prema zakonima svog vremena i legalističkim običajima religioznih autoriteta. On je potpuno otkrio Božji savršeni karakter ljubavi, koji je opisan u Deset zapovesti. Ako budemo prepustili svoje vreme Hristu, bićemo promenjeni u Njegovu obličje.

»Bog je stvorio čoveka savršeno svetim i srećnim, a Zemlja, u vreme kada je besprekorna izašla iz Stvoriteljevih ruku, nije nosila nikakav trag propadanja ili senku prokletstva. Prekršaj Božjeg zakona, Zakona ljubavi, doneo je žalost i smrt. Ipak, čak i usred patnje, koja je posledica greha, otkriva se Božja ljubav. Zapisano je da je Bog prokleo Zemlju zbog čoveka (1. Mojsijeva 3,17). Trnje i čkalj, teškoće i iskušenja, koji čovekov život čine životom mukotrpnog rada i brige, određeni su za njegovo dobro, kao deo vaspitanja potrebnog u Božjem planu, kojim bi ga uzdigao iz propasti i poniženja koje je doneo greh. Svet, iako pao u greh, ne iskazuje samo žalost i bedu. U samoj prirodi postoje poruke nade i utehe. Čkalj je posut cvetovima, a trnje je pokriveno ružama.«¹

»Priroda i otkrivenje podjednako svedoče o Božjoj ljubavi. Naš nebeski Otac je Vrelo života, mudrosti i radosti. Pogledajte čudesna i divna dela u prirodi. Razmislite o njihovoj neuporedivoj prilagodljivosti potrebama i sreći, ne samo čovekovo, već i svih ostalih bića. Sve iskazuje Tvorčevu ljubav – sunčeva svetlost i kiša, koji uveseljavaju i osvežavaju Zemlju, brežuljci, mora i doline.«²²

»Sve iskazuje Tvorčevu ljubav – sunčeva svetlost i kiša...«

»Zakon traži pravdu – pravedan život, savršen karakter, a ovo čovek ne može da da. On ne može da ispuni zahteve Božjeg svetog zakona... Božja ljubav izražava se u Njegovoj pravdi isto toliko koliko i u Njegovoj milosti. Pravda je osnova Njegovog prestola i rod Njegove ljubavi. Sotona je

želeo da odvoji milost od istine i pravde... Međutim, Hristos je pokazao da su one u Božjem planu nerazdvojno povezane i da jedna ne može postojati bez druge. 'Milost i istina sreće se, pravda i mir poljubiće se'.«³ (Psalam 85,10)

ODGOVORITE

1. Na koji način je ljudsko društvo pretvorilo Božji zakon u zakon osvete? Po čijim merilima je tako odlučeno?
2. Kako su ljudi iz Hristovog vremena izopačili Božji zakon ljubavi? A kako savremeni hrišćani?
3. Na koji način možemo doprineti da se Božji zakon sagleda kao poruka koja potiče od Oca koji nas voli?

Hari Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

1 Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 9, 10. orig.

2 Isto, str. 9. orig.

3 Vajt, *Čeznja vekova*, str. 762. orig.

Isus je od početka svoje službe imao teškoća sa zakonikima. Pratile su Ga širom Galileje i po Jerusalimu, spremni da Ga napadnu i obore u pitanjima oko zakona. Imali su odličnu moć zapažanja, to im se mora priznati, jer su uvideli da je Isus božanska ličnost. Konačno, bili su prisutni na obalama Jordana kada Ga je Jovan krstio i proglasio Božjim Jagnjetom i kada Ga je Božji glas nazvao ljubaznim Sinom. Međutim, bili su uporni u svojim polemikama o zakonu. Kada je Isus ohrabrio svoje sledbenike da pojedju malo zrnevlja, dok su jedne Subote hodali preko polja, proglasili su Ga kršiteljem Zakona. Kada je izlečio čoveka iz banje u Subotu – zapravo izlečio i oprostio mu grehe – ponovo su povikali da je prekršio Zakon.

Moramo imati na umu kojim su se zakonom bavili ovi ljudi. Oni nisu bili ni sudije ni advokati. Nisu se bavili posredovanjem u prenosu prava svojine prilikom kupovine. Oni su bili tumači Mojsijevog zakona, Tore i mnoštva zakonskih propisa koje su jevrejski sveštenici dodavali verskoj praksi. U stvari, njihova pravila postala su tako izvitoperena da je u većini slučajeva Isus trebalo samo da navede Božju reč da bi rešio spor.

On je dosledno pristupao Zakonu, dajući mu unutrašnje, jasnije značenje.

Kada je Isus održao svoju čuvenu Propoved na gori, ona se uglavnom odnosila na isticanje suštine postojanja određenih zapovesti. »Čuli ste da je kazano«, počinjao je u nekoliko navrata, a zatim nastavljao: »Ali Ja vam kažem.« On je dosledno pristupao Zakonu, dajući mu unutrašnje, jasnije značenje.

Evo jedne zanimljivosti: uzimajući uzvišena načela Božjeg zakona izvedena iz Mojsijevih knjiga i proroka, i pretvarajući ih u kruta, proizvoljna pravila ponašanja, ovi jevrejski »ljudi od zakona« zapravo su mu pridavali logiku rimskog zakona koji su prezirali. »Osnova rimskog prava bila je misao da forma, a ne namera reči ili postupaka dovodi do pravnih posledica. Rimljani su uočili da postoje svedoci za postupke i reči, ali ne i za namere.«*

Palestina se nalazila pod rimskom vlašću. Jevreji su mrzeli okupaciju i sve što je ona predstavljala. Zaista je tragično što su jevrejski zakonici potpuno zaboravili Božju unutrašnju silu i svoju potrebu da žive pred Bogom, koji poznaje čak i naše misli, da su počeli da podražavaju, upravo, onu sekularnu pravnu logiku koju su toliko prezirali!

Linkoln Stid, Hagerstaun, Merilend, SAD

* UNRV History, »Ancient Roman Laws,« at <http://www.unrv.com/empire/roman-history.php>.

Biblija pokazuje našu prošlost i budućnost. Ona otkriva u čemu se sastoji nada za ovaj gladan, sebičan i izgubljeni svet. Ta nada obuhvata Spasitelja koji, preko Svetog Duha, boravi u ljudskom srcu. Kada Sveti Duh živi u nama, On nam pomaže da držimo Božji zakon. Njegov zakon je Zakon ljubavi – ljubavi prema Njemu (prve četiri zapovesti) i ljubavi prema ljudima (ostalih šest zapovesti). Ljubav doslovno predstavlja temelj Božjeg zakona. Fariseji su, s druge strane, »uzeli Deset zapovesti i proširili ih u religiozni sistem od 613 zakona (365 zabrana i 248 afirmativnih zapovesti). Za razliku od njih, Isus je bio u stanju da čitav Zakon svede na samo dve zapovesti – da volimo Boga i svoje bližnje.*« Na koji način, sa Isusom koji boravi u našem srcu preko Svetog Duha, možemo pokazati svoju ljubav prema Bogu i bližnjima? U nastavku se nalazi nekoliko primera. Možete li se setiti još nekih?

Na koji način možemo pokazati svoju ljubav prema Bogu i bližnjima?

Redovno proučavajte Bibliju. Postoji mnogo načina da se to ostvari. Za ideje o planu čitanja Biblije posetite internet stranicu »Bible Gateway« na veb adresi: <http://www.biblegateway.com/reading-plans/?version=NIV>, i odaberite plan koji vama odgovara.

Redovno se molite. Da vam ne bi postalo dosadno u vremenu predviđenom za molitvu, razmotrite različite načine na koje se možete moliti, koji su pomenuti na veb adresi: <http://www.christianitytoday.com/iyf/hottopics/faithvalues/28.57.html>.

Naučite nekoga da čita. Mnoge gradske biblioteke organizuju obuku za odrasle koji treba da pouče druge ljude da čitaju. Razmotrite mogućnosti koje se time otvaraju za takve ljude, kao što je mogućnost da konačno počnu da čitaju Bibliju.

Nahranite i obucite siromašne. Kada kupujete u prodavnici, uzmite jedan ili dva artikla više, da biste ih priložili banci hrane u vašem gradu. Ako u vašem ormanu ima dobrih stvari koje više ne nosite, poklonite ih prodavnici polovne odeće.

ODGOVORITE

1. Kojih se još načina možete setiti kako lično možete sprovesti Božji zakon (voleti Njega i svoje bližnje) u delo?
2. Građanski ratovi, zlostavljanje dece, pucnjava po školama i drugi tragični događaji ostavili su pustoš u životu mnogih ljudi. Kakvu bi ulogu Crkva trebalo da ima u takvim prilikama?

Sonikile Tembo, Vinipeg, Manitoba, Kanada

* Steve Weaver, »Love Fulfills the Law! (Exposition of romans 13:8–10)« <http://pastorhistorian.com/2006/03/13/love-fulfills-the-law-exposition-of-romans-138-10/>.

3. april 2014.

»ZALUDU ME POŠTUJU!«

MIŠLJENJE (Matej 15,1-20; Marko 7,1-23; Kološanima 2,8, 20-23;

2. Timotiju 4,2-4; Titu 1,13.14)

Če

Ljudskim društvom od davnina vlada tradicija (obredi, doktrine, običaji i prakse), koje se prenose s naraštaja na naraštaj usmenim ili pisanim putem. Napuštanje te tradicije često je kažnjavano smrću ili proterivanjem iz društva.

Pogrešno je držati se tradicije ukoliko ona nanosi štetu ljudima. Na primer, u Španiji svake godine muškarci se oblače kao đavo i preskaču preko beba koje su poređane duž ulice.¹ Zatim, tu je i novogodišnje ronjenje u Sibiru, kada muškarci rone u Bajkalskom jezeru. Ronioci iseku rupu u ledu, a zatim zarone 40 metara u dubinu. Jedan ronilac nosi drvo sa sobom, tako da svi ostali roniaci mogu da plešu oko njega.² Već na prvi pogled ti običaji deluju opasno. Šta ako neki učesnik padne preko beba? Ili, ako se neki otac, sin ili muž utope prilikom ronjenja?

Neki običaji su ipak dobri. Na primer, pranje ruku pre jela uklanja štetne mikroorganizme koji bi mogli da dospeju u naš organizam.

Neki običaji su ipak dobri.

Ljudi u Hristovo vreme takođe su se držali običaja od kojih su mnoge osmislili fariseji i drugi učitelji zakona. Neki od tih običaja čak su u suprotnosti sa Božjim zapovestima. Jedan takav primer nalazi se u Jevanđelju po Marku 7,1-13. Isus u 10. stihu pominje da je važno poštovati oca i majku kao što je Bog zapovedio (2. Mojsijeva 20,12). Međutim, u 11. stihu On napominje da su rabini poništili tu zapovest.

Dakle, preko pisane Reči, Isus nas uči da je važnije poslušati Božji zakon nego ljudske zapovesti. Pokušavajući da tumače Božje zakone, religiozne vođe samo su opteretile narod tradicijom. Uzalud su poštovali Boga »učeci naukama i zapovijestima ljudskima«. (Matej 15,9)

Kao Hristovi sledbenici, pozvani smo da svakodnevno proučavamo Njegovu reč i da je prihvatimo. To su dva načina da budemo sigurni da nas niko neće zarobiti »filozofijom i praznom prijevaram, po kazivanju čovječijemu, po nauci svijeta, a ne po Hristu«. (Kološanima 2,8)

ODGOVORITE

1. Koji običaji prisutni u savremenom hrišćanstvu su u suprotnosti sa Božjom reči?
2. Kako možemo biti sigurni da sledimo Božji zakon, a ne običaje koji nas mogu koštati večnog života?

Kolins Kalaluka, Vinipeg, Manitoba, Kanada

1 Wikipedia.com, »Baby jumping,« http://en.wikipedia.org/wiki/Baby_jumping.

2 TopTenz, »Top Ten Dangerous Traditions,« <http://www.toptenz.net/top-10-dangerous-traditions.php#ixzz2OfWQiK5b>.

ZAKLJUČAK

Većina između nas ponekad smatra da nas određeni zakoni ograničavaju u životu. Ipak, uopšteno govoreći, zakoni bi na mnogo načina trebalo da poboljšaju kvalitet našeg života. Zakoni po kojima su se fariseji vladali često su bili ograničavajući. Oni su bili utemeljeni na običajima i ritualima i često se malo znalo, ili se malo vodilo računa o značenju koje je postojalo iza tih zakona. Međutim, Božji zakon kao što se vidi u Deset zapovesti, zasniva se na ljubavi – Njegove ljubavi prema nama i naše ljubavi jednih prema drugima. Volimo Njega i jedni druge.

RAZMOTRITE

- Preispitajte svoje moralne standarde. Na čemu se oni zasnivaju? Na koji način su poboljšali ili ograničili vaš svakodnevni život? U kojim oblastima biste voleli da vidite poboljšanje? Molite se Bogu za to.
- Upotrebite Internet da biste istražili hrišćanske običaje širom sveta. Razmotrite kako ti običaji mogu poboljšati ili oslabiti nečiji odnos sa Hristom.
- Skicirajte, naslikajte ili izvajajte nešto što dočarava sledeći navod iz pouke za ponedeljak: »Priroda i otkrivenje podjednako svedoče o ljubavi Božjoj... Sve iskazuje Tvorčevu ljubav – sunčeva svetlost i kiša, koji uveseljavaju i osvežavaju Zemlju, brežuljci, mora i doline.«
- Izvedite u tišini određene religijske običaje tokom bogoslužjenja u petak uveče. Kada neko pogodi o kome je običaju reč, razgovarajte u kojoj meri on može pomoći verniku da raste u Hristu.
- Pevajte pesmu »The Law of the Lord Is Perfect« /«Zakon Gospodnji je savršen«/. Odgledajte njeno izvođenje na You Tube portalu: http://www.youtube.com/watch?v=r_35pl3CrGY. Ili neka je vaša subotnoškolska grupa pročita makar kao hor glasova tokom subotnoškolskog programa za odrasle.
- Razgovarajte sa dedom ili bakom, tetkom, ujakom, ili nekim drugim rođakom o tome kako je Božji zakon poboljšao njihov život.
- Razmislite koliko vam je Božji zakon značio tokom različitih razdoblja u životu. Razmotrite koje okolnosti su mogle imati ulogu u promeni nekih vaših stavova prema Zakonu.

POVEŽITE

Psalam 111,1. 7-9; Priče Solomonove 3,1-4; Rimljanima 13,9. 10.

Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 303-314. orig.

Adventistički hrišćani veruju..., str. 295-312. orig.

Lesli Džejn Simons, Njujork Siti, SAD

Pouka 2

Od 5. do 11. aprila 2014.



Hristos i Mojsijev zakon

*»Da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i Meni;
jer on pisa za Mene.«
(Jovan 5,46)*

Stojeći na mostu iznad auto-puta prema Kejptaunu, čeka sam da vidim predsednika zemlje i njegovu pratnju, dok su putovali od aerodroma prema centru grada da bi prisustvovali otvaranju parlamenta. Bilo mi je lako da ih uočim, jer su vozili brže nego što propisi dozvoljavaju. To je samo potvrdilo sve ono što štampa piše o tome kako vladini službenici krše zakone koje su sami doneli.

On je odlučio da ne koristi prečice, da ne traži lakši put.

Imajući u vidu činjenicu da je najbolji način da odrasli nauče decu poslušnosti, upravo da im sami daju primer u tome, neko bi očekivao da će vladini službenici poštovati zakone da bi bili uzor ostalim građanima. Međutim, ljudi iz svih društvenih slojeva, širom sveta, imaju problema sa poštovanjem zakona – čak i oni koji se predstavljaju kao Hristovi sledbenici. Srećom, Božji Sin je preuzeo ljudsku prirodu i došao na Zemlju da bi nam dao primer kako da živimo u skladu sa Očevim zakonom. Zapravo, On je sledio čak i Mojsijeve, ceremonijalne zakone, koje je Bog uspostavio da bi stvorio društvo koje će odražavati Njegovu volju i služiti kao svetionik ostalim narodima. Od obrezanja do posete Hramu, od verskih svetkovina do odnosa prema plaćanju poreza, Isus je ostao veran sistemu zakona za koje je znao da će se ispuniti Njegovom smrću i službom na Nebu.

Opravdanje delima (legalizam) bilo je karakteristično za fariseje. Oni su se trudili da steknu spasenje držanjem Božjih zapovesti, a naročito ceremonijalnog zakona.¹ »Osim toga, rabini su pokušavali da naprave ogradu oko Zakona, da zaštite njegove odredbe dodatnim pravilima koje su sami donosili u želji da spreče svaku mogućnost za kršenje zapovesti.«²

Ove sedmice naša pouka usredsređuje se na Isusov odnos prema Mojsijevom zakonu. Isus je prisustvovao jevrejskim svetkovinama i poštovao običaje od kojih su mnogi ukazivali na Njega. On je lako mogao da prekrši te zakone kao što vlasti u svetu često čine. Kako je lako mogao da zanemari njihove svete spise. Umesto toga, On je odlučio da ne koristi prečice, da ne traži lakši put.

Ove sedmice dok budemo proučavali pouku, neka nam Bog pomogne da budemo verni kao i naš Spasitelj.

Sifelani Masamba, Kejptaun, Južna Afrika

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 194 orig.

2 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 6, p. 308.

Mnogi ljudi često misle o držanju Zakona kao nečemu čime možemo ostaviti dobar utisak na Boga. Međutim, ne postoji zaista ništa što možemo učiniti da bismo Ga zadivili. Zato nas Isus uči da gledamo na Njega za svoje spasenje. To je tema koja se pojavljuje u 5. poglavlju Jovanovog jevanđelja. U stihovima od 1 do 15, čitamo o tome kako je On izlečio čoveka koji je bio nepokretan trideset osam godina. Isus je prvo pitao čoveka da li želi da bude izlečen. To je odmah skrenulo pažnju ovog čoveka na Spasitelja, ali on je još uvek mislio da će mu pomoć doći od banjske vode (7. stih). Isusov odgovor bio je brz i pogađao u srž: »Ustani, uzmi odar svoj i hodi.« Čovek je istog trenutka poslušao.

Ono što se zatim dogodilo otkriva neke zapanjujuće istine koje je Isus izneo u svom odgovoru na tvrdnju da je prekršio Subotu (stihovi 9-18). Jevreji su pokušali da ubiju Isusa najverovatnije zato što »je izlečio čoveka i zapovedio mu da nosi svoju prostirku u Subotu... lako je prema jevrejskom zakonu bilo dozvoljeno lečiti u Su-

»Da li je dopušteno lečiti Subotom?«

botu nekoga ko je akutno bolestan, lečenje hroničnih bolesnika kao što je bio ovaj slučaj, bilo je zabranjeno. Tako jedan stari jevrejski komentar, pisan mnogo vekova nakon Isusovog vremena, ali koji se nesumnjivo odnosi na prilike iz Njegovog vremena, glasi: 'Da li je dopušteno lečiti Subotom? Naši učitelji su ovako razmišljali: smrtna opasnost dopušta kršenje Subote; ali ukoliko je neizvesno da li će on [bolesni čovek] povratiti zdravlje ili ne, ne bi trebalo kršiti Subotu [zbog njega]'... Isusov postupak u vezi sa čovekom koji je bio bolestan 38 godina, kao da je svesno učinjen da bi pokazao pogrešnost takvih jevrejskih zakonskih ograničenja.«

Na taj način Isusova učenja ukazuju na jedan veći Zakon koji se nalazi iza bilo koga niza pravila, bilo da se radi o Deset zapovesti ili o Mojsijevom zakonu. Taj Zakon je Zakon ljubavi i milosti. Ono što je Isuh hteo da poruči čineći to čudo u subotni dan u osnovi je ovo: »Čak i Subotom je na delu Božja milost, saosećanje i ljubav, pa tako i moja.«

ODGOVORITE

1. Koliko puta uhvatite sebe da se oslanjate na Zakon za svoje spasenje?
2. Pregledajte neke od Mojsijevih zakona (5. Mojsijeva 16,1-17; 12,5-28; itd.) i Deset zapovesti. Koja Božja načela čine osnovu tih zakona?

1. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, vol. 5, pp.950, 951.

2. William Barclay, *The Gospel of John*, vol. 1, rev. ed. (Philadelphia, PA.: Westminster Press, 1975), p. 183.

SVETIONIK KOJI JOŠ UVEK SVETLI

LOGOS (2. Mojsijeva 13,2.12; 3. Mojsijeva 12,1-8; Luka 2,21-24; 5. Mojsijeva 6,5.6; Matej 5,17-20; Jovan 5,42-46; 3. Mojsijeva 20,10; Jovan 8,1-11)

Pre više od jednog milenijuma Bog je preko Mojsija dostavio svom narodu zakone i zapovesti. Vekovima kasnije Isus je hodao među Božjim narodom, suočavao se sa Mojsijevim zakonima i ispunjavao ih. Danas se važnost tih zakona ili legalistički zastupa, kao da oni još uvek obavezuju, ili se u potpunosti zanemaruju i zamenjuju različitim oblicima novozavetne teologije. Ipak, »ima mnogo primera zakona koje hrišćani prihvataju, iako su oni deo Mojsijevog zakonika – zakoni protiv idolatrije, prostitucije, homoseksualnosti, sodomije i incesta (3. Mojsijeva 18.19. poglavlje). Dve najveće zapovesti, takođe, su preuzete iz Petoknjžja: 'Ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega' (5. Mojsijeva 6,5), i 'Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga'«. (3. Mojsijeva 19,18) ¹

Dakle, šta je Isus tokom svog života na Zemlji hteo da kaže u vezi sa Mojsijevim zakonima? »Mojsijevi zakoni obrazuju mozaik.«² Svi delići poređani zajedno stvaraju sliku uputstava za Božji narod.

Blagosloven bio! (2. Mojsijeva 13,2.12; 3. Mojsijeva 12,1-8; Luka 2,21-24)

Obrezanje je simbolizovalo blizak odnos koji Bog želi da ima sa svojom decom. Ta želja je zapravo prethodila Mojsijevim zakonima (1. Mojsijeva 17,10-12). U 3. Mojsijevoj 26,40-42 Bog objašnjava da ljudsko srce treba da bude ono što On konačno želi. Isus je još više naglasio tu Božju nameru primajući znak obrezanja osmog dana posle rođenja. Time je ispunio zahteve iz 2. Mojsijeve 13,2 primajući poseban »blagoslov« 33. dana posle rođenja (Luka 2,22.23).

Šta je Isus želeo da postigne podvrgavajući se obredima obrezanja i posvećenja? Zapazite nekoliko biblijskih »priznanja« koja otkrivaju kakvo je Božje srce: (1) »Sastavio si me u utrobi matere moje... Nijedna se kost moja nije sakrila od Tebe, ako i jesam sazdan tajno... Kako su mi nedokučljive pomisli tvoje, Bože!« (Psalam 139,13-17); (2) »I biću im Bog« (1. Mojsijeva 17,8);

Prvo dolazi**Božja blagodat.**

(3) »Posveti Mi...« (2. Mojsijeva 13,2) »Odvajaćeš Gospodu...« (2. Mojsijeva 13,12); »I hodiću među vama, i biću vam Bog, i vi ćete biti Moj narod.« (3. Mojsijeva 26,12)

Isusov život je otkrio namere Mojsijevih zapovesti i pokazao njihovo dublje značenje. Čitajte tekst u Jevanđelju po Luki 18,16. U kome On proširuje blagoslov iz 3. Mojsijeve 12,4.

1 Jiri Moskala, »The Validity of the Levitical Food Laws of Clean and Unclean Animals: A Case Study of Biblical Hermeneutics«, Journal of the Adventist Theological Society, vol. 22, no. 2, 2011, p. 29.

2 Isto. Igra reči na engleskom: »Mosaic laws form a mosaic«.

Suštinsko pitanje (5. Mojsijeva 6,5,6; Matej 5,17-20; Jovan 5,41-46)

Jedan od najlepših tekstova u Mojsijevim knjigama nalazi se u 5. Mojsijevoj 6,5-7. Tu je jasno izraženo da Bog želi da ostvari odnos pun ljubavi sa svojim narodom. Ipak, oni su *celokupno* svoje iskustvo sa Njim sveli samo na *simbole* tog odnosa. Stoga su mnogi bili uvređeni Isusovim očiglednim zanemarivanjem tih zakona. Iako je kazao da je došao da ispuni Zakon (Matej 5,17), ostale su predrasude u njihovom srcu. Prepoznavši to kao suštinsko pitanje, Isus je neposredno odgovorio: »Nego vas poznajem da ljubavi Božije nemate u sebi... Kako vi možete vjerovati kad primete slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tražite?... Jer da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i Meni; jer on pisa za Mene.« (Jovan 5,42-46) Svetlost koja je isijavala iz Mojsijevih zakona bila je zamračena.

Isus i Njegovo rešenje (3. Mojsijeva 20,10; Jovan 8,1-11)

Ljudi su u neizvesnosti čekali dok se žena uhvaćena u preljubi suočavala sa Zakonom – i Isusom (Jovan 8,1-11). Zakon koji je Bog lično izgovorio zahtevao je »...da se pogubi i preljubočinac i preljubočnica«. (3. Mojsijeva 20,10) Uslovi pod kojima se odnosi mogu raskinuti dati su sa namerom da Božji narod nađe život i uživa u njemu (3. Mojsijeva 18,5). Ovom prilikom, Isus se obratio onom delu ljudskog srca koje čezne za istovremenim zadovoljenjem pravde i milosti.

Ovde On usmerava ljudski pogled na mesto iza određenih uslova pravde, mesto u kome pravda i milost zaista borave u savršenom skladu. »Ni Ja te ne osuđujem, idi, i otsele više ne griješi. Isus im pak opet reče: Ja sam Vidjelo svi-jetu: ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života.« (Jovan 8,11.12) »To je ispravan i jedini odgovarajući redosled pojmova: prvo dolazi Božja blagodat, a zatim On daje uputstvo kako treba živeti u svetosti.«³

Šta je po Zakonu?

Bog svoj pogled uvek usmerava prema duhovnoj stvarnosti koja se nalazi iza znakova i simbola. »Vidite, ako je postojalo bilo šta što je Isus želeo da svi razumeju, to je sledeće: čovek ima vrednost samim tim što je čovek. On se zbog toga odnosio prema ljudima na takav način... Devojka uhvaćena u tajnoj vezi sa nekim s kim nije smela da bude – On joj je oprostio. Nedodirljivi gubavac koji je tražio očišćenje – On ga je dodirnuo.«⁴

ODGOVORITE

1. Kakva je svrha posvećenja beba i male dece?
2. Na koji način Isus danas »uznemirava« svoj narod?
3. Ka čemu i na šta, prema vašem mišljenju, upućuje svetionik Mojsijevih zakona?

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

3 Isto, str. 4.

4 Max Lucado, *No Wonder They Call Him the Savior* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2004), p. 17.

»Božjem narodu, koji On naziva svojim naročitim blagom, bio je poveren dvostruki zakonski sistem – moralni i ceremonijalni. Prvi ukazuje na stvaranje da bi se očuvalo sećanje na živog Boga koji je stvorio svet, čiji zahtevi obavezuju svakog čoveka u svakoj pojedinosti, i koji će postojati za sva vremena i tokom cele večnosti. Drugi, koji se sastojao u prinošenju žrtava i davanju prinosa, uspostavljen je zbog čovekovog prekršaja moralnog Zakona da bi ukazivao na buduće otkupljenje...

Tipologija zakona seže do Hrista. Sva vera i nada bile su usmerene na Hrista, sve dok tip nije sustigao svoj antitip u Njegovoj smrti. Uredbe i zakoni koji su određivali dužnost čoveka prema bližnjem sadrže mnogo važnih pouka koje objašnjavaju i pojednostavljuju načela moralnog Zakona da bi se uvećalo versko znanje, a Božji narod očuvao kao poseban i odvojen od idolopoklonika...

Tipologija zakona seže do Hrista.

Hrišćani koji se izjašnjavaju kao oni koji proučavaju Bibliju mogu potpunije od starih Izraeljaca da cene puno značenje ceremonijalnih obreda, koje su oni bili pozvani da drže. Ako su iskreni hrišćani, biće spremni da priznaju svetost i važnost tih seni, dok posmatraju ostvarivanje događaja na koje one ukazuju. Hristova smrt daje hrišćaninu delotvorno znanje o ceremonijalnom sistemu i objašnjava proročanstva koja su Jevrejima još uvek nejasna. Sam Mojsije nije formulisao nijedan zakon. Hristos, koga je Bog postavio da predvodi Njegov izabrani narod, dao je Mojsiju uredbe i zakone neophodne za uspostavljanje žive religije i upravljanje Božjim narodom. Hrišćani prave užasnu grešku kada taj zakon proglašavaju strogim i neobavezujućim, a onda ga upoređuju sa Jevandeljem i Hristovom službom na Zemlji kao nečim što je u suprotnosti sa pravednim zahtevima onoga što oni nazivaju Mojsijevim zakonom...

Dajući zapovesti koje određuju čovekovu dužnost prema Bogu i bližnjima, Hristos, koji se sreo sa Mojsijem u pustinji, objasnio je načela moralnosti i religije sa namerom da zaštiti život i očuva svetost Božjeg zakona, kako ne bi bio potpuno zaboravljen u ovom palom svetu.«¹

ODGOVORITE

Izraelski narod usredsredio se na pojedinačne zahteve Mojsijevog zakona umesto na njegovu suštinu. Šta je središte vašeg života?

Timoti Čabvalasanza K., Nju Tafara, Harare, Zimbabve

1 Ellen G. White, *Review and Herald*, May 6, 1875.

9. april 2014.

CILJ ZAPOVESTI

PRIMENA (Matej 4,1-11; 5,17-20)

Sr

Kada je dao Mojsiju ceremonijalne zakone, Bog nije nameravao da ukine zavet koji je prethodno uspostavio preko Deset zapovesti. Dok je živeo na Zemlji, Isus nije bio veran samo Dekalogu, već i ceremonijalnim zakonima. Zaista, oba niza zakona ukazivala su na Njegovu smrt. Šta možemo naučiti od svog Stvoritelja o tome kako da budemo verni? Kako možemo slediti Njegov primer?

Ne podležite sotoninim iskušenjima. Na svako iskušenje Isus je uzvraćao stihovima iz 5. Mojsijeve, od 6. do 8. poglavlja. Poslušnost je dokaz da Isus stane u našem srcu. Kada smo poslušni Bogu, dokazujemo svoju ljubav prema Njemu i pokazujemo svetlu da nemamo drugih bogova osim Njega.

Imajte vere. Isus je ostao veran Bogu i nama. Vera Ga je navela da napusti Nebo i svog Oca da bi nam pokazao kako možemo biti spaseni. Dakle, vera Ga je navela da na rimskom krstu umre za nas. Verujmo u Njegovu žrtvu za nas da bismo u večnosti mogli da živimo sa Njim.

Slobodno Mu uzvratite ljubav: »Ljubi Gospoda Boga svojega iz svega srca svojega i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje.« (5. Mojsijeva 6,5) »Ljubi bližnjega svojega kao sebe samoga.« (3. Mojsijeva 19,18) Ljubav je osnova i Deset zapovesti i ceremonijalnih zakona. Prema tome, ljubav uvek treba da bude osnova naše poslušnosti.

Ljubav uvek treba da bude osnova naše poslušnosti.

ODGOVORITE

Neki ljudi koriste izvesne biblijske stihove da bi »dokazali« da više ne treba da poštujemo Deset zapovesti, jer je Hristova smrt ukinula potrebu za njima. Na primer, pogledajte: Galatima 3,11. Šta biste na to odgovorili?

Jafet J. Madanhi, Kejptaun, Južna Afrika

Isus je jednom prilikom upitao svoje učenike: »Ko govore ljudi da je Sin Čovječij?« (Matej 16,13) »A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.« (Matej 16,13.14) Postavio im je ovo pitanje, jer je bilo potrebno da steknu jasno razumevanje o tome ko je njihov Spasitelj. Usledilo je novo pitanje: »Reče im Isus: A vi šta mislite ko sam Ja? A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Hristos, Sin Boga živoga.« (stihovi 15.16)

Mnogo puta ne uspevamo da shvatimo ko smo mi zapravo i šta Isus i Njegov zakon znače za nas. Znete li da smo čudesno i divno sazdani (Psalam 139,14)? Svi smo jedinstveni. Niko nema iste otiske prstiju niti glas kao vi. A ako vam to nije dovoljno, znajte da ste stvoreni prema Njegovom liku (1. Mojsijeva 1,26). On vas je doveo na Zemlju da ispunimo određeni zadatak, da ostavimo ime, zaveštanje. To možemo postići ako činimo ono što Gospod traži od nas, ako držimo Njegov zakon delovanjem Njegovog Svetog Duha u nama.

Da li ljudi u nama vide Isusa?

Jedanaesto poglavlje Poslanice Jevrejima daje nam izveštaj o ličnostima iz Biblije, koji su nam ostavili kao zaveštanje nešto na što treba da se ugledamo – zaveštanje vere. Ako bismo se danas našli među njima, kakvo bi bilo naše svedočenje? Šta naše reči i dela govore o nama? Da li ljudi u nama vide Isusa? Njegov život na Zemlji je primer života kakav mi treba da vodimo – Bogocentričan život. Mi treba da se poistovetimo sa Njim i Njegovim zakonom.

Kada diplomiramo u nekoj obrazovnoj ustanovi, primamo diplomu ili određeni sertifikat. Kada se venčamo, dobijamo venčanicu. Isto tako, ako prihvatimo Hrista za svog Spasitelja i živimo u skladu sa Njegovom voljom, naša imena biće zapisana u Knjizi života. Zato, obnovimo svoje misli i oslobodimo se prošlosti i svega što nas opterećuje (Jevrejima 12,1). Uz Njegovu pomoć, razvijajte plod Duha (Galatima 5,22-25), jer smo delo Njegovih ruku i kupljeni smo Jagnjetovom krvlju.

Jeukai Kleopas Mučemva, Nju Tafara, Harare, Zimbabve

ZAKLJUČAK

Isus je, tokom svog života na Zemlji, postavio savršeni primer za nas. Iako je mogao da se postavi kao da je iznad Zakona – konačno, On je Bog – sledio je Mojsijev zakon. Znao je da ćemo se jednog dana, prilikom donošenja svojih životnih odluka, osvrnuti na način na koji je On živeo. Nije uvek lako slediti Božji zakon, i retko kad je to popularno, naročito u svetu, koji ne ceni ono što je nebesko. Prema tome, veoma je važno da ostanemo u stalnoj zajednici sa Ocem, da odlučimo da svakog dana boravimo sa Njim.

RAZMOTRITE

- Zapisujte ono u čemu vidite da odstupate od Zakona. Smislite kako da prominite ta odstupanja.
- Osnujte malu grupu za podršku. Upotrebite zajedničko vreme da razgovarate o oblastima u kojima se borite da sledite Božji zakon da biste ohrabрили jedni druge u napredovanju.
- Analizirajte svoj trenutni životni stil. Zapazite oblasti u kojima zapažate da ne živite u skladu sa Božjim zakonom. Zatim se, uz Njegovu pomoć, potrudite da se više uskladite sa Njegovim principima.
- Skicirajte ili napravite sliku koja prikazuje Isusa koji sledi Zakone svog Oca. Stavite tu ilustraciju negde gde ćete moći da je vidite da bi vas podsećala na Njegov primer.
- Napišite pesmu ili muzičku kompoziciju koja govori o Hristovom primeru u vezi sa Zakonom. Podelite je sa nekim prijateljem ili je izvedite u svom subotnoškolskom razredu.
- Razmišljajte o Božjem zakonu dok šetate u prirodi. Molite se da vam On ukaže u čemu treba da se popravite. Kada se vratite iz šetnje, zapišite svoje ideje ili utiske.

POVEŽITE

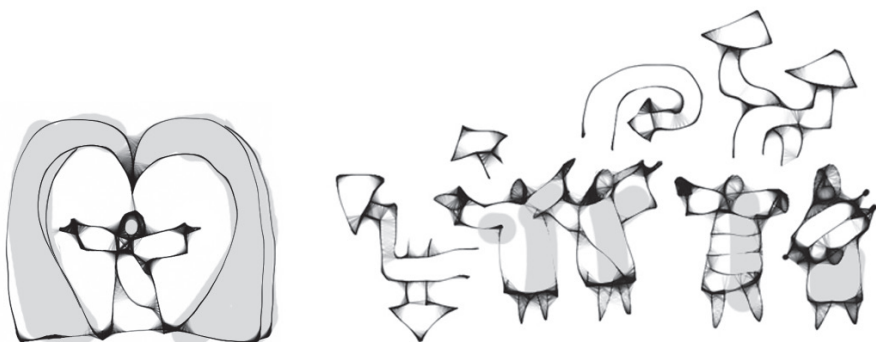
Bill Liversidge, *Overcoming Through Jesus*, at <http://www.creativegrowthministries.org/files/QuickSiteImages/OTJ-Watermarked.pdf>.

Elen G. Vajt, *Put Hristu*, »Opređenjenje«, str. 57-65. orig.; *The Signs of the Times*, March 14, 1895, »Christ the Impersonation of the Law«, at <https://egw writings.org/>.

Alison Sosedo, *Sentervil, Ohajo, SAD*

Pouka 3

Od 12. do 18. aprila 2014.



Hristos i verski običaji

»Ovi ljudi približavaju se k Meni ustima svojijem, i usnama poštuju Me; a srce njihovo daleko stoji od Mene. No zaludu Me poštuju učeći naukama i zapovijestima ljudskima.«

(Matej 15,8.9)

U okviru zadatka koji mi je dodelio Magazin o putovanjima za koji sam radio, trebalo je da istražim dva »religiozna« načina ishrane: halal i košer. Ovaj drugi odveo me je do prve sinagoge izgrađene u Makati Sitiju početkom četrdesetih godina dvadesetog veka. Posebno me je zadivilo to što je izvođenje određenih rituala pažljivo nadzirano kako bi se osiguralo da se u pripremi hrane strogo poštuju pravila košer. Na primer, vrat koze mora se prerezati na tačno određen način, a jaje se mora tako pregledati da se utvrdi da žumance ne sadrži nikakve krvne mrlje.

Drugi običaj odnosio se na »košer lampu«. Ta lampa načinjena je tako da se zastor toliko može okrenuti da zakloni svetlost, a da se lampa uopšte ne isključuje. Tako osoba ne bi morala da »radi« Subotom uključujući i isključujući struju.

Pitanje kako držati Subotu u skladu sa Božjim zakonom, često predstavlja predmet debate i među adventističkim hrišćanima, uključujući i mlade vernike Crkve. Kao deca, imali smo tu prednost da naši roditelji budno motre da bi nas sprečili da zaigramo određene igre ili čitamo svetovne sadržaje tokom subotnih časova. Možda su neki od nas pokušali da opravdaju određene aktivnosti dovodeći ih u vezu sa Biblijom.

Isusov odgovor njihovo ponašanje stavlja u drugi okvir.

Zanimljivo je da je i pre više od 2 000 godina, u Isusovo vreme, držanje Subote predstavljalo sporno pitanje. On i Njegovi učenici bili su izloženi kritici kada su, prolazeći žitnim poljem, pojeli nešto zrnevlja koje su ubrali. Fariseji nisu oklevali da ih optuže da su činili ono što ne treba činiti Subotom. Međutim, Isusov odgovor njihovo ponašanje stavlja u drugačiji okvir: »I govoraše im: Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi. Dakle je gospodar Sin Čovječij i od Subote.« (Marko 2,27.28)

Drugim rečima, tumačenje književnika i fariseja predstavljalo je legalističko gledište. Oni nisu uspjeli da uvide da je Božji zakon sačinjen za našu korist, da bismo, držanjem zapovesti, bili u stanju da u potpunosti uživamo u Njegovim blagoslovima, ali ne zato što smo ih zaslužili.

Ponekad se toliko usredsredimo na poruku, da naše metode počnu da nam smetaju. Počevši od ove sedmice, izbegavajmo da upadamo u tu zamku. Uz Božju pomoć, težimo istinskoj pravednosti, a ne sopstvenim zamislima o tome šta je dobro a šta zlo.

Glen Orion, Makati Siti, Filipini

Vrednovanje ljudskih običaja (Marko 7,1-8)

Jevanđelje po Marku ističe Hristovu ličnost kao i odnos Njegove misije i učenja prema Starom zavetu. Preko Hristovog života i učenja Starom zavetu je vraćen život. Veći deo jevrejskog naroda u Hristovo vreme živeo je onako kako su fariseji i sadukeji tumačili jevrejski zakon. Oni su usmeravali duhovnost naroda, zauzimali se za tradiciju radije nego za načelnost Božjeg zakona. Fariseji i pojedini književnici koji su došli iz Jerusalima zapazili su da Hristovi učenici jedu, a da prethodno nisu izvršili obredno pranje ruku.

Religiozni ljudi mogu biti i opasni.

Prema običajima, Jevreji su pre jela morali da operu ruke u slučaju da su prethodno došli u kontakt sa nekim ko nije bio Jevrejin i koji je, zato, smatran nečistim. Međutim, nije bilo dovoljno samo oprati ruke. Morali su to da učine na određeni način. U Jevanđelju po Marku 7,5, religiozne vođe ispituju Isusa zašto ne uči svoje sledbenike običajima otaca. Tada On navodi tekst iz Knjige proroka Isaije 29,13. u kome prorok upozorava na licemerje naroda koji »usnama svojim poštuje Me, a srce im daleko stoji od Mene«. Hristos uči da su Božje zapovesti, koje se zasnivaju na Njegovoj ljubavi prema nama, mnogo važnije od ljudskih doktrina. Iako su mnogi običaji važni, oni moraju biti podređeni Božjoj reči. Pojedince koji su poučavali ljudskim doktrinama, Isus je okarakterisao kao licemere.

Spaseni duhom, a ne slovom zakona (Jovan 8,1-12)

Događaj koji je opisan u Jevanđelju po Jovanu 8,1-12. uči nas da Hristos želi da živimo po duhu, a ne po slovu Zakona. Prema tradiciji, jevrejski zakon uči da ako su muškarac i žena uhvaćeni u preljubi, oboje treba da budu kamenovani (5. Mojsijeva 22,22). Međutim, u ovom slučaju samo je žena bila izvedena pred Isusa, koji je nastavio da osporava način na koji su fariseji i zakonici tumačili slovo Zakona. Ono do čega je njima zaista stalo bilo je da uhvate Isusa u zamku.

Religiozni zakoni i običaji mogu biti pogrešni, ali Hristovo ispunjenje Zakona bilo je besprekorno. On je čitao srca religioznih vođa i video da oni u svojoj pobožnosti mišljenje ljudi smatraju važnijim od Božjih zapovesti. Religiozni ljudi mogu biti i opasni. U Jovanu 8,1-12. nekoliko samopravednih ljudi pokušalo je da sopstvenim pogrešnim uverenjima, zameni Božju milost. Za razliku od njih, David je, jednom prilikom, kada je zgrešio, povikao da bi radije pao Bogu u ruke nego ljudima, jer je Božja milost veća od ljudske (1. Dnevnika 21,13). Da. Hristos želi i daje milost. Običaji uglavnom to ne čine.

Pravila važnija od Onoga ko ih je uspostavio (Marko 10,17-27)

Bogati mladi poglavar verovao je u spasenje delima. Zato on postavlja pitanje: »Šta mi treba činiti da dobijem život vječni?« Da li je on zaista želeo večni život? Ili je samo želeo potvrdu da je ono što čini ispravno? Na kraju, ipak saznajemo da je njegov običaj držanja zapovesti bio mnogo važniji od želje da zaista živi u skladu sa pravim značenjem Zakona, a to je – voleti Boga toliko da zaista budemo spremni da se svega odrekujemo.

Verski običaji uglavnom ne traže mnogo od nas. Kada uporedimo ono što običaji zahtevaju od nas sa onim što Hristos želi, otkrivamo koliko naša posvećenost Njemu može biti nedovoljna. Koliko često otkrivamo da zaista želimo da idemo jedan kilometar više od onoga što Njegov zakon zahteva?

Da, Hristos je došao da živi u skladu sa Očevom voljom i da nam pokaže šta znači živeti pobožnim životom. On čezne za tim da se rukovodimo duhom, a ne slovom Zakona. Ne uplićimo se u verske običaje, koji potiskuju pravo značenje koje Bog želi da Njegov zakon ima.

ODGOVORITE

1. Koji se verski običaji u vašem životu ili lokalnoj crkvi mogu sukobiti sa pravim značenjem Hristovog učenja?
2. Koji vam običaji u vašem životu ili lokalnoj crkvi pomažu da se približite Hristu?

Pol Grejem, Bouvi, Merilend, SAD

Bog nas je stvorio kao bića koja imaju slobodnu volju. Mi živimo u svetu koji nas podstiče da gledimo, dodirujemo, kušamo i činimo ono što nam se dopada ili nas zabavlja. Problem takvog pogleda na svet ogleda se u činjenici da je ono što nas privlači često u velikoj suprotnosti sa Božjom voljom za naš život. Društvo, pa čak i pogrešno shvaćena biblijska učenja, ubedili su mnoge vernike da Deset zapovesti, od Hristove smrti na Golgoti više ne važe, što nam otvara mogućnost da živimo po svojoj volji, a da ipak dobijemo život večni.

»Mnogi tvrde da je Hristovom smrću ukinut Zakon; ali time suprote se reči-ma samoga Hrista: 'Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim zakon ili proroke... Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz zakona.' (Matej 5,17.18) Hristos je da bi obavio delo pomirenja za čovekovo prestupanje Zakona, položio svoj život. Da je Zakon mogao da bude promenjen ili ukinut, ne bi bilo potrebno da Hristos umre. Hristos je uzvisio Božji zakon svojim životom na Zemlji. Svojom smrću ga je potvrdio. On je žrtvovao svoj život ne da uništi Božji zakon, ne da postavi neka niža merila, već da se pravda sačuva, da se Zakon prikaže kao nepromenljiv, da se dovek utvrdi.

Božji zakon nije neugodan.

Sotona je govorio da čovek ne može održati Božje zapovesti; i zaista istina je da to svojom snagom ne možemo postići. Međutim, Hristos je došao kao čovek i svojom savršenom poslušnošću dokazao da se sjedinjavanjem ljudskih i božanskih snaga može poštovati svaki Božji propis.

'A koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime Njegovo.' (Jovan 1,12) To nije sila koja se krije u čoveku. To je sila koja dolazi od Boga. Kada duša prihvati Hrista, dobija silu da živi Hristovim životom.«¹

Božji zakon nije neugodan. On predstavlja putnu mapu ka Njegovom carstvu, a Isus Hristos je savršeni primer da »djela su ruku Njegovijeh istina i pravda; vjerne su sve zapovijesti Njegove«. (Psalam 111,7)

ODGOVORITE

Da li vam je teško da sledite Božji nepromenljivi zakon? Na koji način Božji dragoceni zakon može ponovo postati sastavni deo vašeg života?

Ebigeil Mekferson, Glen Dejl, Merilend, SAD

1 Elen G. Vajt, Pouke velikog Učitelja, str. 314 orig.

Prorok Isaija napisao je svoju knjigu za vreme vladavine Judinih careva Ozi-je, Joatana, Ahaza i Jezekije. U njoj su zapisane vizije i poruke koje je Bog dao Isaiji da ih prenese Jerusalimu i Judi (Isaija 1,1). Nešto kasnije, nalazimo važnu izjavu u vezi sa poštovanjem ljudskih zakona i njihovim mešanjem sa pravom službom Bogu: »Zato reče Gospod: Što se ovaj narod približuje ustima svojim a usnama svojim poštuje Me, a srce im daleko stoji od Mene, i strah kojim Me se boje zapovijest je ljudska kojoj su naučeni...« (Isaija 29,13) Na osnovu ovog stiha počinjemo da uviđamo suštinu problema – njihovo obožavanje Boga bilo je besmisleno, dokle god su se usredsređivali na poštovanje ljudskih pravila. Njihovo bogoslužjenje sastojalo se od rituala potpuno lišenih istinske veze sa Nebom... Gledali su na svoje ponašanje u javnosti kao da ono ispunjava zahteve koje je Bog uspostavio, i smatrali da time zaslužuju božansku naklonost.

Predajmo svoje srce Bogu.

U Novom zavetu vidimo kako se fariseji i učitelji zakona sukobljavaju sa Isusom, jer Njegovi učenici nisu poštovali obred pranja ruku pre jela (Matej 15,1.2). U stihovima 7-9. Isus navodi Isajino proročanstvo i obaveštava ove starešine da su ljudske tradicije stavili iznad Božjeg zakona. Iako su ti verski rituali uspostavljeni iz najboljih namera, oni su na kraju doveli do toga da se Zakon drži iz pogrešnih razloga.

Od ovih fariseja i učitelja možemo naučiti važnu lekciju o tome na koji način da služimo Bogu u svom životu. Ako Ga obožavamo samo na osnovu obaveze, nećemo ostvariti rezultat koji Bog traži. »Šta je rezultat«, možda se pitate. To je iskreno obožavanje, koje potiče iz srca. Takvo obožavanje uzdiže poslušnost Božjem zakonu iz ljubavi, a ne iz obaveze.

Šta govori i pokazuje vaše srce?

Predajmo svoje srce Bogu da bismo Mu mogli služiti iz ljubavi, a ne zbog tradicije ili obaveze.

ODGOVORITE

1. Kako da izbegnemo da služimo Bogu samo iz obaveze?
2. Koja ljudska pravila unosimo u bogoslužjenje, a koja nas sprečavaju da zaista budemo u Božjem prisustvu?

Makeja Hazelton, Njujork, Njujork, SAD

Bog nam je dao Deset zapovesti da bismo znali šta On očekuje od nas i kako da živimo srećnijim životom. Isusov život i učenje, međutim, pokazuju nam da nas naša poslušnost ne spasava. Umesto toga, mi smo spaseni Njegovom blagodaću. Ako Ga prihvatimo i uvedemo u svoje srce, Njegov Sveti Duh pomoći će nam da Mu budemo poslušni. Sveti Duh će nam pomoći da verujemo i uzdamo se u Spasitelja od sveg srca. U nastavku se nalazi nekoliko koraka koje možemo preduzeti da bismo svoje srce usaglasili sa Isusom.

Potpuno se predajte Bogu. Kažite Mu da želite da Mu predate svoj život. Često kada razgovaramo sa Bogom, mi tražimo samo ono što mislimo da nam treba. Stoga, odvojte vreme da Mu se zahvalite za ono što već imate. Zatim, tražite da On vodi vaše korake po svojoj volji.

Oslobodite se onoga što vas opterećuje. To vam otežava da rastete u Hristu. Razmislite o svojim osudama na račun drugih ljudi i o tome koliko to narušava vaš duševni mir. Vaša odgovornost nije da određujete da li je ono što ti ljudi rade ispravno ili pogrešno. To je Božja briga. Razmislite i o svim primedbama koje ste izgovorili. Bog će obnoviti vašu dušu ako ih se oslobodite.

Vežbajte da živite u skladu sa Bogom. Jednom kada se oslobodite svih svojih negativnih misli, vaš teret postaće mnogo lakši i biće vam mnogo jednostavnije da se uskladite sa Bogom. Negativne okolnosti možda neće nestati, ali vi ćete biti u stanju da vidite kako Bog preko njih deluje u vašu korist.

Poučavajte o pravdi. Možda smatrate da je to težak zadatak. Međutim, najbolji način da druge poučavate o Božjoj pravdi je na osnovu ličnog primera. Ne morate govoriti mnogo da bi ljudi učili od vas. Govorite svojim delima, svojom ljubaznošću. Kada se uskladite sa Bogom, Njegov Sveti Duh pomagaće vam u tome.

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači to što vam Bog traži da se u potpunosti oslonite na Njega?
2. Zašto predanje Bogu mora biti prvi korak u usklađivanju vašeg srca sa Njegovim?
3. Na čemu ste vi trenutno zahvalni?

Brendi Viks, Njujork, Njujork, SAD

Jedan od mojih omiljenih predmeta u srednjoj školi bio je kućna ekonomija. Ko ne bi uživao na času na kome vam je dozvoljeno da pojedete svoj domaći zadatak? Vreme tih grupnih projekata i pripremanja obroka odavno je prošlo, ali jedno je još uvek sigurno: imati prave sastojke od suštinske je važnosti.

Na osnovnom kursu o pravdi Direktor (Bog), poslao je svog Sina (Isusa Hrista) da bude naš Učitelj. Preko Hristovog života otkriveno nam je mnogo toga, ali moja glavna tema ovde je jedna posebna vrsta hrane – hleb pravde (Matej 5,6). Sastojci se nalaze u receptu koji je dat Mojsiju. Pitajte bilo kog dobrog kuvara koga poznajete i saznaćete da se recept ne pretvara u jelo dok se ne isplanira, plati i pripremi. Fariseji su tvrdili da su najbolji kuvari koji postoje. Nažalost, postojala su dva velika problema. Oni su promenili recept – izostavili su glavni sastojak i umesili svoj hleb od lošijih sastojaka. Stoga ukus konačnog proizvoda nije bio baš prijatan. U osnovu, bila je to potpuno drugačija vrsta hleba. Bio je to hleb samopravednosti.

U Jevanđelju po Mateju 5,20. Isus ističe koliko je uzaludan pristup koji su fariseji primenjivali. Jednostavno rečeno, svaka zamena, dodatak ili odstupanje od originalnog recepta je neprihvatljiv (Rimljanima 10,3.4). Žrtva koju su prinosisli fariseji više je ličila na Kainovu nego na Aveljevu žrtvu (1. Mojsijeva 4,1-16).

Zašto su fariseji odbili da potraže pomoć od Učitelja? Biblija kaže da je On spreman da nam obezbedi sve što nam je potrebno (2. Korinćanima 9,8-10). Pravednost se postiže obraćanjem za pomoć našem Učitelju i savetovanju sa Njim. On želi da postavljamo pitanja, da se prijavljujemo za grupno proučavanje i učestvujemo u korisnim savetovanjima učenik-nastavnik. Sav taj trud je uzaludan bez Njegove pomoći. Mnogi od fariseja pohađali su Osnovni kurs o pravdi, ali ga nisu položili. Znali su svoj zanat, ali su izostavili glavni sastojak. Zato, dragi prijatelji, imajte na umu tekst iz Jevanđelja po Mateju 5,6. Ostanite gladni. Ostanite žedni. Često se savetujte sa svojim Učiteljem. To je jedini način da položite uvodni kurs o pravdi.

**Ostanite gladni.
Ostanite žedni.
Često se savetujte
sa svojim Učiteljem.**

ODGOVORITE

1. Zašto mi, kao i fariseji, često bivamo uhvaćeni u zamku samopravednosti? Kako se možemo osloboditi iz te zamke? Možemo li uopšte? Pripremite se da objasnite svoje odgovore.
2. Tekst u 2. Korinćanima 9,8-10. pruža obaveštenja o mogućnostima za dobijanje stipendije za osnovni tečaj o pravdi. Šta je potrebno da biste ostvarili tu mogućnost i šta ona znači vama lično?

ZAKLJUČAK

Tokom Isusovog života na Zemlji, mogli ste Ga pre zateći kako radi iz ljubavi prema grešnicima nego da se usredsređuje na religiozne zakone. Pavlovo mišljenje o ljubavi je ono što vidimo u Isusu – da reči i dela bez ljubavi nisu ništa (1. Korinćanima 13,1-3). Nećemo uspeti da budemo kao Hristos, ukoliko se stalno trudimo da se svojom dobrotom kvalifikujemo za Nebo. Mi možemo živeti pravim hrišćanskim životom, tek kada Njegova ljubav omekša, oblikuje i ispuni naše srce. Mi gledamo na to kako drugi izgledaju, ali Bog gleda na naše srce (1. Samuilova 16,7). Kome pripada naše srce?

RAZMOTRITE

- Slikovito prikažite šta za vas znači Božja milost.
- Zapišite molitvu za Božju ljubav i blagodat, kojom se možete moliti da biste utešili ženu uhvaćenu u preljubi. Koga vi lično poznajete kome je potrebna takva molitva?
- Uporedite pogrešna shvatanja religioznih vođa sa Isusovim mudrim odgovorima punim ljubavi zapisanim u Jevandelju po Marku 7,1-8; 10,17-27. i Jovanu 8,1-12.
- Ispričajte neko iskustvo koje vas je podsetilo na Božju blagodat (na primer, kada ste morali da odete u prodavnicu u Subotu da biste kupili hranu za bebe za majku kojoj je bila neophodna pomoć).
- Pridružite se ekskurziji za posmatranje ptica da biste saznali kako je Bog sa puno ljubavi obezbedio hranu, sklonište i društvo za ta mala, krhka stvorenja.
- Dobrovoljno radite u mesnoj organizaciji koja održava javne parkove. Ako u vašem gradu ne postoji takva organizacija, zašto ne biste pokrenuli jednu zajedno sa svojim subotnoškolskim razredom?
- Slušajte ili pevajte pesmu: »More Like Falling in Love« /»Više kao zaljubljenije«/ od Džejsona Greja /Jason Gray/. Poledajte: <http://www.youtube.com/watch?v=SKTW-srvr6E>.

POVEŽITE

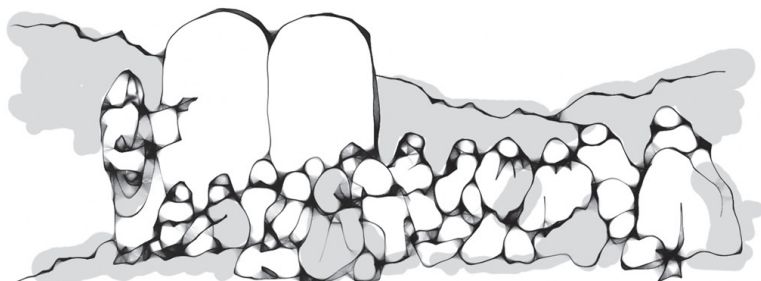
1. Korinćanima 13,9-13; Matej 12,33.34; Dela apostolska 2. poglavlje
Apostolska crkva - Hristovim tragom, str. 188-194. orig.; *Čežnja vekova*, str. 321-327. orig.

Max Lucado, *In the Grip of Grace*, chap. 1; Ty Gibson, *See With New Eyes*, chap. 9, 10.

Debi Batin Saser, Friendsvud, Teksas

Pouka 4

Od 19. do 25. aprila 2014.



Hristos i Zakon u Propovedi na gori

»Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke; nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slovca ili jedne tittle iz Zakona, dok se sve ne izvrši.«

(Matej 5,17.18)

Droga. Alkohol. Kockanje. Šoping. Pornografija. Pušenje. Religija.

Sve su to zavisnosti. Da – čak i religija. Ali, čekajte malo. Ne može biti previše vere, zar ne? Previše Biblije? Nemoguće! Međutim, to nije ono na što mislim. Ja govorim o zavisnosti od religije, ne od Isusa. To je velika razlika. Ako je ikad postojala grupa ljudi zavisnih od religije, bili su to fariseji. Ali, čekajte. Ne možete biti pravedniji od fariseja, zar ne? Oni su doslovno sledili zakon.

U tome i jeste problem. Fariseji su se krili unutar zidova religije da bi pobegli od istine. Isus nije bio Mesija koga su oni očekivali. Osim toga, bili su toliko zauzeti pokušajima da zasluže svoj put na Nebo, da nisu primetili da je Nebo došlo na zemlju.

Vi ste Carevo dete.

Kada je reč o Božjem zakonu, obično smo skloni jednoj od dve krajnosti – ili ne želimo da imamo ništa sa bilo kojim pravilom ili zakonom, tvrdeći da je Isus to ukinuo kada je umro na krstu, ili, kao fariseji, upadamo u mrežu dela i rituala.

Isus je jasno kazao: »Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke: nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz Zakona, dok se sve ne izvrši.« (Matej 5,17.18) Isus ne traži od nas da odbacimo Zakon. On je sam došao da ga ispuni. Međutim, On u svojoj Propovedi na gori jasno kaže da se držanje Zakona ne odnosi samo na izvršavanje zapovesti. To je nešto mnogo dublje. Naše reči mogu biti ubitačne, pogled može predstavljati čin preljube, naša društvena uglađenost može biti obična isprazna samopravednost.

Postoji razlika između poznavanja Zakona i življenja po Zakonu, učestvovanja u ceremoniji i iskrenosti, praznih rituala i negovanja odnosa sa Isusom. On ne želi samo našu poslušnost, On želi celo naše srce. Postoji praznina, osećanje nedostojnosti unutar našeg bića koje mi pokušavamo da popunimo delima. Međutim, dela nemaju potrebnu vrednost. Praznina koju osećamo u sebi mora biti popunjena Isusovom blagodaću. Njegova blagodat preobraziće naš život pomažući nam da ostvarimo svoj od Boga dati identitet. Vi ste Carevo dete. Zašto ne živite tako?

Emili Karlson, Leksington, Kentaki, SAD

20. april 2014.

ZAKON U TRI DIMENZIJE

DOKAZ (Matej 5,17-48)

Ne

Ljudi su bili zapanjeni onim što je Isus govorio. On je rekao: »Jer vam kažem da ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u Carstvo nebesko.« (Matej 5,20) *Kako je to moguće*, verovatno su se pitali. Fariseji i učitelji Zakona smatrali su se najpravednijim ljudima tog vremena. Oni su sledili Zakon do najsitnijeg slova.

Međutim, Isus je dao ljudima novi uvid u to šta znači živeti po Zakonu. On nipošto nije negirao važnost Zakona, jer u 18. stihu čitamo: »Jer vam zaista kažem: Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz Zakona dok se sve ne izvrši.« (Matej 5,18) Koristeći primere kao što su ubistvo i preljuba, Isus je pokazao da pravo držanje Zakona ne obuhvata samo postupke, već i misli i pobude. Na primer, preljuba je nešto više od čina. Isus je kazao da čak i »svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojemu«. (Matej 5,28) Iskušenje počinje od jedne obične misli koja, ako se njom bavimo, može dovesti i do samog čina sagrešenja. Kada uzrastemo u svom odnosu sa Isusom, naše misli i pobude biće više u skladu sa Njegovim, a držanje Zakona predstavljaje nam zadovoljstvo.

Preljuba je nešto više od samog čina.

Na Božji zakon često gledamo u smislu onoga što treba ili ne treba da činimo. U užurbanosti života, gubimo iz vida da Njegov zakon obuhvata mnogo više od toga. Naš odnos sa Njim je najvažniji od svega. Od početka stvaranja, sotona se trudio da Božji zakon predstavi kao nešto što opterećuje. Ako ne provodimo vreme sa Gospodom svakog dana, i sami ćemo početi tako da gledamo na Njegov zakon. Međutim, ako molitvom i proučavanjem Biblije svakodnevno pozivamo Isusa u svoj život, time Mu dopuštamo da nas čini sve sličnijim Sebi. A što više budemo ličili na Njega, više zadovoljstva ćemo nalaziti u držanju Zakona.

ODGOVORITE

1. Kako danas gledate na važnost Božjeg moralnog zakona u svom životu?
2. Kako razumete odnos između Zakona i blagodati?
3. Šta možete učiniti da biste poboljšali svoj odnos sa Isusom?

Eliot Mouzli, Linkoln, Nebraska, SAD

Vrhunac je nastupio na severozapadnoj obali Galilejskog jezera. Isus je tu boravio sa svojim učenicima i, kao po običaju, privukao mnoštvo ljudi. Jevrejska tradicija i rabinski propisi gušili su Isusove pokušaje da govori o Očevoj blagodati i milosti, o mudrosti hodanja Njegovim putevima. Marko u 7. poglavlju svog Jevanđelja izveštava o Njegovom razočarenju zbog toga što su rabini ostavili »zapovijesti Božije« i umesto toga držali »običaje ljudske«. (8. stih) Matej o toj zameni prioriteta opširnije piše opisujući »Propoved na gori«.

Sušтина Propovedi na gori, 1. deo (Matej 5,3-10; 21.22)

Pošto je naveo više primera o tome šta će nekoga učiniti »srećnim« ili »blazenim« (grčka reč *makarios* znači i jedno i drugo), Isus daje niz izjava koje slikovito prikazuju šta je Njemu bilo važno da vernici razumeju. Naime, ne postoji ništa rđavo u tradiciji, sve dok je svima jasno da običaji predstavljaju način na koji se odvija liturgijski i crkveni život i tako se obezbeđuje stabilnost. Svaka denominacija ima svoje običaje i, sve dok se oni jasno prepoznaju kao sistem osmišljen od ljudi da bi se verovanja primenila na tekuće prilike, oni nisu loši. Na primer, držanje Subote je zapovest. Međutim, veći deo onoga što se naziva pravilnim držanjem Subote predstavlja tradiciju. Okupljanje radi bogoslužjenja je zapovest. Redosled službe ili izbor muzike je tradicija.

Kao što je Marko kazao, Jevreji su zanemarili Božje zapovesti i zamenili ih ljudskim običajima. Trudeći se da razvrsta ta dva kontrastna prioriteta, Isus je dosledno naglašavao »uzvišeniji poziv« kada je reč o Božjim zapovestima. On nikad nije rekao: »Čuli ste kako je kazano...«, a Ja vam kažem – ne budite takvi legalisti. Opustite se.« Umesto toga, govorio je: »Čuli ste kako je kazano...: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu. A Ja vam kažem da će svaki koji se gnjevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu.« (Matej 5,21.22). Jedan dobar Jevrejin lako je mogao da kaže: »Nikad nikome nisam oduzeo život. Dakle, ja držim Zakon.« Ali, on verovatno mrzi svakog neznabošca koga sretne. Ubiti nekoga nožem ili iz pištolja je nešto strašno. Međutim, ubiti pogledom, rečju, stavom očigledno je isto tako rđavo. Možda to nema iste pravne posledice na sekularnom sudu, ali za Isusa to je »uzvišeniji poziv«.

Sušтина Propovedi na gori, 2.deo (Matej 5,27-48)

Da parafraziramo još neke zapovesti iz Isusove besede:

»Čuli ste kako je kazano starima: Ne čini preljube.« (27. stih) Jedan dobar Jevrejin ne bi ni pomislio da učini tako nešto. »A Ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojemu.« (28. stih) Greh je nešto više od fizičkog čina. To je stav srca. Ponovo, to je »uzvišeniji poziv«.

»Čuli ste kako je kazano...

Oko za oko, i zub za zub. A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnome tvom obrazu, obrni mu i drugi...

I ako te potjera ko jedan sahat, idi s njime dva.

Ljubi bližnjega svojega, i mrzi na neprijatelja svojega. A Ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje.«

To postaje sve naglašenije!

»Kad... daješ milostinju, ne trubi pred sobom;

I kad se moliš Bogu, ... uđi u klijet svoju.

A... kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, da te ne vide ljudi gdje postiš!«

Ni u jednom slučaju, Isus ne spušta lestvicu niže. On je podiže još više! On je mogao da kaže:

Ako te neko udari po desnom obrazu, imaš pravo da se braniš.

Ako te neko prisili da ideš jedan sat, ne idi ni korak dalje.

Tvoji neprijatelji verovatno zaslužju tvoju mržnju.

Neka ljudi znaju koliko daješ. To će ih možda navesti da se postide i da daju više.

Moli se tako da te drugi vide. Tako ćeš biti dobar svedok.

A kada postiš, pobrini se da to svi znaju, jer je to »pravi« znak duhovnosti.

Bog nas nikada ne poziva da snizimo standarde, već nam nudi da pažljivo razmotrimo poziv za nešto uzvišenije. To je poziv koji *ne* podrazumeva da ćemo delima zaraditi poene kod Boga ili da imamo veće pravo na spasenje. Umesto toga, to je poziv koji čini da Bog postane naše merilo vrednosti, a ne društvo, lično mišljenje ili kompromisi koje pravimo radi udobnosti. Stoga, pitanje glasi: Ako bi Isus danas držao svoju »Propoved na gori«, na šta bi se odnosile Njegove izjave tipa »čuli ste kako je kazano, a Ja vam kažem« kada je reč o našoj tradiciji i kulturnim kompromisima?

Bog nas nikada ne poziva da snizimo standarde.

ODGOVORITE

1. Napišite svoju verziju izjava »čuli ste kako je kazano, a Ja vam kažem«, koje bi mogle da se odnose na vas u ovom trenutku. Razmotrite da li ste u stanju da prepoznate »uzvišeniji poziv«, a da ne postanete samopravedni ili legalisti.
2. Kako možete popraviti svoju duhovnu ocenu iz vladanja, a da ne osuđujete druge?

Rič Karlson, Linkoln, Nebraska, SAD

»Gordo srce teži da zasluži spasenje; ali naše pravo na Nebo i naša podobnost za njega temelji se na Hristovoj pravdi. Gospod ne može učiniti ništa za obnovljenje jednog čoveka, sve dok se on, osvedočen u sopstvenu slabost i oslobođen svake pomisli da je dovoljan sam sebi, ne potčini Božjoj upravi. Tada može primiti dar koji Bog čeka da podari. Ništa nije uskraćeno duši koja oseća svoju potrebu. Ona ima neograničeni pristup k Njemu u kome se nalazi sva punina. 'Jer ovako govori Visoki i Uzvišeni, koji živi u vječnosti, kojemu je ime Sveti: Na visini i u svetinji stanujem i s onijem ko je skrušena srca i smjerna duha oživljujući duh smjernijeh i oživljujući srce skrušenijeh.'« (Isaija 57,15)¹

»Onoga kome prašta, Hristos najpre vodi na pokajanje, a delo je Svetoga Duha da ga uveri da je grešan. Oni čija je srca Božji Duh svojim uticajem uverio, uviđaju da u sebi nemaju ništa dobro. Oni uviđaju da je sve što su ikada činili bilo prožeto samoljubljem i grehom. Slično prezrenom cariniku stoje po strani, ne usuđujući se čak ni pogled da uprave nebu, i izgovaraju: 'Bože, milostiv budi meni grješnome.' (Luka 18,13) Takvi dobijaju blagoslov. Pokajnik dobija oprostaj, jer je Hristos 'Jagnje koje uze na Se grijeha svijeta.' (Jovan 1,29) Božje obećanje glasi: 'Ako grijesi vaši budu kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, postaće kao vuna.' 'I daću vam novo srce... I Duh svoj metnuću u vas.'« (Isaija 1,18; Jezekilj 36,26.27)²

»I daću vam novo srce...«

»Na Mojsijevu stolicu, rekao je On, 'sjedošće književnici i fariseji. Sve, dakle, što vam reku da držite, držite i tvorite; ali što oni čine ne činite; jer govore a ne čine.' (Matej 23,2.3) Književnici i fariseji tvrdili su da im je podarena božanska vlast slična Mojsijevoj vlasti. Razmetali su se da su zauzeli njegovo mjesto kao tumači Zakona i sudije u narodu. Kao takvi zahtevali su od naroda krajnje poštovanje i poslušnost. Isus je naložio svojim slušaocima da čine ono što rabini uče po Zakonu, ali da ne slede njihov primer. Oni sami ne sprovode u delo svoje učenje.«³

Emilian Grigore, Linkoln, Nebraska, SAD

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 300 orig.

2 Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 7, 8 orig.

3 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 612 orig.

Pravila, pravila, pravila, i još pravila. Kada će nam dopustiti da budemo slobodni? Mnogi od nas postavljaju to pitanje. Međutim, moramo shvatiti da Bog ne pokušava da nam oduzme slobodu. On nam daje slobodu da Ga sledimo, i nalaže nam da volimo druge celim svojim unutrašnjim bićem. Zar nam iskrena ljubav, kao ona koju nam je Bog darovao, dajući svog jedinorodnog Sina da umre za naše grehe, ne predstavlja preveliki izazov. Kako možemo imati tako mnogo ljubavi prema drugima da bismo uspeali da živimo onako kako Bog želi?

Potrudite se da volite druge. Bog razume koliko se moramo boriti sa sobom da bismo nesebično voleli. Tekst u Pričama Solomunovim 3,4.6. podseća nas da će nam On pomoći ukoliko se uzdamo u Njega i priznamo Isusa za svog Spasitelja. Moramo imati na umu da voleti druge predstavlja svesnu odluku i da činjenica da smo grešnici nije izgovor za neiskazivanje ljubavi.

**Bog nam kaže
da ne brinemo
za svoj život.**

Služite Bogu. Njegova savršena slika je najbolji primer koji nam može poslužiti kao vodič. Tekst u Jevanđelju po Mateju 6,24. objašnjava da ne možemo biti poslušni Bogu, dok ljubav prema novcu upravlja našim ponašanjem. Kada smo usredsređeni na ono što se može kupiti novcem, ne uspevamo da se usredsredimo na Spasitelja.

Ne brinite se. Bog nam kaže da ne brinemo za svoj život. Ne treba da budemo opsednuti time šta ćemo obući, jesti ili piti. To nam ne može pomoći. Tekst u Filibljanima 4,6. objašnjava da ne treba da brinemo ni o čemu, jer je sve što treba da učinimo da iznesemo svoje zahteve Bogu i Njegov mir vodiće naš život.

ODGOVORITE

1. Zbog čega nam, po vašem mišljenju, Bog daje sve ove podsetnike i smernice, ukoliko ne želi da nam oduzme slobodu?
2. Na koji način možemo težiti da živimo u skladu sa Božjim uputstvima?

Emi Matsuda, Linkoln, Nebraska, SAD

TI NISI MOJ GOSPODAR, ALI ČEKAJ, MOŽDA ŽELIM DA TO BUDEŠ

MIŠLJENJE (Matej 5. 6. 7. poglavlje)

Sećam se da sam prolazila kroz jednu od »onih faza« kada sam bila ubeđena da svi žele da mi nametnu svoje stavove o tome kako treba da živim svojim životom. Roditelji su se bavili »mojim slučajem,« a isto tako i nastavnici, rođaci, pa čak i školski drugovi. Moj odgovor je često glasio: »Vi niste gospodari mog života.« Ali, onda sam jednog dana iskoristila pravila svojih roditelja kao izgovor da se izvučem iz neprijatne situacije, kada me je jedan takozvani prijatelj nagovarao da učestvujem u nečemu za što sam znala da nije dobro. Pamtim osećanju olakšanja, koje me je preplavilo, dok sam uživala u sigurnosti njihovih pravila – ili, kako više volim da kažem – njihovih »parametara ljubavi«.

To će uzdrmati naš svet.

Mi živimo u društvu koje je zatrpano pravilima, pa često uzdišemo i pri samoj pomisli na njih. Međutim, dok čitamo novine ili slušamo radio suočavamo se sa onim što se dešava kada ljudi ne poštuju pravila. Postoje smernice koje treba da sledite, ako ne želite da platite kaznu, ili povredite sebe i druge. Postoje pravila za društvo u celini kao i za mnoštvo njegovih posebnih »jedinica« (kao što je obaveza da platite kaznu u biblioteci ako ne vratite knjigu na vreme). Sva ta pravila pomažu nam da bolje živimo.

Kada čitam Hristovu Propoved na gori, srce mi se ispuni zahvalnošću prema Bogu, koji nas ne osuđuje zbog naših ljudskih slabosti, već nam ukazuje na put pravde. On ne samo da nas blagosilja, već nam daje i nadu u našoj poslušnosti – nadu u još bolji život. Ko ne bi želeo da nasledi zemlju, dobije milost i bude Božje dete? Njegovi zakoni, stvoreni radi naše zaštite, jasno pokazuju istu ljubav kakvu roditelji osećaju prema svojoj deci – ljubav koja im postavlja granice radi njihove sigurnosti. Kada Isusovu Propoved na gori primimo u svoje srce, ona postaje nešto lično. To će uzdrmati naš svet, jer često smatramo da se pravila odnose samo na druge i postoje jedino radi *naše* bezbednosti. Koliko je onda važno da shvatimo da kada zaista držimo Božji zakon, postajemo upravitelji ne samo u svom, već i u životu naših bližnjih.

ODGOVORITE

1. U Jevanđelju po Mateju 7,24-27. Isus nam daje dublji uvid u svoj Zakon. Zbog čega onda, i pored toga što razumemo tu kratku priču, odlučujemo da ostanemo na pogrešnom putu?
2. Isus kaže u Jevanđelju po Mateju 7,16: »Po rodovima njihovijem poznaćete ih«. Koje rodove donosite u svom životu?

Kejti Bolinger, Linkoln, Nebraska, SAD

ZAKLJUČAK

Bog ne mari za »pravila, pravila, pravila«! U Svetom pismu nalazimo dovoljno primera zloupotrebe religije i Božjeg zakona da bismo mogli razumeti da Njegova načela, smernice i zapovesti treba da neguju naš sveti odnos sa Njim. One ne služe za sticanje zvanja i podobnosti za Nebo na osnovu naše poslušnosti. Umesto toga, one predstavljaju deo višeg zvanja i nade u bolji život – život koji će doprineti da naše misli i pobude budu sličnije Isusovim, dok postajemo sve bliskiji sa Njim i Njegovim obilnim darom pravde.

RAZMOTRITE

- Napravite digitalnu fotografiju znaka »zabranjeno parkiranje«. Montirajte je uz pomoć svog omiljenog programa za obradu fotografija tako da izgleda kao da je znak postavljen na vrhu planine, na strmoj litici, ili na nekom drugom mestu na kome bi parkiranje bilo opasno po život. Postavite tu fotografiju na svojoj društvenoj mreži pod naslovom kao što je: »Neki zakoni zaista imaju smisla – baš kao i Božji zakon.«
- Upotrebite Internet da biste pristupili zakonima koji važe tu gde vi živite. Izaberite neke za koje ste zainteresovani i čitajte ih 15 minuta. Na koji način vam oni mogu poboljšati život?
- Napišite tekst sa ne više od 100 reči koji govori o vašoj omiljenoj Božjoj zapovesti. Objasnite na koji način će poštovanje te zapovesti pomoći svakome da ima bolji život.
- Izaberite nekoliko stihova iz Psalma 119. i komponujte muziku na osnovu njih, ili ih otpevajte prema notama neke poznate himne.
- Izadite u tridesetominutnu šetnju u parku ili šumi. Ako ne živite u blizini šume, posetite neki rasadnik. Prebrojte sve male sadnice (mlado drveće) koje uspete da nađete. Posmatrajte svaku od njih pojedinačno. Razmislite kako bi ovaj svet izgledao bez zakona o prirodnoj reprodukciji. Pitajte troje od vaših najboljih prijatelja da li imaju omiljeni zakon. Razgovarajte o tome sa njima.
- Razmišljajte nekoliko minuta o zlatnom pravilu (Matej 7,12). Isplanirajte kako biste mogli primeniti to pravilo u nekoj izazovnoj prilici u kojoj očekujete da ćete se naći sledeće sedmice.

POVEŽITE

Psalam 19,7-11; Psalam 119.

Stvaranje, patrijarsi i proroci, 1. poglavlje, »Zašto je greh bio dozvoljen?«

»Christian Views on the Old Covenant,« http://en.wikipedia.org/wiki/BiblicalLaw_in_Christianity.

»The Great Commandment,« <http://en.wikipedia.org/wiki/GreatCommandment>.

Pouka 5

Od 26. aprila do 2. maja 2014.



Hristos i Subota

*»Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi.
Dakle je gospodar Sin Čovječij i od Subote.«
(Marko 2,27.28)*

PREDAHNITE!

UVOD (Nemija 9,14; Isaija 56,2; Jezekilj 20,12)

Su

*Ne zaboravite Subotu,
koju je naš Gospod Bog blagoslovio,
najsajniji od svih dana u sedmici,
najbolji od svih dana.¹*

Na kraju naporne sedmice na poslu ili učenju, da li iščekujete Subotu kao najomiljeniji i najlepší dan u sedmici? Da li je lako izgubiti iz vida Subotu, kada se životne obaveze ispreče na putu?

Zamislite da ste dobili niz zadataka koji sadrže precizna uputstva. Treba da dostavite 15 paketa nekim ljudima u roku od šezdeset minuta. Čim to završite, kažu vam da spakujete nekoliko kutija polovne odeće da biste ih dostavili skloništu za beskućnike. Vreme za koje to treba da obavite je četrdeset pet minuta. Ali čekajte, niste još završili. Sledeće što treba da uradite je da zabavite šestoro petogodišnjaka za vreme od sedamdeset pet minuta. Naravno, oni ne žele da sede i budu mirni. Morate da trčite, skačete, da ih nosite i držite na okupu, tako da vam svi budu pred očima.

Da li ste se već umorili?

Ne, vaše dužnosti još uvek nisu završene. Vaš sledeći zadatak je da kutije sa odećom, koju ste spakovali za beskućnike odnesete u sklonište, pripremite večernji obrok za 150 ljudi i poslužite ga onima koji dođu da traže prenoćište. Konačno, saznajete da lonce, tiganje i tanjire koji su korišćeni treba oprati, obrisati i odložiti.

Da li ste se već umorili? U našem užurbanom životu dani u sedmici su ispunjeni beskrajnim nizom dužnosti, slično ovima koje smo prethodno naveli. Bog je obezbedio Subotu kao način da predahnemo. Ali, mi retko kada zaista iskoristimo prednosti Njegovog dara – mirne časove u Subotu. Umesto toga, uključujemo svoje mp3 uređaje, pretražujemo Internet, družimo se sa prijateljima, ili proveravamo Fejsbuk i Tviter.

Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, razmislite kako biste mogli bolje da predahnete u Subotu. Možda ćete otkriti da vam to pomaže da lakše dišete tokom sedmice.

ODGOVORITE

Koju vrednost vidite u držanju Subote? Zbog čega je, u svetu koji je uvek »u pokretu«, uzimanje subotnog predaha u suprotnosti sa današnjom kulturom?

Dina Bartel-Vagner, Vajtsboro, Njujork, SAD

1 »Don't Forget the Sabbath,« *The Seventh-day Adventist Hymnal*, no. 388.

PREOBRAŽENI ZAHVALJUJUĆI SUBOTI

LOGOS (1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11; Marko 2,23-28; 3,1-6; Luka 4,16; 13,10-17; Jovan 1,1-14; 5,1-9; 9,1-14; 2. Korinćanima 5,17; Galatima 6,15; Kološanima 1,13-20; 2. Petrova 3,13)

Subota je uspostavljena (1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11; Jovan 1,1-3; Jevrejima 1,12)

Sveto pismo jasno govori o poreklu Subote: »U početku bješe Riječ, i Riječ bješe u Boga, i Bog bješe Riječ. Ona bješe u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo.« (Jovan 1,1-3) »Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova. I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja učini; i blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih djela svojih, koja učini.« (1. Mojsijeva 2,1-3)

»Bog... je negda mnogo puta i različnijem načinom govorio ocevima preko proroka« (Jevrejima 1,1), a Izrailjevim potomcima je kazao: »Sjećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.« (2. Mojsijeva 20,8) To podsećanje dokazuje da je Subota uspostavljena pre nego što je jevrejski narod postojao.

Bog »govori i nama u posljedak dana ovijeh preko Sina, kojega postavi Nasljednika svemu, kroz kojega i svijet stvori.« (Jevrejima 1,1.2), »a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga«. (2. Mojsijeva 20,11). Kao Stvoritelj, Sin je uspostavio svetost Subote. A kao svojevrsni Govornik u ove poslednje dane, On svojoj poruci o Suboti daje punovažnost za nejevrejske vernike.

Naš uzor u držanju Subote (Marko 2,23-28; 3,1-6; Luka 4,16; 13,10-17; Jovan 5,1-9; 9,1-14)

Sin »koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegova, i noseći sve u riječi sile svoje, učinivši Sobom očišćenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola Veličine na visini«. (Jevrejima 1,3) Subota je, prema tome, podržana tim vernim otiskom Božjeg karaktera i zakona. Dakle, mi možemo gledati na Isusov običaj držanja Subote kao na uzor koji možemo da oponašamo.

Izveštaj o stvaranju jasno navodi »počinak od djela svojih« kao način slavljenja svetosti Subote. Na osnovu Isusovog života na Zemlji, možemo prepoznati druge aktivnosti koje su bile na sličan način posvećene. U Jevanđelju po Luki 4. poglavlju saznajemo da On »uđe po običaju svome u dan subotni u zbornicu«, da bi se sastao sa drugima radi bogoslužjenja i proučavanja Pisma. Pavle nas podseća da ne zanemarimo zajednička okupljanja, već da ohrabrujemo jedni druge da sledimo Gospodnji primer (Jevrejima 10,25).

Mnogo suprotstavljanja u Isusovo vreme izazvala je služba isceljenja i Jovan napominje da su se inače rutinski izveštaji o isceljenju odigrali u Subotu

(Jovan 5,1-9; 9,1-14). Dva druga izveštaja opisuju sukob sa religioznim vođama u vezi sa isceljivanjem. Odgovarajući na primedbe zbog izlečenja bolesne žene (Luka 13,10-17), Isus ukazuje na redovno izvođenje stoke na vodu i ispašu Subotom. Zatim je na Sebe primenio poslanstvo iz Isaije 61,1: »Da... javljam dobre glase krotkima, posla Me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica.« Prilikom drugog susreta, On je izazvao fariseje koji su želeli da Ga uklone (Marko 3,1-6), ističući da ako je njihova želja da Ga ubiju prihvatljiva u Subotu, onda je i spasavanje života u Subotu sasvim prikladno delo.

Osim što je branio dela milosrđa, Isus se zauzimao i za osnovne životne potrebe i zadovoljstva (Marko 2,23-28). Doveo je u pitanje slepo držanje Zakona izjavivši da »Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi«. Proglasivši sebe Gospodarom Subote, Isus je ustanovio svoje pravo da tumači sadržaj i svrhu Božjeg zakona.

**»Niti što pomaže
obrezanje ni
neobrezanje, nego
nova tvar!«**

Novo stvaranje (2. Korinćanima 5,17; Galatima 6,15; 2. Petrova 3,13)

Priča o Suboti u Jevanđeljima opisuje bogoslužjenje, isceljivanje, odmor i obedovanje. Ta kombinacija predstavlja temu o obnovljenju, novom stvaranju. Često naše držanje Subote predstavlja novo obrezanje, sastavni deo našeg identiteta, koji ukazuje na prihvatanje Božjeg zakona. Međutim, Pavle nas podseća da »niti što pomaže obrezanje ni neobrezanje, nego nova tvar!« (Galatima 6,15) Ljudsko shvatanje Božjeg zakona mora biti zamenjeno Hristovom pravедnošću. Baš kao što je Zakon odraz Božjeg karaktera, on mora biti isto tako vidljiv i u nama. »Ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade!« (2. Korinćanima 5,17) I tako, iz Subote u Subotu, mi bivamo preobraženi u Njegovo obličje. »Ali čekamo po obećanju Njegovu novo nebo i novu Zemlju, gdje pravda živi.« (2. Petrova 3,13)

ODGOVORITE

1. U kojoj oblasti života vam je najpotrebnije preobražavajuće obnovljenje koje donosi Subota?
2. Na koji način možete sarađivati sa Hristom u obnavljanju Njegovih dela stvaranja tokom subotnih časova?

Stiven Dž. Dovič, Endover, Masačusets, SAD

»Svetkovanje Subote donosi velike blagoslove, i Bog želi da subotni dan za nas bude dan radosti. Prilikom uspostavljanja Subote, vladala je velika radost. Bog je sa zadovoljstvom posmatrao dela svojih ruku...

Kada je sinove Izrailjeve izveo iz Egipta i poverio im svoj Zakon, Gospod ih je poučio da svetkovanjem Subote treba da se razlikuju od idolopoklonika. Po tome se oni koji prihvataju Božji suverenitet razlikuju od onih koji odbijaju da Ga priznaju kao svog Tvorca i Cara. 'To je znak između Mene i sinova Izrailjevih do vijeka', kaže Gospod. 'Zato će čuvati sinovi Izrailjevi Subotu, praznujući Subotu od koljena do koljena zavjetom vječnim.' (2. Mojsijeva 31,16.17)

Kao što je Subota bila znak kojim su se Izrailjci odlikovali kada su izašli iz Egipta da bi ušli u zemaljski Hanan, tako je ona i danas znak po kome se prepoznaju pripadnici Božjeg naroda kao oni koji su izašli iz ovog sveta da bi ušli u nebeski počinak. Subota je znak srodstva koje postoji između Boga i pripadnika Njegovog naroda, znak da oni poštuju i drže Njegov zakon.«¹

»Dobrim delima u svom svakodnevnom životu oni svetle...«

»U toku cele sedmice treba da mislimo na Subotu i pripremamo se da je svetkujemo u skladu sa zapovešću. Svetkovanje Subote ne treba da smatramo samo zakonskom obavezom. Mi treba da razumemo njen duhovni odnos prema svemu što preduzimamo u ži-

votu. Svi koji Subotu smatraju znakom između sebe i Boga, pokazujući da je On Bog koji ih posvećuje, predstavljaju pred svetom načela Njegove vladavine. Oni zakone Njegovog carstva unose u svoje svakodnevne aktivnosti. Svakog dana se mole da se svetost Subote ogleda u njihovom životu. Svakog dana družu se sa Hristom i primerom u svom životu pokazuju savršenstvo Njegovog karaktera. Dobrim delima u svom svakodnevnom životu oni svetle svima koji su oko njih.«²

ODGOVORITE

1. Zamislite da ste bili jedno od dece Izrailjeve koja su izašla iz Egipta. Na koji način danas možemo doživeti istu vrstu uzbuđenja kada je reč o Suboti?
2. Zbog čega je važno da »mislimo na Subotu« od nedelje do petka? Ako bismo to činili, kako bi to moglo da utiče na naše svakodnevno ponašanje?

Ešli Trekartin, Vajtsboro, Njujork, SAD

1 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 349, 350.

2 Isto, str. 353, 354.

»Sjećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.« (2. Mojsijeva 20,8) Kao adventistički hrišćani trebalo bi da cenimo tu mogućnost da se odmorimo i osvežimo posle šest dana stresa u školi ili na poslu. Mnogi, međutim, tvrde da ta zapovest predstavlja zastareli jevrejski običaj i da više ne važi u modernom hrišćanstvu. Zbog uticaja cara Konstantina i kulta sunca (Sol Invictus – nepobedivo sunce) koji je bio dominantan u Rimu u drugom veku, većina hrišćana danas svetkuje nedelju kao Božji sveti dan i veruje da je prvobitni sedmi dan, Subota, jednostavno samo jevrejski običaj.

Međutim, važno je zapaziti da je Bog stvorio Subotu kao dragoceni dar za svoju decu – decu koja nisu određena rasom, etničkom pripadnošću, niti nasleđem, već ličnim izborom da postanu deo Njegove porodice. Čitajte tekst u Jevanđelju po Jovanu 1,12.13. Nečija etnička pripadnost nema nikakve važnosti kada je u pitanju spasenje. Kada prihvatimo Isusa, mi postajemo nova stvorenja u Njemu. Počinjemo novi život kao deca Boga čitavog univerzuma. Ljubav koju osećamo prema Bogu kao Njegova deca poziva nas da držimo Njegove zapovesti – svaku od njih. Osim toga, kao što se Bog ne menja, tako se ne menjaju ni Njegovi zakoni.

**Kao što se Bog
ne menja, tako
se ne menjaju ni
Njegovi zakoni.**

Sotona želi da verujemo da je Subota nešto što je prestalo da važi Hristovom smrću na Golgoti. On bi hteo da mislimo da nije važno koji dan u sedmici svetkujemo, dokle god Ga priznajemo na neki način. To je, međutim, u neposrednoj suprotnosti sa Zakonom koji je Bog predao Mojsiju na gori Sinaj. Subota nije zamenljiva roba koja se prilagođava promenama vremena. Naprotiv, ona je ključni deo Božjeg plana, koji nam omogućava da ostvarimo puniji i bogatiji život.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je, prema vašem mišljenju, važno da razumemo razliku između Subote kao nečeg istorijskog i nečeg što je stvarno u vašem životu?
2. Kako branite Subotu, kada vas pitaju o vašoj veri? Šta biste savetovali nekome ko se suočava sa istim izazovom?

Lindzi Džonson, Jutika, Njujork, SAD

Ko je mogao očekivati da će se studentima završne godine, koji su naporno radili desiti nešto tako poražavajuće? Bilo je to na mojoj završnoj godini, kada je moja grupa za istraživanje odlučila da svoj zadatak uradi u posljednjem trenutku. Predlog od 26 stranica završili smo u petak uveče. Kada smo ga nedelju dana kasnije dobili natrag, saznali smo da je dobio neprelaznu ocenu, jer je proglašen za plagijat. Zaboravili smo da citate odvojimo znacima navoda. Sve mi je bilo jasno. Bog želi da se Subotom odmaramo i da je svetkujemo.

Sedmog dana Bog se odmorio, pogledao je sva dela svog stvaranja i blagoslovio ih. U nastavku se nalaze neki od načina na koje možete svetkovati Subotu.

Završite svoje fizičke poslove. Tekst u 5. Mojsijevoj 5,12-15. kaže da nam je Bog zapovedio da svetkujemo subotni dan. Imamo šest dana u koje treba da obavimo svoje uobičajene poslove, da bismo sedmog dana bili u stanju da posvetimo svu svoju pažnju Bogu. Na početku sedmice napravite listu onoga što treba da završite i odredite posebno vreme za svaki od tih ciljeva. Tako ćete u Subotu bistrog uma moći da obožavate Oca u zajednici sa svojom crkvenom porodicom. Takođe, imaćete dovoljno vremena za korisnu službu drugima.

Slavimo Gospoda!

Slavite Boga. Kada odete u dom molitve, odložite sve probleme i brige koji su iskrsli tokom sedmice. Uđite u Božju svetinju i slavite Ga! Odvojte vreme da pročitate Psalam 150. Bog želi da Ga slavimo zbog Njegovih dela, Njegove ljubavi, spremnosti da prašta i svega što je učinio za nas. Čitajte Psalam 150.

Subotni odmor je simbol odmora koji imamo u Isusu. Taj odmor predstavlja naše spasenje od greha. Mi smo Božji izabrani narod. On nas je stvorio sa potrebom da se odmorimo i osvežimo u Njegov subotni dan. Pođimo svi u molitveni dom i slavimo Gospoda!

ODGOVORITE

Zbog čega je važno da svetkujemo Subotu? Na koji način je vi svetkujete?

Šant'e L. Belami, Pokipsi, Njujork, SAD

1. maj 2014.

ZBOG ČEGA JE TO VAŽNO?

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 2,1-3; 2. Mojsijeva 20,8-11)

Če

S obzirom da sam odrasla u adventističkoj porodici, svetkovanje Subote i uživanje u njoj kao u vremenu za odmor, razmišljanje i radost u Bogu, za mene predstavlja drugu prirodu. Stoga, kada me neko pita da li je zaista važno koji dan svetkujemo kao dan od odmora, to me navodi da razmislim zašto mi je Subota važna.

Mnogi hrišćani danas veruju da je dan od odmora promenjen od sedmog dana, Subote, na prvi dan, nedelju. Oni tvrde da je Subota bila samo deo drevne jevrejske vere, i da više nije toliko važna. Međutim, Biblija je dokaz da Subota nije bila namenjena samo Jevrejima. Tekst u 1. Mojsijevoj 2,1-3. ističe da je Subota uspostavljena prilikom stvaranja. Bog je stvorio svet za šest dana i odmarao se sedmog. Zbog toga je sedmi dan postavljen od Boga kao dan od odmora. Zatim, u 2. Mojsijevoj 20,8-11. pošto je izbavio svoj narod iz ropstva, On ga podseća: »Sjećaj se dana od odmora da ga svetkuješ.«

Prihvatite Subotu kao dar, što ona i jeste, i hvalite Boga za to!

Subota je dar našeg nebeskog Oca – čitava 24 časa sa Njim. Zamislite šta bi se dogodilo kada bi naša Crkva odlučila da Subota zaista nije bitna. To bi dovele u pitanje i sve ostalo za što se Crkva zalaže. Ako Crkva ne može da ispoštuje nešto što je tako jasno navedeno u Pismu, to bi uzdrimalo verovanja u vezi sa drugim pitanjima.

Biblija jasno navodi koji je dan za odmor i kako treba da ga svetkujemo. Prihvatite Subotu kao dar, što ona i jeste, i hvalite Boga za to!

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog uspostavio poseban dan za odmor?
2. Na koji način vam Subota pomaže da se povežete sa Bogom?
3. Kako biste objasnili važnost odmaranja u Subotu nekom prijatelju koji je ne svetkuje?

Kortni Džonson, Jutika, Njujork, SAD

ZAKLJUČAK

Subota je čudesan dar našeg Stvoritelja – dar koji često guramo u stranu u našoj užurbanosti da »napredujemo« u životu. Međutim, Biblija obećava bogate blagoslove, dubok odmor, veličanstveno nasleđe i blizak odnos sa Bogom, Tvorcem univerzuma, kao rezultat provođenja subotnih časova sa Onim koji nas voli.

RAZMOTRITE

- Razgovarajte (za ili protiv) o sledećem navodu u svetlosti zapovesti o Suboti (tj. da li još uvek treba da svetkujemo Subotu?): »Sedmi dan stvaranja poručuje da je Bog odvojio ceo dan posvećen negovanju ljubavi sa svojom decom... Ako je Subota bila od suštinske važnosti za ljubav u savršenom svetu, onda je u palom svetu od još veće važnosti.« (Des Cummings, Jr, *Original Love*, p. 9)
- Izvajajte od gline simbol onoga što Subota znači za vas. Zamolite da se taj simbol izloži na nekom vidnom mestu u vašoj crkvi.
- Intervjuišite jedan broj ljudi različitih godišta u svojoj crkvi da biste ostvarili opširan uvid u to kako su oni svetkovali Subotu tokom godina. Napravite listu zanimljivih ideja i podelite ih vernicima crkve da biste im pomogli da prošire »posebnost« tog svetog dana.
- Isplanirajte »nezaboravnu Subotu« sa svojom porodicom ili grupom mladih. Da biste je učinili što zanimljivijom, razmotrite biblijske odgovore zašto je Bog počnuo u Subotu, blagoslovio je i posvetio.
- Slikovito prikažite tekst iz Knjige proroka Isaije 58,13.14. na papiru ili platnu. Upotrebite reči, presovano cveće, perle, boju, ukrasni papir i druge umetničke tehnike da biste naglasili značenje tih stihova.
- Zapisujte molitve Bogu u vezi sa značenjem, koje Subota ima za vas lično.
- Napišite kratku priču ili pesmu o tome kako zamišljate prvu Subotu sa Bogom u Novom Jerusalimu.

POVEŽITE

1. Mojsijeva 1,31-2,1-3; 1. Mojsijeva 3; 2. Mojsijeva 20,2.8-11; 2. Mojsijeva 16,11-35; Jezekilj 20,12.20; Marko 2,23-3,6; Jovan 14,15.

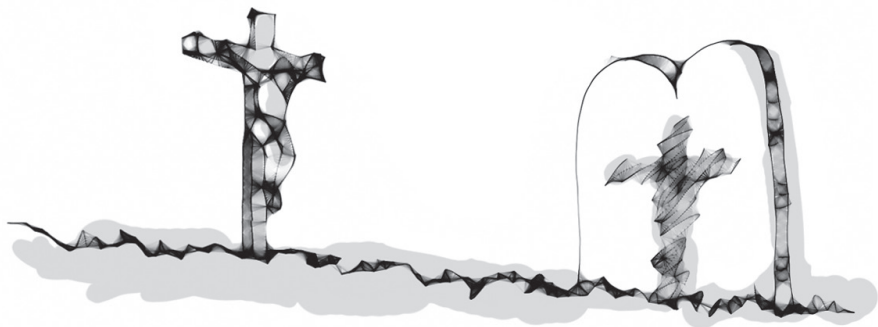
Stvaranje, patrijarsi i proroci, str. 48.296.307. orig.

Des Cummings, Jr., *Original Love* (Florida Hospital Publishing, 2001).

Nina Ačeson, Margejt, Australija

Pouka 6

Od 3. do 9. maja 2014.



Hristova smrt i Zakon

»Zato, braćo moja, i vi umrijeste zakonu tijekom Hristovijem, da budete Drugoga, Onoga, što usta iz mrtvijeh, da plod donesemo Bogu.«

(Rimljanima 7,4)

»A oni uzeše Isusa i odvedoše. I noseći krst svoj iziđe na mjesto koje se zove Košturnica... Ondje Ga razapeše.« (Jovan 19,16-18) Oni su pogubili Tvorca života! On je patio da bismo mi mogli da budemo spaseni. Njegova smrt predstavlja nadu i slobodu od greha.

Mnogi se pitaju u čemu je smisao života. Pomisao na poslušnost Bogu deluje im dosadno. I ja sam nekada tako mislila, ali onda sam sreća Isusa. Pre nego što Njega upoznamo, greh je kao omča oko našeg vrata. On cedi život iz nas, a sotona je odlučan u nameri da nas ubije. Da, Božji zakon nam pokazuje koliko smo grešni. Mi želimo da držimo Njegove zapovesti, ali ne uspevamo (Matej 26,41). Mnogi između nas zato požele da Božji zakon uopšte ne postoji. Priželjukujemo da on nestane, jer nam izgleda da je previše teško i složeno poslušati ga. Ne nalazimo nikakvu radost u njemu.

Kao Božja deca, mi se »razapesmo sa Hristom«.

Međutim, prava istina je da Božji zakon nije uže koje nas sputava. Pre bi se moglo reći da je to uže koje se spušta sa Neba da bi nas povežalo sa nebeskim Ocem i našim pravim domom.

Kao Božja deca, zaista smo umrli Zakonu. Slobodno možemo reći: »S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade Sebe za mene.« (Galatima 2,19.20) Mi živimo u Njegovoj pravednosti i u Njemu smo jedino slobodni. Jedino Hristova sila može da pobedi u ratu između duha i tela.

Naučimo ove sedmice da biti hrišćanin ne znači truditi se da ne grešimo. To znači biti toliko usredsređen na Isusa da greh jednostavno nema pristupa!

Tonja Korosteljev, Zagreb, Hrvatska

Hristovo rođenje bilo je prekretnica u istoriji. Julijanski i gregorijanski kalendar određuju vreme kao »posle Hrista« (na engleskom govornom području koristi se: A.D. (Anno Domini – posle Hrista) ili B.C. (pre Hrista)).¹ To predstavlja oznaku kraja jednog vremenskog razdoblja i početka novog. Da li ste se ikad zapitali šta se zaista promenilo Hristovim rođenjem i smrću?

Tekst u Rimljanima 8,2. kaže da su oni koji su u Hristu – oslobođeni zakona greha i smrti. Ako te reči izvadimo iz okvira, mogli bismo zaključiti da je Isus, kada je umro na krstu, ukinuo Božji moralni zakon – Deset zapovesti. A da li je to istina?² Mo-

Isus nije došao da uništi Zakon i Proroke.

ralni zakon zahteva smrt za svakoga ko ga prekrši. Prema tome, pošto smo svi sagrešili (Rimljanima 6,23), svi bi trebalo da umremo večnom smrću. Ali – slava Bogu! Isus Hristos je umro smrću za koju je osećao kao da će Ga zauvek odvojiti od Njegovog Oca. Njegova smrt zadovoljava zahteve moralnog Zakona. Mi možemo odlučiti da prihvatimo Hristovu smrt kao svoju ličnu i tako izbegnemo večnu smrt zbog greha. Možemo prihvatiti Njegovu smrt za nas i živeti sa Njim tokom čitave večnosti.

Kada prihvatimo Hristov velikodušni dar, možemo li i dalje živeti kako nam se prohte, kao da Deset Božjih zapovesti nemaju moć nad nama? Da li na taj način pokazujemo svoju zahvalnost Gospodu zato što nas je spasao? Ili naša poslušnost moralnom Zakonu, delovanjem Duha koji je u nama, pokazuje da smo zaista prihvatili Njegovo spasenje? Isus nije došao da uništi Zakon i Proroke, već da ih ispuni (Matej 5,17). Prema tome, zahtevi Božjeg zakona i dalje su na snazi, ali cenu za našu neposlušnost platio je Hristos.

Hristova smrt nije poništila našu potrebu da se povinjavamo Božjim zapovestima. Umesto toga, Njegova smrt je uračunata nama. Deset Njegovih zapovesti još uvek su važne za nas, jer pokazuju Božji pravi karakter – onu vrstu karaktera koju On želi da i mi razvijemo delovanjem Svetog Duha koji boravi u nama. Dakle, Njegov zakon nas stalno podseća da nam je potreban Onaj koji jeste, koji je bio i koji će doći.

Pia Mlinar, Ljubljana, Slovenija

1 Wikipedia.org, http://en.wikipedia.org/wiki/Anno_Domini.

2 Zakon koji je ukinut prilikom Hristove smrti je ceremonijalni zakon i sve njegove žrtve i svetkovine koje su ukazivale na Hristovu smrt (videti: Kološanima 2,14-16; Jevrejima 9,10; *Adventistički hrišćani veruju*, str. 306-309.)

Mrtvi Zakonu, živi u Hristu (Rimljanima 6.7)

Da bi greh bio razotkriven potreban nam je Božji moralni zakon (Deset zapovesti). Bez Božjeg zakona nikad ne bismo shvatili da nam je potreban Spasitelj (Rimljanima 7,7). Bezakonje je sastavni deo naše prirode i vodi nas u sigurnu smrt. Zbog toga je Isus odlučio da umre za nas i tako nas izbavi od naše grešne prirode i svog moralnog Zakona koji nas, kao grešnike, osuđuje na smrt. Nema drugog načina da budemo spaseni osim preko Hristove žrtve (Rimljanima 6,8-11). Nema drugog načina na koji bismo mogli držati Zakon osim ako smo živi u Hristu (Jovan 14,15; 15,10).

U 6.7. i 8. poglavlju Rimljanima poslanice, Pavle nam pokazuje odnos između poslušnosti i Božje blagodati. Blagodat obezbeđuje silu koja poslušnost i pobedu nad grehom čini mogućom.

Zakon greha i smrti (Rimljanima 7,7-13; 8,1-8)

Kada učimo o Božjem moralnom zakonu, postajemo svesni da smo zaraženi jednim smrtonosnim virusom – grehom. Saznajemo da je sve ono što je loše u našem životu prouzrokovano tim virusom i uviđamo da je naša grešna priroda u ratu sa našom željom da služimo Gospodu. Kao što je Pavle pisao o sebi: »Ali vidim drugi zakon u udima svojim, koji se suproti zakonu uma mogeja, i zarobljava me zakonom grjehovnijem, koji je u udima mojima.« (Rimljanima 7,23) Pošto je virus greha veoma složen da bismo se mi sami s njim izborili, jedini način da ga savladamo je da se držimo Hrista i Njegovog obećanja o životu. On će nas izbaviti od greha i konačno od večne smrti (Rimljanima 8,2).

**Sve ono što je bilo
nemoguće postići
Zakonom, Isus je
ostvario svojom smrću.**

Sila i uloga Zakona (Rimljanima 4,15; 7,8-11)

Prema Božjem moralnom zakonu, mi smo svi krivi pred Njim, jer sami u sebi i po sebi nemamo silu da držimo Zakon. Kazna za prekršaj Zakona je smrt. Pavle je pisao o svom iskustvu: »A ja življah nekad bez zakona; a kad dođe zapovijest, onda grijeh oživlje, a ja umrijeh, i nađe se da mi zapovijest bi za smrt koja bješe data za život. Jer grijeh uzevši početak kroz zapovijest prevari me, i ubi me njome.« (Rimljanima 7,9-11) Premda bi nas takvo saznanje moglo dovesti u očajanje, prelepa istina je da ono treba da nas vodi bliže Hristu, jer je On taj koji drži ključeve smrti. »Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napređujte jednako u djelu Gospodnjemu znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom.« (1. Korinćanima 15,58)

Zakon bez sile – ili – šta Zakon ne može da učini (Dela apostolska 13,38.39; Rimljanima 8,3; Galatima 3,21)

Božji zakon bi trebalo da drži čovečanstvo u Njegovoj blizini. Međutim, zakon nas nikad ne može opravdati. »Jer koji su god od djela zakona pod kletvom su, jer je pisano: Proklet svaki koji ne ostane u svemu što je napisano u knjizi zakonskoj da čini.« (Galatima 3,10) To je zbog toga što smo svi mi grešnici, slabi da bismo sami držali Zakon. Kada bismo sami mogli da držimo Božje zapovesti i da ih ne kršimo, Hristos ne bi morao da živi na Zemlji i umre za naše grehe. Spasenje bi bilo rezultat naših ličnih napora. Prema tome, »Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas kletva, jer je pisano: Proklet svaki koji visi na drvetu.« (Galatima 3,13)

Kletva zakona (1. Mojsijeva 2,17; Psalam 51,5; Isaija 64,6; Jezekilj18,4; Rimljanima 3,23; Galatima 3,10-13)

Iako su svete, pravedne i dobre (Rimljanima 7,12), Deset zapovesti ne mogu nas opravdati pred Gospodom. One nas, u stvari, osuđuju zbog naše grešne prirode. To je ta kletva zakona o kojoj Pavle govori u Galatima 3,10-13. Kada je došao na našu planetu, Isus je preuzeo sve grehe ovog sveta na Sebe. On je te grehe poneo u grob. On je platio cenu za sve nas, i jedini način da budemo spaseni je vera u Njegovu žrtvu. »A da se zakonom niko ne opravdava pred Bogom, poznato je: Jer pravednik od vjere življeće.« (Galatima 3,11)

Sve ono što je bilo nemoguće postići Zakonom, Isus je ostvario svojom smrću. On je došao u ljudskom telu i umro za nas nijedanput ne prekršivši Zakon tokom svog života. Kada Ga mi verom prihvatimo kao svog Spasitelja, Bog nas prihvata kao svoju dragu decu.

ODGOVORITE

1. Zbog čega držimo zapovesti Božje, kad nam to ne donosi spasenje?
2. Kako tekst u Rimljanima 8,1.2. utiče na vašu ličnu borbu sa grehom?

Davor Šimek, Zagreb, Hrvatska

»Hristos je pristao da umre umesto grešnika da bi čovek životom u poslušnosti, mogao da izbegne kaznu koju Božji zakon zahteva. Njegova smrt nije ukinula Zakon, nije ga učinila nevažećim, nije umanjila njegove svete zahteve, niti mu oduzela dostojanstvo. Pošto je Hristos pristao da kaznu koju Zakon predviđa preuzme na Sebe da bi palog čoveka spasao od osude, Njegova smrt potvrđuje da je Očev zakon pravedan jer kažnjava prestupnika. Smrt Božjeg voljenog Sina na krstu pokazuje nepromenljivost Božjeg zakona. Njegova smrt veliča Zakon, ukazuje mu poštovanje i dokazuje čoveku njegov nepromenljivi karakter. Ove reči su sišle sa Njegovih božanskih usana: 'Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke: nijesam došao da pokvarim nego da ispunim.' (Matej 5,17) Hristova smrt opravdala je zahteve Zakona.«¹

»Niko ne može biti posvećen dok svesno greši.«

»Dok razmišljamo o Bogu kao očinskom liku, i ljubavi prema čoveku koju je pokazao darujući svog Jedinorodnog Sina, moramo govoriti ljudima zbog čega je bila neophodna tako skupocena žrtva. Bilo je to zbog greha. Šta je greh? Prekršaj Zakona. Jedino je Božji Sin mogao da plati kaznu, i to sopstvenim poniženjem i smrću. Dok budu gledali na krst, ljudima će savest proraditi. Sagledaće veličanstvenost zakona, Božju svetost i svoju ličnu nesličnost sa Njegovim karakterom.«²

»Isus, naša Zamena, pristao je da podnese kaznu za prekršaj Zakona umesto čoveka. On je svoje božanstvo zaogrnuo ljudskošću i tako postao Sin Čovečji, Spasitelj i Otkupitelj. Sama činjenica da je Božji voljeni Sin morao da umre da bi otkupio čoveka pokazuje da je Božji zakon nepromenljiv. Kako je lako, po mišljenju grešnika, Bog mogao da ukine svoj Zakon, i tako omogućiti da čovek bude spasen, a da Hristos ostane na Nebu! Doktrina koja uči da nam blagodat daje dozvolu da kršimo Zakon predstavlja kobnu obmanu. Grešnik je svako ko krši Božji zakon i niko ne može biti posvećen, dok svesno greši.«³

ODGOVORITE

Kako biste objasnili nekome šta je Isus učinio na krstu?

Tonka Janković, Pula, Hrvatska

1 Ellen G. White, *Testimony Treasures*, vol. 1, p. 219.
 2 White, 1888 *Materials*, p. 781.
 3 White, *Faith and Works*, p. 30.

Da bismo cenili oprostjenje, moramo razumeti kakav bi život bio bez njega. Bez oprostjenja ne bi bilo moguće ući na Nebo, niti upoznati Božju ljubav, niti bi bilo ikakve nade. Sve bi bilo izgubljeno. Oprostjenje je neophodno da bismo izbegli večnu smrt kao kaznu za greh. Ali, kako možemo dobiti oprostjenje?

Oprostjenje dolazi od svete, čiste i otkupiteljske krvi Hristove (Dela apostolska 13,38. 39). Oprostjenje nam ne daje izgovor da grešimo. Ono nas ohrabruje da budemo poslušni. Mi ne možemo zaraditi oprostjenje. Zato je Isus platio cenu oprostjenja na Golgoti. Sve što treba da činimo je da verujemo. Verovanje podrazumeva hodanje sa Bogom u poslušnosti.

»Boga se boj, i zapovijesti Njegove drži, jer to je sve čovjeku.« (Propovednik 12,13). U Rimljanima 8,3, grčka reč za telo je *sarx*. Ona se odnosi na »nižu, telesnu prirodu čoveka koja se protivi onome što je duhovno.«¹ Zbog greha, mi smo izgubili sposobnost da poslušamo Boga. Zakon greha ispoljava se preko naše grešne prirode i suprotstavlja se Božjem zakonu. Iz tog razloga, Bog je poslao »Sina svojega u obličju tijela grjehovnoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu.« (Rimljanima 8:3).

Uloga zakona je da ukaže na našeg Otkupitelja.

Reč *inkarnacija (utelovljenje)* je teološki izraz za dolazak Božjeg Sina na svet kao ljudskog bića. Isusova sposobnost da nam otkrije Boga i donese spasenje zasniva se na tome što je On u isto vreme u potpunosti Bog i u potpunosti čovek. Da li je Zakon, prema tome, u suprotnosti sa Božjim obećanjima? U Galatima 3,2. Pavle izjednačava život sa pravednošću (i u skladu sa tim, smrt sa nepravednošću). On kaže da ako bi *bilo koji* Zakon mogao da da život, bio bi to Mojsijev zakon. Ali on to ne može, jer to i nije uloga zakona. Uloga Zakona je da ukaže na našeg Otkupitelja – Isusa Hrista.

ODGOVORITE

1. Šta je oprostjenje? Kako ono deluje?
2. Kako postajemo svesni greha? Na koji način mi, kao grešni ljudi, uopšte možemo biti sposobni da prepoznamo grešno ponašanje?
3. Zašto Zakon ne može da daruje život?

Suzan Ziko, Tirana, Albania

1 The SDA Bible Dictionary, s.v. flesh.

Kao adventistički hrišćani oduvek smo zastupali i objavljivali važnost poslušnosti Božjem zakonu Deset zapovesti. Biblija je jasna kada je reč o Božjem zakonu. »Kvarimo li, dakle, zakon vjerom? Bože sačuvaj! nego ga još utvrđujemo.« (Rimljanima 3,31). »Tako je, dakle, zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra.« (Rimljanima 7,12) Ali, kada dođemo do Galatima 3,10. čitamo da »koji su god od djela zakona pod kletvom su«.

Ako je Zakon svet, pravedan i dobar, kako onda može biti proklet? »Ovde Pavle govori o onima koji očekuju da im se pripiše pravednost kao rezultat njihovog ispunjavanja obrednih zahteva ceremonijalnog zakona. Ta grupa je u suprotnosti sa grupom iz 9. stiha – 'koji su od vjere'.«¹ Pavle zapravo govori da iako su Galati spremno prihvatili Jevanđelje, neki od njih su počeli da slušaju druge glasine i tako dozvolili da ih ubede da se Jevanđelje Isusa Hrista može dovesti do savršenstva samo ako se potčini ceremonijalnim zakonima. Zato Pavle pravi razliku između ljudi vere i onih koji su zagovarali spasenje poslušnošću ceremonijalnim zakonima.

Sve što nam je potrebno pronalazimo u Hristu!

Kada govori o kletvi zakona, on misli na neuspjeh pokušaja da se spasimo držanjem ceremonijalnih zakona, zaboravljajući da ti zakoni, kao ni poslušnost sama po sebi, ne obezbeđuju spasenje. U Galatima 3,11. on potvrđuje da je bliskost sa Bogom jedini način da budemo opravdani: »Pravednik od vjere življeće.« Zakon nema moć da spase. On samo osuđuje. »Hristos je nas iskupio od kletve zakonske postavši za nas kletva.« (Galatima 3,13) Kada je dao svoj život, Isus je primio našu kaznu za greh. Kletva koju smo mi zaslužili pala je na Njega. Prema tome, On nas iskupljuje od te kletve. Sve što nam je potrebno pronalazimo u Hristu! Preko Njega, mi možemo izaći pred Boga, dostojni i pravedni.

ODGOVORITE

1. Na koji način Zakon može da predstavlja blagoslov u našem životu?
2. Kako odgovarate ljudima koji tvrde da je Božji zakon ukinut?

Adriana Nunka, Borges

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 955.

ZAKLJUČAK

Prava poslušnost ne može da postoji izvan ličnog odnosa sa Isusom. Novi zavet uvodi Hrista u naš život tako da više nije reč samo o kamenim pločama. Umesto toga, učimo kako da uspostavimo lični odnos sa svojim Spasiteljem. Zbog toga je to bolji zavet. To je lepota utelovljenja. Sveti Duh živi Hristovim životom u nama. Kroz to iskustvo ispunjavamo Božje dragocene zapovesti. Te zapovesti nisu odvojene od Hrista. One su, zapravo, Hristov život. Dok se svakodnevno družimo sa Isusom, Njegov život postaje naš kroz iskustvo poslušnosti unutar našeg odnosa sa Njim.

RAZMOTRITE

- Zapišite ili rezimirajte svoju životnu priču sa Isusom. Šta vas je dovelo Njemu? Kakve promene je On uneo u vaš život? Koje promene vam On upravo sada pomaže da postignete?
- Podelite svoju životnu priču sa nekim iz svog susedstva, radnog mesta ili škole o tome kako je Hristos promenio, i kako još uvek menja vaš život.
- Posetite lokalni sud i posmatrajte kako sudija tumači i primenjuje građanski zakon u pojedinim slučajevima. Razmotrite na koji način se taj proces odnosi na Boga i Njegov zakon.
- Neka grupa kreativnih studenata intervjuiše ljude u studentskom domu o tome šta oni misle o važnosti Deset zapovesti. Snimite njihove odgovore i postavite ih na različite medijske društvene mreže. (Obavezno im kažite da to nameravate da uradite. Razmotrite i mogućnost da dobijete pisani pristanak od njih i od fakulteta.)
- Pretražite Internet da biste našli priču koja stoji iza himne »Ja idem takav kakav sam«.
- Povedite razgovor o poslušnosti sa svojim ocem i uporedite ga sa sličnim razgovorom koji biste mogli imati sa nebeskim Ocem.

POVEŽITE

Jovan 1,16-18; 15,1-27.

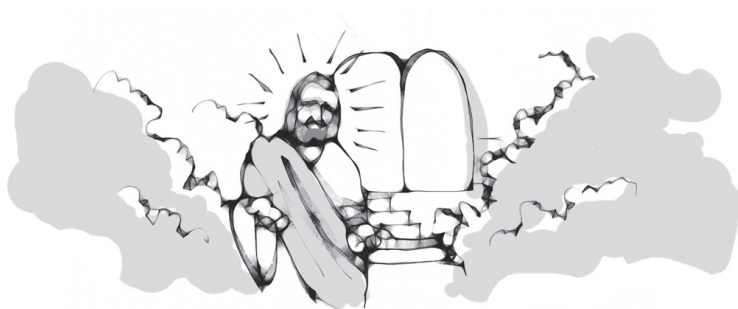
W. W. Prescott, *Victory in Christ*, at <http://cleartruth.wordpress.com/he-loved-me/>.

E. J. Waggoner, *The Glad Tidings*, »Galatians Made Clear«, at <http://www.1888mpm.org/files/sites/1888mpm.org/files/The%20Glad%20Tidings.pdf>.

Serđo Tores, Orlando, Florida, SAD

Pouka 7

Od 10. do 16. maja 2014.



Hristos, svršetak Zakona

*»Jer je Hristos svršetak zakona: Koji Ga god vjeruje opravdan je.«
(Rimljanima 10,4)*

10. maj 2014.

STENA SPASENJA

UVOD (Rimljanima 6. poglavlje)

Su

Zamislite kako je nekada živeo mudar car koji je vladao moćnim carstvom. Njegov sin Marko bio je veoma radoznao i voleo da putuje širom carstva. Car je upozorio Marka da bude veoma obazriv prema svemu što pronade na jednoj od planina, jer tamo postoji magični kamen. Svako ko takne taj kamen biće proklet, prognan u daleku zemlju i živeće kao zemljoradnik.

Jednog dana, Marko je otišao na tu planinu i pronašao svetlucavi kamen. Odlučio je da ga uzme i ponese kući. Međutim, čim je dotakao kamen, pao je onesvešćen. Kada se probudio, shvatio je da se nalazi u maloj kolibi na ivici jednog kanjona. Jedva je mogao da vidi drugi kraj kanjona gde se nalazilo carstvo njegovog oca. O, kako je zažalio što nije obratio pažnju na očevo upozorenje. Marko je počeo naporno da radi da bi podigao most koji će ga vratiti u očevo carstvo. Međutim, svaki put kad bi stigao skoro do polovine kanjona, stub koji je podupirao most propao bi u dolinu ispod i on je sve morao da počne ispočetka.

Konačno otac je uspeo da ga pronade. Otac je iz ljubavi prema sinu sagrađio most koji je na oba kraja bio uklesan u stenu. Kada je Marko zakoračio na most, otac je ispružio ruku prema njemu. Marko je sa poverenjem prihvatio očevu ruku i konačno se, zajedno sa ocem, vratio u carstvo.

Mi smo kao Marko. Volimo sami da se izložimo riziku koji postoji u svetu. Želimo da činimo sve što nam se prohte, jer mislimo da smo pametniji od svog Stvoritelja. Uz mnogo sreće, konačno ćemo shvatiti da sami ne možemo učiniti ništa što

će nas vratiti u nebesko carstvo. Naporno radimo da bismo se spasli, ali nikada ne uspevamo. Međutim, naš nebeski Otac šalje nam svog Sina, Isusa, večnu Stenu. On je most preko koga ćemo se vratiti na Nebo. Nažalost, često zaboravljamo na Isusa, Izvor zakona. Često zaboravljamo da smo Njegovom blagodaću spaseni. Ne želimo da se potčinimo Njegovom zakonu, ali bez Zakona, most spasenja bi se srušio.

Ove sedmice nastavićemo da učimo o Isusu i Njegovom zakonu i blagodati, koja doseže do grešnih ljudi.

**Naporno radimo
da bismo se spasli,
ali nikada ne
uspevamo.**

Daniel Saputra, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

Adamov i Evin prekršaj Božjeg zakona učinio je sve nas grešnicima. Greh nas odvaja od Boga i jedne od drugih. On dovodi do fizičke i duhovne smrti. Bog, Hristos i Zakon su jedno. Bog i Hristos su Tvorci Zakona. Zakon odražava njihov karakter ljubavi. Sotona je oduševljen, kada kršimo Zakon, jer svaki put kada to činimo povećava se razdvojenost između nas i našeg Spasitelja. Još od pada u greh, sotona tvrdi da je Božji zakon nemoguće držati, i da ljudi koji ga krše ne mogu dobiti oprostaj. Bog, međutim, ima predivan plan kako da obnovi naš odnos sa Njim. Za taj plan saznajemo iz stihova navedenih u zaglavlju pouke. Potrebno je da razumemo i prihvatimo taj plan da bismo bili spaseni.

Pavlovo shvatanje Zakona (Rimljanima 3,31)

Mnogi ljudi gledaju na Zakon kao na nešto što ima negativan uticaj na njihov duhovni i društveni život. Međutim, Pavlovo pismo crkvi u Rimu jasno govori o povezanosti između Zakona i spasenja. Držati Zakon znači biti u skladu sa Božjom voljom. Zakon je »duhovan« (Rimljanima 7,14) zato što potiče od Boga (Rimljanima 7,22), i dat je sa namerom da nam donese život (Rimljanima 7,10).

Na osnovu svog ličnog iskustva sa Hristom, Pavle u potpunosti shvata da je Zakon dar Božje blagodati. Međutim, on isto tako uviđa da sa tim darom dolazi i velika odgovornost – da mu budemo poslušni (Rimljanima 2,17–24).

Hristos je ispunio zahteve Zakona (Rimljanima 5,8; Jevrejima 2,9)

Svaki grešnik mora da ispuni zakonske zahteve. Zbog toga je, tokom starih biblijskih vremena, Božji narod prinosiso zameničke žrtve koje su simbolizovale Spasiteljevu smrt koju je pretrpeo umesto nas. Hristos je ispunio Zakon tako što je lično postao žrtva, koju je Zakon zahtevao. »Po blagodati Božijoj za sve /je/ okusio smrt.« (Jevrejima 2,9) Kao i Adam, svi su sagrašili (Rimljanima 5,12), prema tome, svako doživljava smrt – prvu smrt. Smrt koju je Hristos iskusio za sve bila je druga smrt – puno prokletstvo smrti.« (Otkrivenje 20,6)

Hristos je ispunio Zakon i time što je, dok je bio na Zemlji, živio u potpunosti u skladu sa Zakonom. On je živio čistim, svetim životom punim ljubavi, oslanjajući se u potpunosti na Boga. Taj dragoceni život On deli kao dar sa pokajanim grešnicima. Njegov savršeni karakter prikazan je slikom svadbenog ruha (Matej 22,11), ili haljinom spasenja (Isaija 61,10) koju On daje u zamenu za prljave haljine ljudskih pokušaja da postignu pravednost (Isaija 64,6).

Hristov život, smrt i vaskrsenje (Rimljanima 10,4)

Kroz Hristov život savršene poslušnosti Božjoj volji, kroz Njegovu patnju, smrt i vaskrsenje, Bog je obezbedio jedino sredstvo otkupljenja za ljudski greh, tako da oni koji u veri prihvataju to otkupljenje mogu imati večni život,

a sva stvorenja mogu bolje razumeti beskrajnu i svetu Stvoriteljevu ljubav. To savršeno otkupljenje potvrđuje pravednost Božjeg zakona i Njegov milostivi karakter, jer istovremeno osuđuje naš greh i obezbeđuje nam oprostjenje. Hristova smrt je zamenička, iskupiteljska, pomiriteljska i preobražavajuća. Hristovo vaskrsenje objavljuje Božju pobjedu nad grehom i silama zla, a oni ma koji prihvate otkupljenje osigurava konačnu pobjedu nad grehom i smrću. Ono proglašava božanstvo Isusa Hrista pred kojim će se saviti svako koleno na Nebu i Zemlji.

Hristova smrt nije poništila Deset zapovesti. Naprotiv, ona je uzdigla Zakon plativši kaznu koju je trebalo da mi platimo zbog kršenja njegovih zahteva. Kada prihvatimo Hristovu smrt kao svoju, nećemo morati da umremo večnom smrću. On je »svršetak zakona: Koji Ga god vjeruje opravdan je«. (Rimljanima 10,4)

Hristos i oprostjenje predstavljaju ispunjenje Zakona (Jovan 19,30)

Jevrejski žrtveni sistem ukazivao je na Hristovu žrtvu. Zato, kada je On umro, taj sistem je zastareo. Smrt Božjeg Jagnjeta postala je žrtva za grehe sveta. Hristovom smrću ispunjen je veliki plan otkupljenja. Ako se pozovemo na Njega kao svog Spasitelja i živimo u poslušnosti putem Svetog Duha, koji boravi u nama, bićemo u stanju da uđemo u Božje prisustvo. Tako je sotona pobeđen. Hristova smrt obezbeđuje spasenje za svakog grešnika koji čezne da bude spašen. Takvo oprostjenje ne isključuje poslušnost. Umesto toga, Duh koji boravi u nama vodi nas stazom Zakona.

**Hristova smrt nije
poništila Deset
zapovesti.**

Božji zakon

Veliki principi Božjeg zakona utelovljeni su u Deset zapovesti i primerom pokazani u Hristovom životu. Oni izražavaju Božju ljubav, volju i namere u vezi sa ljudskim ponašanjem i odnosima i obavezujuće su za sve ljude u svim vremenima. Ta pravila predstavljaju osnovu Božjeg zaveta sa Njegovim narodom i merilo na Božjem sudu. Delovanjem Svetog Duha, ona ukazuju na greh i bude potrebu za Spasiteljem. Spasenje u potpunosti zavisi od blagodati a ne od dela, ali njegov plod je poslušnost Zapovestima. Takva poslušnost razvija hrišćanski karakter i duhovno blagostanje. Ona je dokaz naše ljubavi prema Gospodu i brige prema bližnjima. Poslušnost u veri pokazuje Hristovu moć da preobrazi karakter i tako snaži hrišćansko svedočenje. Ko god veruje u Hrista ima oprostaj i spasenje (Jovan 3,16).

Viktor Džo Sinaga, Palembang, Južna Sumatra, Indonezija

Kao hrišćani, suočavamo se sa opasnošću da pomislimo da zbog toga što primamo blagodat možemo zanemariti zahteve zakona i nastaviti da kršimo njegove odredbe. »Srca mnogih su u ratu sa Bogom. Oni se nisu potčinili Njegovom zakonu... Oni mogu da govore o Hristu kao svom Spasitelju, ali On će im na kraju kazati: 'Ne poznajem vas. Vi niste pokazali iskreno pokajanje pred Bogom zbog prekršaja Njegovog svetog zakona, i ne možete iskreno verovati u Mene, jer je Moja misija bila da uzdignem Božji zakon.'«¹

Trudeći se da izbegnemo takav način razmišljanja, možemo otići u drugu krajnost oslanjajući se na Zakon za svoje spasenje. Dakle, mi ili očajavamo zbog svojih nedostataka ili zaboravljamo na Božju blagodat i postajemo samozadovoljni. »Kakav je to gubitak za dušu koja razume visoke zahteve Zakona, ali ne uviđa da ih Hristova blagodat uveliko prerasta.«²

»Vera se hvata za Hrista u ljubavi.«

»Kako naši propovednici mogu postati Hristovi predstavnici kada su tako samozadovoljni – kada svojim duhom i stavom govore: 'Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem?' Mi ne smemo biti samozadovoljni ili ćemo biti okarakterisani kao nesrećni, i nevoljni, i siromašni, i slepi, i goli.«³

Hristos je svršetak Zakona što znači da nam je On oprostio i oslobodio nas od zakonske osude. To znači da će nam On omogućiti da živimo u skladu sa zakonom. »Otkupitelj podiže grešnika iz prašine i prepušta ga vođstvu Svetoga Duha. Dok gleda u Otkupitelja, grešnik nalazi nadu, sigurnost i radost. Vera se hvata za Hrista u ljubavi. Vera kroz ljubav radi i čisti dušu.«⁴

»Isus, dragoceni Spasitelj! U Njemu je sva naša sigurnost, mir, pouzdanje, korisnost. On je zalog svih naših nada, On otklanja sve naše sumnje. Kako je dragocena misao da zaista možemo postati sudeonici u Njegovoj božanskoj prirodi, i tako pobediti kao što je i On pobedio!«⁵

ODGOVORITE

Kako možete utešiti prijatelja koji smatra da nije dovoljno dobar da dođe Bogu?

Deni i Rejčel Handoko, Aindhoven, Holandija

1 Ellen G. White, *Selected Messages*, bk. 1, p. 239.

2 Isto, str. 155.

3 White, *1888 Materials*, p. 695.

4 *Selected Messages*, vol. 1, p. 349.

5 *1888 Materials*, p. 696.

Dok četiri Jevanđelja govore o Hristovom životu, Rimljanima poslanica istražuje značaj Njegove žrtvene smrti. Ta poslanica predstavlja verovatno naj-sistematičnije izlaganje doktrine u Bibliji. Dok čitamo poglavlja 1–11. pronalazimo *osnovu* Jevanđelja – da su svi ljudi krivi i ne mogu osloboditi sami sebe od kazne, kako je Bog poslao svog Jedinorodnog Sina da nas oslobodi tako da možemo biti ispravni pred Njim i živeti pod Hristovom ljubavlju umesto pod Zakonom. Poglavlja 12–16. govore nam o *ponašanju* koje je moguće zbog verovanja u Jevanđelje.

U 6. poglavlju Rimljanima poslanice, Pavle se usredsređuje na problem grešnosti, na to kako mi, koji smo spaseni Hristovom krvlju, postajemo mrtvi grehu i živi Njemu. U skladu sa tim, napuštamo svoj stari grešni život da bismo živeli novim životom vođeni Svetim Duhom. Ljudi često pogrešno razumeju ovo poglavlje. Sotona ih zavodi da poveruju da je Zakon ukinut na Golgoti. Međutim, to nije ono o čemu Pavle govori. Umesto toga, on kaže »da hrišćani nisu pod Zakonom u pogledu spasenja, već pod blagodaću. Zakon ne može da spase grešnika, niti može da ukloni greh i slomi njegovu moć. Zakon otkriva greh (Rimljanima 3,20), i zbog čovekove grešnosti, Zakon, slobodno možemo reći, dovodi do toga da se greh umnoži«. ¹ Naš dug je plaćen Isusovom krvlju. »Oprostitvi se pak od grijeha postaste sluge pravdi.« (Rimljanima 6,18)

Hristos vas zastupa pred Ocem.

Kao sluge pravdi, mi više ne živimo pod Zakonom, već u blagodati, ljubavi i saosećanju. Uvek imajte na umu cenu koja je plaćena za vaš greh. Nemojte nikad zaboraviti da vas Hristos zastupa pred Ocem.

Držanje Zakona vas ne spasava. Ipak, svima će postati očigledno da je vaš način života Božji način. »Svetost je... rezultat posvećenja... Posvećenje je neprekidni proces buđenja. To je svakodnevni skladni razvoj fizičkih, umnih i duhovnih sila, sve dok se Božji lik, prema kome smo prvobitno stvoreni, ne obnovi u nama. Božja namera u planu spasenja nije samo da nam oprost i da nas opravda, već i da nas obnovi i posveti.«²

ODGOVORITE

Zašto ljudi ponekad gledaju na adventiste kao na one koji se spasavaju Zakonom? Kako možete promeniti njihovo gledište?

Gomgom Daglas Kugar Simatupang, Rumbai, Pekanbaru, Indonezija

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 541.

2 Isto, str. 543.

Mnoge porodice imaju pravila koja njihovi članovi treba da poštuju da bi tako imali srećan dom. Kad sam bio dete, ponekad sam kasnio na večeru, jer sam igrao fudbal duže nego što je trebalo. Tada bi me moj otac čekao ispred kuće, a ponekad bi me i kaznio zbog toga što su svi morali da me čekaju.

Bog nam je dao zakon Deset zapovesti koji želi da sledimo da bismo postali srećni iz zajednice sa Njim. Iako nas Zapovesti ne spasavaju, one nam, ipak, pomažu da bolje živimo. U nastavku se nalaze tri pojedinosti povezane sa Deset zapovesti, koje bi bilo dobro da zapamtimo:

Držanje Božjeg zakona je izvodljivo. Kako? »Kada je prihvaćen u Hristu, on [Zakon Deset zapovesti] obavlja u nama delo čišćenja karaktera, koje će nam donositi radost u večnosti. Za poslušnoga, on predstavlja zaštitni zid. U njemu sagledavamo dobrotu Boga koji, otkrivajući čoveku nepromenljiva načela pravde, želi da ga zaštiti od zla koje je posledica prestupa.«¹ Kada budemo primili Deset zapovesti »u Hristu«, moći ćemo, kao i Pavle, da kažemo da im se radujemo (Rimljanima 7,22).

Držanje Deset zapovesti pomaže nam da postanemo uzor. Ako razmišljate o Božjem zakonu i držite ga, možete postati zdrav uzor u svojoj porodici i crkvi, u svojim razredima i među svojim prijateljima prilikom društvenih okupljanja.

Mi smo ovde da bismo nešto promenili.

Pavle nas podseća: »Ne vladajte se prema ovome vijeku, nego se promijenite obnovljenjem uma svojega, da biste mogli kušati šta je dobra i ugodna i savršena volja Božija.« (Rimljanima 12,2) Mi smo ovde da bismo nešto promenili. Upravo poslušnost Božjem zakonu pomaže nam da to i ostvarimo.

Poslušnost Božjem zakonu doprinosi stvaranju boljeg društvenog okruženja. Kao hrišćani, treba da dajemo dobar primer ljudima koji žive oko nas. Kao što je Isus kazao, mi smo »so zemlji« i »vidjelo svijetu«. (Matej 5,13.14) Biti »so« i »videlo« počinje držanjem Zakona. Kada ljudi koje poznajemo sagledaju prednosti koje uživamo zbog svoje poslušnosti, mnogi od njih poželežće da žive u Božjem carstvu.

ODGOVORITE

Osim pružanja dobrog primera, kako još možemo poučiti druge da je korisno držati Božji zakon?

Osvald Tarore, Džakarta, Indonezija

1 Ellen G. White, *Selected Messages*, bk. 2, p. 235.

Među hrišćanskim denominacijama već dugo se vodi rasprava o tome da li, i posle Hristove smrti, Deset zapovesti još uvek važe. Apostol Pavle Rimljanima poslanici često govori o tim Zapovestima i našoj potrebi da ih sledimo. Istina je da ne možemo biti spaseeni ukoliko ne verujemo u žrtvu koju je naš Gospod prineo za nas. Mi Ga toliko volimo zato što je On nas toliko voleo da je umro za nas. »Kada volimo na taj način, možemo li zanemariti Zakon? Ne, jer je on važan deo Božjeg naloga koji ljubavi daje određenu formu. Onaj ko iskreno voli neće krasti, ubijati, ili činiti preljubu. Prema tome, onaj ko voli držaće Zakon. Iako ljubav nikada neće prekršiti Zakon, ako se Zakon pravilno razume, onima koji ga razumeju jedino na doslovan i legalistički način može izgledati kao da ljubav krši Zakon.«¹ Mi treba da razumemo da je držanje Zakona apsolutni čin koji unapređuje naš karakter i oblikuje nas toliko da postajemo nova osoba.

U 9. i 10. poglavlju Rimljanima poslanice čitamo o tome kako je Božji narod usrdno držao Zakon, ali je propustio da sluša Božji glas. Mi, takođe, često pravimo istu grešku. Usredsređujemo se samo na ono što se »sme i ne sme« u Zakonu, umesto na Hrista, Zakonodavca. Tada upadamo u zamku pokušavajući da ispunimo Zakon sopstvenim ograničenim sposobnostima. Zaboravljamo da treba da dozvolimo Svetom Duhu da nam pomogne da razvijemo hristoliki karakter i služimo onima koji žive oko nas.

Kao hrišćani, važno je da razumemo da mi treba da budemo svetlost svetu, svetlost koja odražava Hrista, koji savršeno utelovljuje Zakon.

**Mi treba da
budemo svetlost
svetu, svetlost koja
odražava Hrista.**

ODGOVORITE

1. Koji je osnovni razlog što sledimo Hrista? Kako možemo saznati koji poseban cilj On ima za svakoga od nas pojedinačno?
2. Kako možemo pomoći drugima da razumeju i slede Božji zakon? Zašto dela nisu dovoljna?

Fric i Džošs Manurung, Ambon, Maluku Ajlands, Indonezija

1 John C. Brunt, *The Abundant Life Bible Amplifier: romans* (Boise, Idaho: Pacific Press®, 1996) pp. 230, 231.

ZAKLJUČAK

Bićima koja sa drugih svetova posmatraju planetu Zemlju i vide šta se sve ovde događa to mora da izgleda zapanjujuće. Bog je napisao savršeni Zakon koji, zbog Adamovog i Evinog greha, nismo u stanju da držimo. Zato je poslao Isusa da bude naš Spasitelj i pokaže nam kako da živimo, dok lično ne bude bude živeo u našem srcu preko Svetog Duha. Bog je Pokretač života. Ipak, u Hristu, On je morao da umre za nas da bi mogao da nas spase. I pored svega toga, Bog nas i dalje beskrajno voli. Želeo je da Edem bude početak večnosti, ali kad su prvi ljudi zgrešili, On je već imao spreman drugi plan – blagodat i žrtvu.

RAZMOTRITE

- Naslikajte veliki mural na ploči od drveta ili velikom komadu platna. Neka u središtu vašeg umetničkog dela bude Hristos kao Spasitelj sveta.
- Napravite scenski prikaz o tome šta bi bića iz drugih svetova, koja vide šta se dešava na Zemlji, mogla da kažu o Božjoj blagodati.
- Pevajte himnu »Amazing Grace« / »Čudesna blagodat«/. Reči (na engleskom jeziku) možete naći na Internet adresi: http://www.constitution.org/col/amazing_grace.htm. Napišite dodatni stih koji se odnosi na neko vaše lično iskustvo.
- Naučite napamet stih iz Rimljanima 6,23. Pri tome razmišljajte šta on znači za vas lično.
- Za zajednički ručak u Subotu ili petak po podne ispecite štapiće u obliku krsta koristeći testo za picu ili meke perece.
- Pišite u svom dnevniku o tome kako Božja beskrajna ljubav menja vaš život.
- Napravite dijagram plana spasenja. Jedan dobar primer, pod nazivom »The Bridge« /«Most«/ može se naći na veb adresi: <http://bible.org/seriespage/bridge-session-3>.

POVEŽITE

Filibljanima 2,8; Isaija 59; Efescima 2,8.9.

Put Hristu, 1. poglavlje; *Early Writings*, chap. 36.

Pursued by a Relentless God, Shawn Brace, chap. 3; *Redemption in Genesis*, John S. Nixon, chap. 2, 5.

Debi Soser Batin, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 8

Od 17. do 23. maja 2014.



Božji i Hristov zakon

*»Ako zapovijesti Moje uzdržite ostaćete u ljubavi Mojoj, kao što Ja održah zapovijesti Oca svojega i ostajem u ljubavi Njegovoj.«
(Jovan 15,10)*

Za većinu ljudi pomisao da bi mogli imati poseban sastanak veoma je uzbudljiva. Ah, da – sastanak! Poseban sastanak koji budi prijatne uspomene i obično je blagotvoran za one koji u njemu učestvuju. Ove sedmice ćemo preispitati svoj sastanak sa pravdom u milošću u Božjem i Hristovom zakonu.

Kada razmišljam o Božjem i Hristovom zakonu, setim se pesme koju sam naučila kao tinejdžerka: »Kriva ili ne?« /»Guilty or Not Guilty?«/ Na optuženičkoj klupi u sudu sedi siromašna petnaestogodišnja devojka koja je optužena da je ukrala tri vekne hleba. Sudija izjavljuje da se nada kako će, s obzirom da nije izgledala kao prestupnik, devojka dokazati da je ta optužba lažna. Stoga je pita da li je kriva ili ne. Briznuvši u plač, ona mu odgovara da su joj roditelji mrtvi, da se sama brine o troje mlađe dece i da često nemaju šta da jedu. Zatim uzbuđeno dodaje: »Kriva sam, ali ne sudite mi. Uzela sam! O, zar je to krađa? Hleb da

Bog je Ljubav! Radujmo se!

bih dala njima.«¹ Njeno pitanje nateralo je svakoga u toj neprijateljski raspoloženoj sudnici da se zamisli. Iznenada, oči sedokosih očeva i bezbrižne omladine ispunile su se suzama, a škrtice su otvorile svoje novčanike. U neprilici, sudija je pročistio grlo i promrmljao nešto o zakonu. Zatim je izjavio: »Izricanje presude ovoj mladoj zatvorenici odlaže se do daljnjeg.« Niko mu nije zamerio, niti se iznenadio, kada je prišao, nasmešio se i lično izveo iz sudnice tu mladu »prestupnicu«.

»Bog je Ljubav.« To je izjava, koja se često čuje u hrišćanskim krugovima, ali o kojoj malo ko ozbiljnije razmišlja. Međutim, to je istina koja se nalazi u osnovi i Božjeg i Hristovog zakona. Božji zakon zahteva pravdu. Ipak, Hristov zakon pruža milost i blagodat okrivljenom grešniku. Od nas se traži da držimo zapovesti i prebivamo u Njegovoj ljubavi (Jovan 15,10). Zato, uvek imajte na umu da duga obećanja predstavlja dokaz Božje pravde pomešane sa milošću. On nas je toliko voleo da je dao svog Sina da umre za nas. U skladu sa ovim saznanjem, kao i David, slavimo Njegovo ime jer »milost i istina srešće se, pravda i mir poljubiće se«. (Psalam 85,10) Bog je Ljubav! Radujmo se! Nikad ne zaboravimo da, zahvaljujući Njegovoj ljubavi prema nama, imamo naročiti sastanak sa pravdom i milošću.

Sesili DeJli, Hantsvil, Alabama, SAD

1 Yahoo! Answers, <http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20081130045613AAqLJFw>.

18. maj 2014.

BOŽANSKA PORUKA SVIMA

Ne

DOKAZ (Isus Navin 22,5; Priče Solomonove 3,1.2; Matej 5,17.18; Rimljanima 6,1-23; 8,1-4; Galatima 2,16; 3,23.24)

Bog i Hristos su jedno. Iako je Bog obezbedio pisanu verziju svog Zakona da nam stavi do znanja šta očekuje od nas, On je poslao i svog Sina da potvrdi taj Zakon i služi kao naš Zastupnik i Posrednik. Hristova smrt, vaskrsenje i posredovanje u našu korist oslobađa nas nošenja pune težine naših greha – smrti. Preko Hrista, mi smo u stanju da tražimo oprostjenje greha i pronađemo snagu da savladamo iskušenje.

Isus Navin je jasno naložio: »Vršite zapovijest i zakon.« (Isus Navin 22,5) Solomon je razumeo koliko je zakon važan za dobijanje večnog života (Priče Solomonove 3,1.2), a Pavle je izjavio da ga je zakon oslobodio »od zakona grjehovnoga i smrti«. (Rimljanima 8,2). On osim toga kaže: »Što zakonu bješe nemoguće, jer bješe oslabljen tijelom, posla Bog sina svojega u obličju tijela grjehovnoga, i za grijeh osudi grijeh u tijelu, da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po duhu; jer koji su po tijelu tjelesno misle, a koji su po duhu duhovno misle.« (Rimljanima 8,3-5) Kakva je radost znati da se niko od nas »neće opravdati djelima zakona, nego samo vjerom Isusa Hrista« (Galatima 2,16), i da nam »zakon bi čuvar do Hrista, da se vjerom opravdamo«. (Galatima 3,24)

Neka ne bude sumnje u vašem srcu.

Neka ne bude sumnje u vašem srcu. Isus nam kaže: »Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke: Nijesam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz Zakona, dok se sve ne izvrši.« (Matej 5,17.18) Kao naš Posrednik, Isus nam pruža mogućnost da verom razvijemo značajan odnos sa Njim i budemo preobraženi u Njegov lik da bismo mogli da držimo Zakon i primimo večni život.

ODGOVORITE

1. Setite se osoba od kojih treba da tražite oprostaj i kojima vi treba da oprostite. Zatim tražite od Boga da vam pokaže kako da im se obratite.
2. Razmislite kako provodite svoje vreme i kako utičete na druge. Da li ispunjavate Hristov zakon? Šta treba da učinite da biste poboljšali svoju službu i svoj odnos sa Hristom?

Linda Skit Meklelan, Hantsvil, Alabama, SAD

Učitelj je vodič (Galatima 3,24)

U poslanici Galatima, neki prevodi Biblije upoređuju Zakon sa starateljem. U drugim prevodima koristi se reč »učitelj«, koja više odgovara tom istorijskom razdoblju.

U grčkim domaćinstvima, roditelji su zapošljavali učitelje da nadziru i prave društvo njihovoj muškoj deci u uzrastu između šeste i šesnaeste godine. Učitelji su ih »pratili u školu, štitili, čuvali ih od nestašluka, a imali su pravo i da ih kažnjavaju... Ukoliko su imali potrebno obrazovanje, mogli su i da im pomažu u pripremi njihovih lekcija.«¹ Od učitelja se očekivalo i da nadgleda dečije ponašanje. Božji zakon je kao taj učitelj. On ima dvostruku namenu. On treba da ukazuje na ono što je pogrešno u našem životu, a zatim da nas uputi na Hrista, našeg Spasitelja.

Uticao učitelja kada je reč o zakonu (Galatima 3,26; 2. Korinćanima 5,17)

Tokom odrastanja, morao sam da pešačim do škole. Moja baka je zamolila našeg suseda da me prati. On me je pratio do škole da bi mi pokazao put. Na isti način, svrha Božjeg zakona je da nam pokaže kako Bog želi da živimo.

»Zakon nas uči o potrebi za spasenjem, a Božja blagodat nam daje to spasenje.«

Kada bih stigao u školu, sused se vraćao kući, a ja sam ostajao pod učiteljevim nadzorom. Učiteljev prvenstveni zadatak bio je da me obuči u određenim predmetima. Hristos je naš Učitelj za predmet spasenja. Njegova želja za nas je da postanemo kao On.

Kada smo verom opravdani u Hristu, mi postajemo novo stvorenje u Njemu (2. Korinćanima 5,17), sa Božjim zakonom napisanim u [našem] umu i srcu (Jevrejima 8,10). Tako se 'pravda' [ili 'zahtevi'] zakona 'ispunjava' [u nama] (Rimljanima 8,4).²

Zakon upućuje na poslušnost u Hristu (Galatima 3,23-25; 4,1-7)

U biblijska vremena, naslednik koji je još uvek bio dete »nije imao veća prava na nasledstvo, koje je dobio od oca nego što bi imao kao jedan od očevih robova. On je bio pod nadzorom staratelja... koga je morao da sluša.«³

1 The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 961.

2 Isto, str. 962.

3 Isto, str. 964.

»U dogledno vreme, on će dobiti vlasništvo nad očevom imovinom. Kao dete, on ima pravo na nju, ali ne i punomoćje nad njom.«⁴ Ta ilustracija objašnjava šta znači živeti pod zakonom koji može jedino da nas osudi (Galatima 3,23-25). Božji zakon je »kao nadzor staratelja nad malim detetom. Nama ta vrsta nadzora više nije potrebna. Zakon nas uči o *potrebi* za spasenjem, a Božja blagodati nam daje to spasenje. Stari zavet i danas još uvek važi. U njemu, Bog otkriva svoju prirodu, svoju volju za čovečanstvo, svoje moralne zakone i smernice za život. Ali, ne možemo biti spaseni držanjem tog Zakona – moramo se uzdati u Isusa«.⁵

Novi život u Hristu (Galatima 5,22-25)

Kada se predamo Hristu, stari život kojim smo nekada živeli prestaje. Rastenje u Hristu podrazumeva razvijanje novog načina razmišljanja, verovanja i nadanja. To znači da idemo Njegovim stopama i da je naš život u Njegovim rukama.

»Tako i mi kad bijasmo mladi, bijasmo pod stihijama svijeta zarobljeni; a kad se navršio vrijeme, posla Bog Sina svojega Jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo.« (Galatima 4,3-5)

ODGOVORITE

1. Kako možemo naučiti da se više uzdamo u Isusa?
2. Tekst u Jevanđelju po Mateju 7,12. često se navodi kao zlatno pravilo. Isus je kazao da to pravilo sažima ceo Zakon. Objasnite zašto je to tako.
3. Koji je najbolji način da sa svojim prijateljima, koji nisu adventisti, podelite ono što znate o Božjem zakonu i spasenju?

Džejson Kembel, Beltsvil, Merilend, SAD

4 Isto.

5 *Life Application Study Bible, New International Version® Edition* (Tyndale House, Wheaton, IL, 1991), p. 2120.

»Nedostatak znanja nije razlog što Božji narod propada. Oni neće biti osuđeni zbog toga što ne poznaju put, istinu i život. Istina koja je doprla do njih, svetlost koja je obasjala njihovu dušu, ali je bila zanemarena ili odbačena, osudiće ih... Svetlost, dragocena svetlost, obasjava Božji narod; ali ona ga neće spasiti, ako on ne pristane da ga ona spase, da u potpunosti živi po njoj i prenese se drugima, koji se nalaze u tami.«¹

»Nije dovoljno rečima izraziti svoju veru u Hrista i svoje ime upisati u crkvene knjige. 'Koji drži zapovijesti Njegove u njemu stoji, i On u njemu. I po tom poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.' I po tom razumijemo da Ga poznamo, ako zapovijesti Njegove držimo.' (1. Jovanova 3,24; 1. Jovanova 2,3) To je istinski dokaz obraćenja.«²

»Istina mora biti usađena u srce. To znači da ona mora upravljati umom i usmeravati osećanja. Sav karakter mora biti obeležen božanskim rečima. Svaka jota i titla Božje reči mora postati deo našeg svakidašnjeg života.

Kojoj vrsti svedoka vi pripadate?

Oni koji postanu učesnici u božanskoj prirodi žive u skladu sa velikim Božjim merilom pravednosti, Njegovim svetim zakonom. To je merilo po kome Bog odmerava čovekove postupke. To će biti i mera karaktera na sudu.

Mnogi tvrde da je Hristovom smrću ukinut Zakon; ali time se suprote reči sama Hrista: 'Ne mislite da sam Ja došao da pokvarim Zakon ili Proroke... Dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjega slova ili jedne tittle iz Zakona.' (Matej 5,17.18) Hristos je da bi obavio delo pomirenja za čovekovo prestupanje Zakona, položio svoj život. Da je Zakon mogao da bude promenjen ili ukinut, ne bi bilo potrebno da Hristos umre. Hristos je uzvisio Božji zakon svojim životom na Zemlji. Svojom smrću ga je potvrdio.«³

Kojoj vrsti svjedoka vi pripadate? Način na koji živimo kao hrišćani trebalo bi snažno da govori o Bogu kome služimo. Neka vaša molitva bude: »Bože, pomoz mi da potvrđujem Tvoju pisanu Reč svakim svojim delom da bi ljudi koji Te ne poznaju, poželeti da Te upoznaju kao što Te ja poznajem. U Isusovo ime, amin.«

Hilari E. Dejli, Takoma Park, Merilend, SAD

1 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 123.

2 Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 312 orig.

3 Isto, str. 314 orig.

JEDNO SA OCEM

PRIMENA (5. Mojsijeva 6,4-7; Mihej 5,2; Kološanima 1,15.16; Matej 5,17; Jovan 1,1-4; 10,30-33; 1. Korinćanima 9,21)

Koliko često vam je neko u razgovoru rekao: »Zvučiš baš kao moja majka«, ili »Kada te slušam, kao da čujem tvog oca«? Možda vas je neko video izdaleka i setio se imena vaše majke ili oca zato što ličite na njih. Kada budemo sledili Božji zakon, ljudi će prepoznati da mi pripadamo Njemu.

Kao hrišćani, s vremena na vreme, borimo se sa Božjim i Hristovim zakonom. Sotona želi da nas uveri da ne moramo da sledimo Zakon i da je Zakon ukinut na krstu. Međutim, Hristos je tvrdio da nije došao da ukine Zakon već da ga ispuni (Matej 5,17). Božji zakon moramo smatrati svojim najvećim preimućtvom. Pavle nam nedvosmisleno kaže koliko je Božji zakon zaista važan, svet, pravedan i dobar. Božji zakon treba da vodi sve ljude. Kako onda da on postane sastavni deo našeg života?

Prihvatite Božji zakon kao jedino vodeće načelo u svom životu (Rimljanima 3,31). »Prava vera, zasnovana na svesrdnoj ljubavi prema Spasitelju, može voditi jedino prema poslušnosti. Činjenica da je Hristos pretrpeo takvu patnju zbog našeg prestupa Božjeg zakona, predstavlja jedan od najjačih razloga za poslušnost. Mi ne ponavljamo rado i olako postupke, koji unesrećuju naše zemaljske prijatelje. Isto tako, možemo samo mrzeti grehe, koji su naneli takve patnje najboljem Prijatelju koga smo ikada imali.«¹

**Božji zakon
treba da vodi
sve ljude.**

Znajte da je Božji zakon »svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra«. (Rimljanima 7,12) Reč »dobra« upotrebljena je ovde u moralnom smislu... Ta zapovest je osmišljena tako da čoveku donese život i blagoslov, i sada kao i kroz celu večnost... Kada se poslušna, uvek će donositi sreću i pravednost...«²

»Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Hristov.« (Galatima 6,2). Kao i Njegov Otac, Hristos je pokazao plodove duha: »ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vjera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona«. (Galatima 5,22.23) Zbog toga je mogao da kaže da su On i Otac jedno. Upravo te plodove Hristos očekuje od nas.

ODGOVORITE

Koji plod vi donosite? A koji baš ne napreduje u vašem životu?

Ester Ister-Hempton, Hantsvil, Alabama, SAD

1 *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 510.

2 Isto, str. 553.

DA LI JE HRIŠĆANSTVO PREVARA?*MIŠLJENJE (Galatima 5,14)*

Mnogi ljudi su neprijateljski raspoloženi prema hrišćanstvu. Oni otvoreno osporavaju naše stavove u vezi sa širokim spektrom pitanja, nagoveštavajući da je sve u vezi sa hrišćanstvom prevara ili mit. Oni smatraju da je hrišćanstvo učinilo više štete nego koristi i da bi ovom svetu bilo bolje bez njega. Međutim, moguće je da problem za te ljude ne predstavlja samo hrišćanstvo, već ljudi koji ispovedaju da veruju, ali se ne ponašaju u skladu sa tim. Ono što Biblija uči je ljubav prema Bogu i ljubav prema bližnjima. Ta ljubav treba dosledno da se pokazuje u životu svakoga ko veruje u Isusa Hrista. Zaista, upravo je ta ljubav ispunjenje Božjeg zakona.

Žalosna stvarnost je da ne moramo da gledamo izvan bilo koje lokalne crkve da bismo uvideli da je nešto od onoga što skeptici govore tačno. Ima ljudi koji su došli u crkvu tražeći prihvatanje i savet. Oni vide upadljive nedoslednosti između Hristovog zakona ljubavi i određenih stavova i postupaka oholih samozvanih vernika. Zatim tu su i »posrnuli« vernici koje ne podnose neki od najvatrenijih crkvenih posetilaca. I oni se pridružuju nevernicima proglašavajući naše ispovedanje vere za prevaru.

Ljubav je ispunjenje Božjeg zakona.

Iako ne možemo mnogo učiniti da bismo promenili način razmišljanja onih izvan Crkve, možda možemo ponovo zadobiti poverenje posrnulog brata ili sestre u Hristu. Deset zapovesti nam pomažu da »živimo u skladu sa Bogom i bližnjima«. ¹ Naše želje, ideje, običaji i navike ne mogu biti osnova na kojoj gradimo svoj život. Treba da želimo ono što Bog želi. Ljubav je ispunjenje Božjeg zakona. Način na koji Bog želi da živimo zasniva se na Njegovoj ljubavi prema nama i na ljubavi koju mi pokazujemo jedni prema drugima. Svrha zapovesti je da pokažu tu ljubav »jer se sav Zakon izvršuje u jednoj riječi, to jest: Ljubi bližnjega svojega kao sebe«. (Galatima 5,14)

ODGOVORITE

1. Zašto neki ljudi gube poverenje u hrišćanstvo?
2. Šta možete učiniti da sprečite taj gubitak poverenja u svojoj lokalnoj crkvi?
3. Na koji način zloupotreba ljubavi kompromituje Božji zakon?

Troj Brend, Dekatur, Alabama, SAD

¹ *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, vol. 12, rev. ed., p. 464.

ZAKLJUČAK

Kao vrhovni Vladar svemira, naš Bog Stvoritelj uspostavio je zakone koji važe za sva Njegova stvorenja. Kada je Isus Hristos dobrovoljno preuzeo ljudsko telo, On se predao životu poslušnosti Ocu i Njegovim zapovestima. Prema tome, sve što je Isus učio, perspektiva iz koje je posmatrao Zakon, čak i »nova« zapovest koju je On dao, uvek je sve bilo u potpunom skladu sa Božjim zakonom.

RAZMOTRITE

- Intervjušite nekog vernika ili biblijskog učitelja koga cenite. Pitajte ga šta po njegovom mišljenju za hrišćanina znači da voli nekoga onako kako nas Hristos voli.
- Napravite grafikon na kome ćete navesti one koje volite kao što Hristos voli, one koje biste mogli voleti kao što On voli i one za koje se borite da ih ne možete voleti kao što ih On voli. Iznesite taj grafikon pred Hrista u molitvi i tražite od Njega da vam pomogne da takva ljubav postane deo vašeg svakodnevnog života.
- Ilustrujte živim bojama savremenu sliku nekoga ko voli drugu osobu kao što je Hristos voli.
- Sa svojim subotnoškolskim razredom ili grupom za proučavanje Biblije napravite scenski prikaz nekog događaja koji pokazuje Isusovu ljubav prema drugima (na primer, kada je nahranio 5 000 ljudi - Matej 14,13-21; sa ženom uhvaćenom u preljubi – Jovan 8,1-11). Razgovarajte o ljubaznim delima, koje bismo mogli danas da činimo.
- Odvojte vreme da biste pokazali saosećanje prema prijatelju koji prolazi kroz izuzetno težak period. Molite se jedni za druge, pre nego što bilo šta preduzmete.
- Razmišljajte o tome kako vas Bog voli. Zatim pomislite šta to znači za vaša osećanja prema drugima. Kako će vaša razmišljanja uticati na način na koji ćete se ubuduće odnositi prema drugima?

POVEŽITE

1. Petrova 1,22.23; 1. Jovanova 4,7-21.

Čežnja vekova, str. 677.678. orig.

Morris L. Venden, *How Jesus Treated People*, Pacific Press® Publishing House.

Lesli Džejn Simons, Njujork Siti, SAD

Pouka 9

Od 24. do 30. maja 2014.



Hristos, Zakon i Jevanđelje

*»Jer se Zakon daje preko Mojsija,
a blagodat i istina postade od Isusa Hrista.«*

(Jovan 1,17)

Kada je Hristos sa krsta povikao: »Svrši se«, da li je hteo da kaže: »Ja umirem«? Da li je hteo da kaže da je Zakon u tom trenutku ukinut i da je blagodat zauzela njegovo mesto? Da li je hteo da kaže da sa grehom dolazi zakon, da postoji kazna za greh i da je Jevanđelje dostupno svima koji ga prihvate i veruju? Da li je ljubav bila to što Ga je podstaklo da visi razapet između neba i zemlje umirući na jedan od najsravnijih načina?¹ On koji nije imao greha postao je greh nas radi (2. Korinćanima 5,21).

Hristova spremnost da promeni plan svog putovanja, da bi ponudio Jevanđelje čak i ljudima koji bi se mogli smatrati otpadnicima od društva, pokazala se u Njegovom susretu sa ženom Samarjankom kod Jakovljevog bunara (Jovan 4,1-42). Da je Isus poštovao običaje tog vremena, ta žena nikad ne bi bila ubeđena u svoju grešnost i oni kojima je ona kazala: »Hodite da vidite Čovjeka« (29. stih), možda nikada ne bi saznali da je to zaista »Spas svijetu, Hristos«. (42. stih) Otac želi da se upoznamo sa Jevanđeljem, jer ako naši gresi budu »kao skerlet, postaće bijeli kao snijeg«. (Isaija 1,18)

**Isusu je
svako važan.**

Kada su književnici i fariseji proveli Hristu ženu uhvaćenu u preljubi, On je pisao po zemlji i pozvao onoga ko je bez greha da prvi baci kamen (Jovan 8,7). Gomila se brzo razila ostavljajući samu i zgrčenu od stida ženu, koja je znala šta je čeka prema jevrejskom zakonu. Isus joj je, međutim, rekao da ide i da više ne greši (Jovan 8,10.11). Slično tome, neposlušnost Božjim zapovestima ili zakonima naše zemlje i pravilima ponašanja donosi kaznu. Nepoznavanje zakona ne oslobađa nas kazne. Međutim, Hristos je svojom smrću obezbedio naše pomilovanje i otkupljenje.

Hristos je pokazao blagodat i milost nama i svim ljudima tokom vekova koji »sagriješite i izgubili su slavu Božiju«. (Rimljanima 3,23) Njegova smrt donosi nam život u izobilju (Jovan 10,10). Isusu je svako važan. On je spreman da oprosti svima nama, bez obzira ko smo.

Ove sedmice dok budemo proučavali o Hristu, Zakonu i Jevanđelju, razmišljajmo o Njegovoj žrtvi za naše grehe, Zakonu koji je On došao da ispuni i Jevanđelju koje nas spasava.

Karl Henri, Atlanta, Džordžija, SAD

¹ Wikipedia.org, <http://en.wikipedia.org/wiki/Crucifixion>.

»Da li je Zakon greh?« (Rimljanima 7,7)

Hrišćanstvo ima dugu istoriju bavljenja antinominizmom. Antinominizam se odnosi na »takvo shvatanje spisa apostola Pavla, koje njegovu ocenu jevrejskih zakona tumači kao odbacivanje svih oblika zakona«. ¹ Razumevanje Pavlovih poslanica na takav način postalo je popularno tokom protestantske reformacije. Neki su Luterovu teologiju o opravdanju samo verom smatrali opravdanjem za nepoštovanje Zakona. Mnogi se ponose što svoj prezir prema Zakonu mogu da povežu sa teološkim pravcima u crkvenoj istoriji. Međutim, takav pristup je problematičan, jer mu se i sam Luter protivio. Luter je napisao traktat posvećen odbacivanju ideje da moralni Zakon nije ni od kakve koristi za hrišćane. Naslovio ga je *Against the Antinomians /Protiv antinomialista*.²

»Bože sačuvaj« (Rimljanima 7,7)

Preciznije tumačinke Pavlovih spisa pokazuje da Jevanđelje ne negira suštinu Zakona. U Rimljanima 7,7. on kaže »Bože sačuvaj« da Zakon nazovemo grehom, a zatim nastavlja opisujući duhovne borbe sa kojima se lično suočavao. On ne čini ono što želi da čini, već zatiče sebe kako čini ono što zna da ne treba da čini. Pavle izražava stvarnost zrelog hrišćanskog iskustva. On razume da smo u Hristu dobili rat, ali da će, sve dok se On ne vrati, postojati duhovne borbe, koje ćemo morati da vodimo.

Pavle opominje vernike u Galatiji da žive prema onome na šta nas podstiče Sveti Duh, a ne telo (Galatima 5,16-21). On nas podseća da ne treba da dozvolimo svom telu da vodi naše misli i postupke. Sličan savet daje u 2. Timotiju 3,1-5. On tu opisuje kako će svet izgledati u poslednjim danima. Upozorava da će »ljudi postati samoživi, srebroljupci, hvališe, ponositi, hulnici, nepokorni roditeljima, neblagodarni, nepravedni, neljubavni«. (2. stih) Peti stih je ključan. Tu on upozorava Timotija da se kloni onih ljudi koji imaju obličje pobožnosti, ali negiraju njenu moć. On govori o ljudima u Crkvi! Mi često pretpostavljamo da su moralne opomene upućene ljudima u svetu. Međutim, u Rimljanima, Galatima i 2. Timotiju, apostol Pavle piše vernicima Crkve.

Sada je red na nas (Rimljanima 6, 12)

Kako treba da se odnosimo prema moralnim poukama, koje je Pavle uputio prvim hrišćanima? Moramo razumeti da nas to što smo novorođeni hrišćani ne čini automatski savšenim. Hristos je razapeo telo (Rimljanima 6,6), ali nije nam oduzeo slobodu izbora. U skladu s tim, Pavle piše: »Da ne caruje,

1 R. R. Reno, »Loving the Law«, <http://www.firstthings.com/article/2011/12/loving-the-law>.

2 Martin Luther, *Only the Decalogue is Eternal: Martin Luther's Complete Antinomian Theses and Disputations* (Minneapolis, Minn.: Lutheran Press, 2008).

dakle, grijeh u vašemu smrtnom tijelu, da ga slušate u slastima njegovijem.« (Rimljanima 6,12) Mi želimo da vaskrsnemo kada se Hristos vrati, ali ako ne budemo pažljivi, bićemo tragično razočarani.

Još jedna popularna tvrdnja glasi da je Hristos došao da ukine Zakon zato što je napisan kao previše strog. Međutim, Hristos kaže da je Zakon večan. On nije došao da ukine Zakon već da ga ispuni (Matej 5,17.18). Hristos se pozitivno izražava o Zakonu. S druge strane, nekim ljudima postane teško kada čuju reči *zakon* i *zapovesti*. Korisno je zapaziti da je jevrejska reč za »zapovest« – *mitzvah*. Da bi ispunili *mitzvah* treba iskoristiti priliku i učiniti dobro delo. Kada odlučim da pomognem prijatelju, koji ima problema u savladavanju nekog predmeta, učinio sam *mitzvah*. »Reč 'mitzvah' uvek se koristi u pozitivnom smislu, da ukaže da činjenje onoga što Bog zahteva predstavlja radost i duhovnu priliku, a ne teret.«³

Zakon i Jevanđelje međusobno se dopunjavaju.

Hristos je zaista ispunio Zakon, jer mu je bio savršeno poslušan. Međutim, postoji još nešto što je važno istaći. Kada bi neki rabin lažno predstavio Toru, tada se govorilo da je on ukinuo ili poništio određenu zapovest. Dakle, smatralo se da je njegovo pogrešno tumačenje može ukinuti. Koristeći naporedno izraze »ukinuti« i »ispuniti«, Hristos koristi jevrejski idiom, koji znači da je On došao da razjasni značenje Zakona i jasno pokaže ljudima da Bog zaista želi da oni žive. Prema tome, svakog dana moramo provesti određeno i posvećeno vreme sa Hristom. On će nam otkriti kako da dublje načela Zakona bolje primenimo u životu.

Povratak na pravi put (Rimljanima 7,24.25)

U zaključku možemo reći da omalovažavanje Zakona u ime Zakonodavca nije u skladu sa Biblijom. Zapravo, kada neko Zakon i Jevanđelje stavi u okvir »ili-ili« stvara se lažna dilema. Zakon i Jevanđelje međusobno se dopunjavaju. Zakon nas upozorava, kada postanemo nemarni ili grešimo u svom odnosu sa Bogom. Jevanđelje ukazuje na Onoga koji može da nas vrati na pravi put (Rimljanima 7,24.25). Hristos nas, osim toga, uči kako da u svom životu primenimo pravo značenje Zakona. Hvala Bogu za Hrista, Zakon i Jevanđelje!

ODGOVORITE

1. Tomas Pejn /Thomas Paine/ je pisao: »Ono što jeftino dobijemo, mi nedovoljno cenimo.«⁴ Kako vam ova izjava pomaže da više cenite nepromenljivost Zakona i Hristovu žrtvu?
2. Ponekad razmišljanje u stilu »ili-ili« može biti korisno. Međutim, ono nas isto tako može navesti da zanemarimo druge važne mogućnosti. Koji se drugi slučajevi u razumevanju Biblije mogu bolje objasniti principom »kao i« umesto »ili-ili«?

Pola Olivije, Mejplvud, Nju Džersi, SAD

3 Ann Spangler and Lois Tverberg, *Sitting at the Feet of Rabbi Jesus: How the Jewishness of Jesus Can Transform your Faith* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 2009) p. 148.

4 Goodreads.com, <http://www.goodreads.com/quotes/36116-what-we-obtain-too-cheap-we-estimate-too-lightly-it>.

Jevanđelje nam pomaže da sagledamo Hrista na krstu, Radosnu vest o našem oslobođenju od greha i obećanje o životu sa Hristom u Novom Jerusalmu.

»Radosnu vest Jevanđelja ne treba tumačiti u smislu da ona dopušta ljudima da žive u stalnoj pobuni protiv Boga, prestupanjem Njegovoj pravednog i svetog Zakona... Božji zahtevi u skladu sa blagodaću isti su kao i oni koji su važili u Edemu – savršena poslušnost Njegovom zakonu.«¹ »Osećanje grešnosti koji Zakon pokreće, upućuje grešnika na Spasitelja.«² »Kada pogledate u Gospodnje veliko moralno ogledalo, Njegov sveti zakon, Njegovo merilo karaktera, nemojte ni za trenutak pomisliti da vas ono može očistiti. Zakon nema nikakva spasonosna svojstva.«³ »Zakon nema silu da oprostí zločincu. Njegova uloga je da mu ukaže na nedostatke, da postane svestan svoje potrebe za Onim koji je u stanju da spase – za Onim ko će postati njegova zamena, njegova sigurnost, njegova pravednost.«⁴

»Iznosim pred vas... Sina Božjega podignutog na krstu Golgote.«

»Zakon je prepis i odraz Božje volje i karaktera. Pali čovek ne može da zadovolji zahteve Zakona.«⁵ »Ali, Hristos je zauzeo čovekovo mesto i ispunio Zakon.«⁶ »Sve što je Hristos učinio i propatio pripisuje se verniku... Prema tome, on više nije dužnik prema zakonskim zahtevima, jer stoji kao Onaj koji je bez greha i u potpunom skladu sa Zakonom.«⁷

»Hristova žrtva kao pomirenje za greh je velika istina oko koje se roje sve ostale istine. Da bi se pravilno shvatila i ocenila, svaka istina u Božjoj reči, od 1. Mojsijeve do Otkrivenja, mora da se proučava u svetlosti koja sija sa krsta na Golgoti... Iznosim pred vas veličanstveni spomenik milosti i obnovljenja, spasenja i otkupljenja – Sina Božjega uzdignutog na krstu Golgote.«⁸

Mark Henri, Filipsburg, Nju Džersi, SAD

1 Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p.1072.

2 White, *Selected Messages*, bk. 1, p. 241.

3 White, *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, p. 1070.

4 *Selected Messages*, bk. 1, p. 323.

5 Isto, str. 367.

6 Isto, str. 309.

7 Isto, str. 367.

8 E. G. Vajt, *Sinovi i kćeri Božje*, str. 219.

27. maj 2014.

KRIV! POMILOVAN! SLOBODAN!

DOKAZ (Jovan 1,17; Rimljanima 6,23; 7,7-12)

Ut

Principi Božjeg zakona oličeni su u Deset zapovesti, koje je On na Sinaju dao Mojsiju. Apostol Pavle zapaža da ne bi znao za greh osim uz pomoć Zakona (Rimljanima 7,7). Zakon, prema tome, ukazuje na naše slabosti i nedostatke, ukratko – na greh. Mi smo osuđeni na smrt (Rimljanima 6,23). Međutim, Bog nam, svojim praštanjem, nudi večni život.

U Starom zavetu, reč *zakon* je sinonim za jevrejsku Toru što znači »uputstvo«. Dakle, zakon je ono što nam obezbeđuje pouzdano vođstvo. U Novom zavetu, grčka reč upotrebljena za zakon je *nomos*, što znači »ono što je zadato«, »zakon«, ili »pravilo koje upravlja ponašanjem«. ¹ Zakon je dat ne samo Izrailju, već celom čovečanstvu. Njegova načela uče nas kako treba da se odnosimo ne samo prema Bogu, već i jedni prema drugima.

U 5. Mojsijevoj 30,15-20. Mojsije ohrabruje Izrailjce da drže zapovesti i budu živi. (5. Mojsijeva 30,15-20) »Te zapovesti su osnova Božjeg zaveta sa Njegovim narodom i merilo na Božjem sudu. Delovanjem Svetog Duha one ukazuju na greh i bude osećanje potrebe za Spasiteljem. Spasenje u potpunosti zavisi od blagodati, a ne od dela, ali ono donosi rod poslušnosti Zapovestima. Tom poslušnošću razvija se hrišćanski karakter... Ona je dokaz naše ljubavi prema Gospodu i brige za naše bližnje. Poslušnost u veri... jača hrišćansko svedočenje.« ²

Priča o Korniliju pokazuje da se Božji zakon i blagodat odnose na sva ljudska bića bez obzira na etničko poreklo, životne prilike ili društveni status (Dela apostolska 10,23-35). Pavle u svojoj propovedi na Marsovom brežuljku zapaža da je Božja blagodat besplatno ponuđena svim ljudima (Dela apostolska 17,26.27). Pavle ukazuje na stanje svih ljudskih bića u Rimljanima 7,24.25. Iako intelektualno znamo šta je ispravno i svesni smo da to treba da činimo, mi činimo ono što nije dobro, jer se naša telesna strana uvek ponovo pomalja. Ali, Pavle uzvikuje: »Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove? Zahvaljujem Bogu svojem kroz Isusa Hrista Gospoda našega. Tako dakle ja sam umom svojijem služim zakonu Božijemu, a tijelom zakonu grjehovnome.« (Rimljanima 7,24.25)

**»Zahvaljujem Bogu
svojem kroz Isusa
Hrista Gospoda
našega.«**

ODGOVORITE

Na koji način se principi Zakona mogu primeniti na vas lično?

Kerol Džoj Fider, Mandevil, Jamajka

- 1 J. Hampton Keathley, III, »The Mosaic Law: Its Function and Purpose in the New Testament« <http://bible.org/article/mosaic-law-its-function-and-purpose-new-testament>.
- 2 Adventist.org, <http://www.adventist.org/beliefs/fundamental/index.html>.

Dok je postojala trgovina robljem, ljudi su bili na silu odvođeni iz svoje zemlje, zadržavani u novoj sredini protiv svoje volje i prisiljavani da rade u nehumanim uslovima. Neki pojedinci su uvideli da je to zločin protiv čovečnosti i neumorno radili na ukidanju ropstva. Među njima su se isticali Tomas Klarkson /Thomas Clarkson/, Džon Njutn /John Newton/, Viljem Vilberfors /William Wilberforce/, Džon Vesli /John Wesley/ i Dejvid Livingston /David Livingstone/. Zakoni koji su dopuštali ropstvo bili su ukinuti, najpre u Engleskoj i Britanskom Komonveltu (1807)¹, a zatim u Sjedinjenim Američkim Državama (1865).²

Hvala Bogu na Hristu, krstu i blagodati.

Možda nismo toga svesni, ali i mi smo robovi grehu. Jedan Čovek je došao da to promeni i još uvek nailazi na priličan otpor. Glavno protivljenje dolazi od sotone koji je, iako stvoren savršen (Jezekilj 28,15), postao otac laži (Jovan 8,44; 1. Jovanova 3,8), prevarivši jednu trećinu nebeskih anđela (Juda 6), kao i Adama i Evu (Rimljanima 5,12; 1. Korinćanima 15,22). Ali Bog je, ne želeći da iko propadne, poslao svog Jedinorodnog Sina da ukine ropstvo grehu i otkupi nas za večni život (Jovan 3,16). Hvala Bogu na Hristu, krstu i blagodati.

Kako možemo pomoći drugima da razumeju šta je Hristos učinio za naše spasenje?

Priznajmo svoju grešnost. »Svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju.« (Rimljanima 3,23). »Boga se boj, i zapovijesti Njegove drži« (Propovjednik 12,13), jer je »plata za grijeh smrt«. (Rimljanima 6,23)

Priznajte svoje grehe Bogu i onima kojima ste zgrešili. Pročitajte: Matej 6,14.15. i 1. Jovanova 1,9.

Ohrabrujte pojedince da uče o Hristovoj žrtvi za naše grehe. Ukažite im na Hrista koji je Put (Jovan 14,6). Imajte na umu da je Bog poslao svog Jedinog Sina da bi Zakon mogao da se ispuni u nama (Jovan 3,16; Rimljanima 8,3.4).

Razgovarajte o Božjem zakonu i njegovom odnosu prema našem spasenju. Shvatite da smo »blagodaću spaseni kroz vjeru«. (Efescima 2,8) I imajte na umu da se »spasenje u potpunosti zasniva na blagodati, a ne na delima, ali plod spasenja je poslušnost Zapovestima«. ³

Beverli Henri, Mandevil, Jamajka

1 Wikipedia.org, http://en.wikipedia.org/wiki/Abolition_of_slavery_timeline.

2 13th Amendment to the U.S. Constitution: Abolition of Slavery (1865) www.ourdocuments.gov/doc.php?doc=40.

3 Adventist.org, <http://www.adventist.org/beliefs/fundamental/index.html>.

Zbog svih tih zapovesti koje počinju sa »nemoj« bilo mi je teško da Božji zakon prihvatim kao svet. One jednostavno zvuče kao grdnja. Sada prihvatam Zakon dat preko Mojsija kao nešto što je namenjeno onima koji greše, a ne bezgrešnim bićima. Moje gledište se promenilo, kada sam značenje »naučnog zakona« primenila na Božji zakon. »Naučni zakoni su više puta uočene pojave u prirodi, koje važe kao skoro univerzalno istinite... Zakoni se razlikuju od teorija po tome što njihov cilj nije da obezbede uzročni okvir za objašnjenje zašto se određeni niz zapažanja redovno ponavlja, već predstavljaju samo opis zapaženih pojava... Na primer: zakon gravitacije kaže da se dva predmeta međusobno privlače i kolika je sila tog privlačenja, za razliku od teorije gravitacije koja nudi objašnjenje za postojanje te sile.«¹ Prema toj definiciji, neprekršen zakon otkriva kako stvari normalno treba da se odvijaju, međutim zapovesti date Mojsiju ukazuju na Zakon koji je prekršen, a to vodi u smrt. Svest o tome trebalo bi da nas povede pokajanju i prihvatanju Božjeg dara, a to je – život u Isusu.

Jedan od primera neprekršenih zakona ogleda se u Božjem odnosu prema palom čovečanstvu. On nam ukazuje čast nazivajući nas sinovima (O Jovu 2,1); voli nas bezuslovno (Jovan 3,16); služi čovečanstvu (Filipljanima 2,7); daje život (Jovan 10,10); veran je i istinit (2. Samuelova 22,31); spreman da deli (Psalam 24,1). Odredbe uz »nemoj« ne bi se mogle primeniti na Njega, kao ni na Adama u njegovom bezgrešnom stanju. Adam je odlučio da odbaci zakon koji je regulisao njegovo postojanje. Sada mrtvačnice, vesti, popravne ustanove, industrija zabave, kućno nasilje i život uopšte pokazuju kuda vodi greh (Rimljanima 6,23).

U svojoj milosti, Isus je postao Adamov potomak, koji je živio po Božjem zakonu. Isus, iako sam bez greha, preuzeo je na Sebe grehe Adama i njegovih potomaka. On je platio cenu (smrt) i zadobio večni život – pobeđu nad smrću (1. Korinćanima 15,57). Hristos će svoju pobeđu i svoj život podeliti sa onima koji spremno prihvate Njegov život kao svoj i delovanjem Svetog Duha žive onako kako bi On živio. Kada se neko odluči za Njega, Hristos preuzima odgovornost da sačuva taj odnos.

Izbor je naš. Delo je Njegovo (Isus Navin 24,15; Matej 7,7).

**Izbor je naš.
Delo je Njegovo.**

ODGOVORITE

1. Smislite ilustraciju koja opisuje naslov ove pouke.
2. Ponovo pročitajte poslednji paragraf i ukratko zapišite kako razumete to što je Gospod učinio za vas.

O. Patrisia Hakmat, Mandevil, Jamajka

1 Rationalwiki.org, http://rationalwiki.org/wiki/Scientific_law.

ZAKLJUČAK

Dok mnogi vide Božji zakon kao sredstvo osude koje postoji samo zato da bi ukazivalo na naše grehe, oni koji su u Isusu uče da ga posmatraju kao svetlost. Zakon nas ne ugnjetava. Umesto toga, on osvetljava naš život tako da možemo sagledati oblasti u kojima ne živimo po ugledu na svoga Spasitelja. Prema tome, mi ne možemo gledati na Zakon kao na nešto nevažno, jer on predstavlja instrument preko koga gradimo blizak odnos sa Isusom. Iako bi trebalo da budemo osuđeni zbog svojih grehova, Isusov dar smrti na krstu daje nam slavnu nadu u budućnost! On je naš ključ za Nebo! Aliluja!

RAZMOTRITE

- Procenite da li na neki način uzimate Božji zakon olako ili se uopšte ne obazirete na njega. Napravite plan kako da Njegovom zakonu date najvažnije mesto u svom životu.
- Ponovo pročitajte biblijske tekstove iz pouke za ovu sedmicu. Obeležite ih u svojoj Bibliji (podvucite, obeležite markerom, itd.). Kad pomislite da ste konačno shvatili šta znači držati Božji zakon, ponovo pročitajte te stihove da proverite da li ste na pravom putu.
- Napravite sliku ili grafiku koja dočarava na koji način Zakon služi kao ogledalo (pogledajte odeljak »Svedočanstvo« iz pouke za ovu sedmicu). Pokažite tu ilustraciju u svom subotnoškolskom razredu.
- Naučite napamet uvodni stih za ovu sedmicu (Jovan 1,17). Pozovite nekog prijatelja, svog supružnika ili decu da ga uče zajedno sa vama.
- Prepričajte sopstvenim rečima uvodni stih za ovu sedmicu (Jovan 1,17). Pišite o tome kako se ovaj stih može primeniti na vas i da li je možda potrebno da promenite neka svoja shvatanja i/ili životne odluke.
- Razgovarajte sa nekim prijateljem o tome kako je Zakon rasvetlio greh u vašem životu. Tražite od prijatelja da se moli za vas i pitajte da li postoji nešto određeno u njegovom ili njenom životu za što biste mogli da se molite.

POVEŽITE

Psalam 119,1-16.

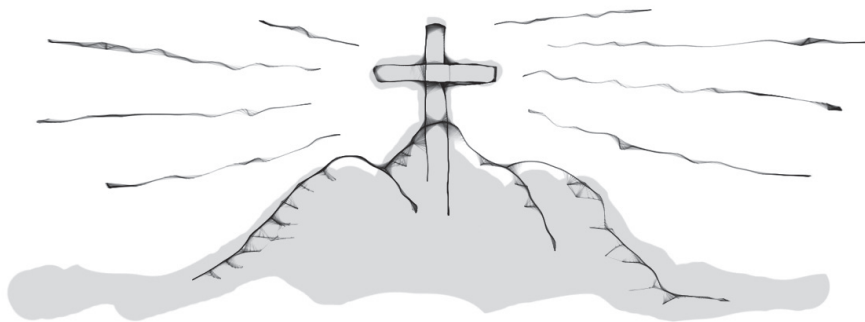
Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 24. 84-86. 89. 206. 287. 307-309. 397. 762. orig.

S. O. Martin, *Does God's Law Annul His Grace?*, http://myshasta.info/tempest/seventhunders/BibleRevelations/sabbath/does_grace_annul_his_Law.htm.

Alison Sosedo, Sentervil, Ohajo, SAD

Pouka 10

Od 31. maja do 6. juna 2014.



Hristos, Zakon i Zaveti

*»Zato je Novome zavjetu Posrednik, da kroz smrt, koja
bi za otkup od prestupa u Prvome zavjetu, obećanje
vječnoga nasljedstva prime zvani.«*

(Jevrejima 9,15)

U većini obrazovnih sistema postoji određena vrsta »sporazuma« između učenika i nastavnika. Ukoliko se pridržavaju zahteva koji se pred njih postavljaju po nastavnom planu, učenici će biti u stanju da dobiju bolje ocene. Međutim, neki ne čine ono što se od njih očekuje. Često kasne ili potpuno izostaju sa časova. Kasno počinju da rade domaći, ili ga uopšte ne urade. Ponekad uopšte ne poštuju svoje nastavnike. Ti učenici uglavnom ne dobijaju visoke ocene, jer se ne drže svog dela »sporazuma«.

Bog nas nikada neće izneveriti.

Slično se dešava sa nama i Bogom kada je reč o Njegovom zavetu sa čovečanstvom. »I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog vjeran, koji drži zavjet svoj i milost svoju do tisuću koljena onima koji Ga ljube i drže zapovijesti Njegove.« (5. Mojsijeva 7,9) Međutim, mnogo puta ne uspevamo da održimo svoj deo Zaveta. Tada nas greh savlađuje. Tu počinje razlika između Božjeg zaveta i dogovora između učenika i nastavnika. Iako kršimo Božje zapovesti, On je uvek spreman da nam u potpunosti oprostí ukoliko se pokajemo od sveg srca i zatražimo oprostaj (2. Petrova 3,9). Naša dela mogu nam omogućiti da steknemo prednost i uspeh u obrazovnom sistemu, ali kada je reč o spasenju, naša dela nikad nisu dovoljna.

Iako se između učenika i nastavnika ponekad događaju nepravde, znamo da nas Bog nikada neće izneveriti. On se verno drži svog dela nagodbe. »Bog želi da sva Njegova deca na Zemlji dođu k Njemu, i da svi mogu da nađu svoje mesto među izabranima. Međutim, iako uči da je spasenje obezbeđeno svima, Biblija ne kaže da će ga svi i prihvatiti.«¹

U prihvatanju i veri u Isusa Hrista nalazi se naše spasenje. Moramo imati na umu da je Božji zavet namenjen celom čovečanstvu i odnosi se na svakog od nas pojedinačno. Naša je dužnost da čitamo i razumemo zavet koji postoji između Njega i nas.

Raud-Džoel Els, Veslako, Teksas, SAD

1 Dwight K. Nelson, *The Chosen* (Hagerstown, Md: Review and Herald®, 2011), p. 64.

1. jun 2014.

DUGA KAO OBEĆANJE

DOKAZ (1. Mojsijeva 6,5.6.11.12)

Ne

U Nojevo vreme društvo je postalo toliko iskvareno da se Bog pokajao što je stvorio ljude. Ljudske misli bile su uvek zle i njihovo ponašanje Ga je užasavalo. Ljudski rod imao prednost što je Noje našao milost u Gospodnjim očima. Zahvaljujući njegovoj poslušnosti i pravednom karakteru čovečanstvo je opstalo.

Posle smrti i razaranja tokom četrdesetodnevnog potopa, pojavila se duga (1. Mojsijeva 9,12-17) kao znak Božjeg obećanja da nikada više neće biti sveopšteg potopa. U Svetom pismu, jevrejska reč za »zavet« glasi *beriyth*. Ona se najčešće odnosi na »sporazume između čoveka i Boga«. ¹ Noje i njegova porodica imali su blisko iskustvo sa Bogom u barci. Oni su prvi doživeli silu obilne kiše i vodene stihije posmatrajući kako svet oko njih nestaje u mutnim talasima. Ipak, pouzdali su se u Božji plan, iako nisu znali kada će ponovo ugledati suvo tlo. Koliko su ohrabreni bili, kada su doživeli Božju postojanu ljubav u vidu zavetnog obećanja da nikada više svet neće biti uništen potopom. Kada ugledamo duga, i mi možemo biti sigurni u Božja obećanja. Ne zaboravite nikad na sigurnost koju nam uliva čitanje takvih biblijskih tekstova kao što je Psalam 119.

Kada On nešto kaže, to je tako!

Svakog dana imamo mogućnost da se pouzdamo u Boga usred mutnih talasa životnih nevolja. Ali možemo i odbaciti Njegovu sposobnost da nas izbavi, kao kao što je to činilo iskvareno društvo kome je Noje propovedao. Ako su Njegove zapovesti u našem umu i srcu, želećemo da Ga poslušamo (Jevrejima 10,16). Obećanja koja nam je dao su sigurna kao duga posle oluje. U Božjoj prirodi ne postoji pojam neispunjavanja obećanja. Njegove reči su stvorile nebo i Zemlju. Kada On nešto kaže, to je tako! Kada bolje razumemo prirodu Njegovog zaveta, bolje ćemo razumeti i Njegova obećanja. Imaćemo i potpuniju sliku Njegovog odanog karaktera. Duga je prelepi podsetnik na obećanje koje je On dao ljudima pre više hiljada godina. To je podsetnik da je Bog veran nama kao što je, toliko vekova ranije, bio veran Noju i njegovoj porodici.

Dženifer Zambales, Mekalen, Teksas, SAD

1 *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v. Covenant.*

Zakon (2. Mojsijeva 20,2-17; 5. Mojsijeva 5,1-22. 29)

Mnogi hrišćani smatraju da se Zakon sa Sinaja odnosi samo na Izrailjce. Međutim, Božji zakon je oduvek postojao, jer načela Deset zapovesti predstavljaju osnovu Njegove vladavine. Čitajući 1. Mojsijevu 4,7. saznajemo da je »griješ... na vratima« čekao Kaina. Tekst u 1. Jovanovoj 3,4. uči nas da je »griješ... bezakonje«. Koji se to zakon Kain spremao da prekrši? U 1. Mojsijevoj 26,4.5. čitamo da je Avram, još pre nego što je Bog dao Izrailjcima Deset zapovesti, poštovao »božanske zakone«. ¹ Ti primeri dokazuju da je Božji zakon oduvek prisutan.

Zavet (1. Mojsijeva 9,12.17; 2. Mojsijeva 19,3-8)

U 1. Mojsijevoj vidimo Boga kao našeg Stvoritelja. U priči o padu, saznajemo da je On naša jedina Nada. Svedoci smo Njegove milosti kada je naložio Noju da napravi barku za svoju porodicu i životinje da bi bili spaseni od uništenja koje će On pustiti na zle. Gospod je Avramu dao znak zaveta. Preko njegovih potomaka do Mojsija vidimo kako Bog verno potvrđuje svoju pravdu i milost prema svima. Ti primeri znakova, obećanja i zaveta u Pismu, daju nam čvrst temelj.

Verni i istiniti Bog (5. Mojsijeva 7,9; 1. O carevima 8,22.23; Danilo 9,4)

Božji odnos prema Njegovom narodu nije se menjao tokom života mnogih naraštaja. Dok znanje, tehnološki razvoj, nasilje i svetska populacija nastavljaju da rastu, možemo doći u iskušenje da se zapitamo da li se čak i On menja.

**Nemamo čega da se
bojimo, dok nas Isus
zastupa u nebeskom
Svetilištu.**

Međutim, tekst iz Knjige proroka Malahije 3,6. jednostavno kaže: »Jer Ja Gospod ne mijenjam se; zato vi, sinovi Jakovljevi, ne izgiboste.« Na žalost, mi se menjamo, ponekad u tolikoj meri da čak zaboravljamo i Boga. Tako u Jeremiji 2,32. čitamo: »Narod Moj zaboravi Me toliko dana da im nema broja.« Iako je Jeremija govorio o doslovnom Izrailju tog vremena, njegova poruka važi i za duhovni Izrailj.

Kao Božji narod, uvek treba da gledamo na Golgotu i razmišljamo zašto je Isus odlučio da umre za nas.

Obnovljeni Zakon (Matej 5; 22,34-40)

Od Mojsijevog vremena do Isusa, jevrejsko shvatanje Božjeg zakona se iskvarilo. Kada je započinjao svoju službu, Isus je održao govor koji danas zovemo Propoved na gori. Iako ta »Propoved« obuhvata mnoga učenja koja se odnose na Izrailj, kao i na nas, ovde ćemo se usredsrediti na samo dve pojed-

1 *The Seventh-day Adventist Commentary*, vol. 1, p. 373.

nosti. (1) Isus objašnjava Božji zakon pred mnoštvom ljudi opisano u Jevanđelju po Mateju 5,17-19, i (2) On objašnjava uticaj greha na naše srce u stihovima od 21-28.

Savremeni hrišćani vole da misle da su slobodni od Zakona, da su spaseni bez obzira na to šta čine. Ipak, u Novom zavetu vidimo da Isus obnavlja svoj univerzalni, nepromenljivi Zakon i ispravlja pogrešna shvatanja, koja su mnogi ljudi imali još u to vreme. Teško je poverovati da danas mnogi još uvek ne razumeju ulogu koju Božji zakon ima u našem životu.

Da li je Isus Bog? (Isaija 44,6; Jovan 1,1; 8,58; Jevrejima 13,8; Otkrivenje 1,17,18)

Prema Jevrejima 13,8. Isus se ne menja. Malahija 3,6. takođe kaže da se Bog ne menja. Tu vidimo paralelu između Boga i Isusa. Još jedna paralela može se naći u Jevanđelju po Jovanu 8,58. gde Isus pominje Mojsijevo iskustvo sa Bogom. Isus im je tada kazao: »JA SAM prije nego se Avraam rodio.« Ima mnogo drugih stihova o kojima bismo mogli da govorimo, ali ova dva, kao i stihovi iz podnaslova ovog odlomka, dovoljni su da dokažu ono što želimo da kažemo. Nije čudo što je On Sin Čovečji. Bog univerzuma sišao je na Zemlju zbog grešnika kao što smo mi. Isus je platio beskonačnu cenu za nas, cenu koju je mogao sebi da dopusti jedino Bog Stvoritelj.

Hristos naš Posrednik (Jevrejima 9,11-15)

Tokom vekova Božji narod se držao znakova, obećanja i zaveta koje je On načinio sa njima. Sva Njegova obećanja postala su vidljiva u životu Isusa Hrista, Spasitelja. On je i naš Prvosveštenik u nebeskom Svetilištu. Prema Jevrejima poslanici, Isus nije samo naš Prvosveštenik, On je i naš Posrednik. Posrednik je neko ko pregovara između dve strane, kao što je advokat koji zastupa svog klijenta pred sudijom. Dok čitamo Jevrejima poslanicu 9. poglavlje, jasno je da njen autor želi da odnos između prvog i novog Zaveta sagledamo u vezi sa zemaljskim i nebeskim Svetilištem. Mi uviđamo da je zemaljsko Svetilište (koje je načinio čovek) slika nebeskog Svetilišta (koje je načinio Bog) u kome Isus u ovom trenutku posreduje za nas. Kao Njegov izabrani narod, i s obzirom da je On u potpunosti Bog, kao što je u potpunosti i čovek, možemo Mu prići sa puzdanjem. On razume naše grešno srce i može da govori sa Ocem u naše ime. Prema tome, nemamo čega da se bojimo, dok nas Isus zastupa u nebeskom Svetilištu.

ODGOVORITE

1. Ako bi Božji zakon mogao da se promeni, da li bi Isus, ipak morao da umre za nas? Objasnite svoj odgovor.
2. Zašto je važno razumeti Isusovo delovanje u nebeskom Svetilištu?

Rene Diaz, Veslako, Teksas, SAD

»Da je čovek održao Božji zakon koji je dat Adamu posle pada, koji je Noje sačuvao u barci i koga se Avram pridržavao, ne bi bilo potrebe za obredom obrezanja. Da su Avramovi potomci održali zavet, čiji je obrezanje bilo znak ili zalog, oni nikad ne bi pali u idolopoklonstvo, niti bi bili primorani da odu u Egipat, i ne bi bilo potrebe da Bog objavljuje svoj Zakon sa Sinaja, da ga ukleše u kamene ploče i čuva jasnim odredbama Mojsijevih odredaba i zakona.«¹

»Nema mira u bezakonju...« Pošto smo prekršili Njegov zakon, Bog je osmislio plan da nas spase, ne na osnovu naše pravednosti, već preko Isusa Hrista, na osnovu svoje blagodati.

»Zakon nema moć da oprostí prekršiocu, već ga upućuje na Isusa Hrista, koji mu kaže: 'Ja ću preuzeti i poneti tvoje grehe ako Me prihvatiš kao svoju sigurnost i zamenu. Vrti se veri i Ja ću ti pripisati svoju pravednost.'«²

Iako Zakon nema silu da spase, ipak je od suštinske važnosti za našu sreću.

»Nema mira u bezakonju – zli su u ratu sa Bogom. Ali, onaj ko u Hristu prima pravednost po Zakonu, u skladu je sa Nebom. 'Milost i istina srešće se, pravda i mir poljubiće se.'« (Psalam 85,10)³

»Na zakon Deset zapovesti ne treba gledati toliko sa pozicije zabrane, koliko sa pozicije milosti. Njegove zabrane su sigurna garancija sreće u poslušnosti. Prihvaćene u Hristu, one nam daju čistotu karaktera, koja će nam donositi sreću tokom sve večnosti. Za one koji ih prihvataju, one predstavljaju zaštitni zid. U njima vidimo dobrotu Boga koji, otkrivajući ljudima nepromenljiva načela pravednosti, nastoji da ih zaštiti od zala koja su posledica greha.«⁴

ODGOVORITE

1. Ako »zakon nema moć da oprostí«, zašto onda treba da ga držimo?
2. Kako svakog dana možete pokazati svoju odanost Bogu?
3. Kakvu radost ste našli u držanju Zakona?
4. Na koji način možete Božji zavet učiniti sastavnim delom svog svakodnevnog života?

Džodi Vilson, Edinburg, Teksas, SAD

1 Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 264.

2 White, *The Review and Herald*, May 7, 1901.

3 White, *Selected Messages*, bk. 1, p. 235.

4 Isto.

4. jun 2014.

TO TREBA SHVATITI LIČNO

PRIMENA (Galatima 3,15-28; Filibljanima 1,6; Jevrejima 10,11-18; 1. Jovanova 5,11-13)

Sr

U Starom zavetu, Bog nam je *objavio* Deset zapovesti. U Novom zavetu, Bog nam je *pokazao* Isusa Hrista. Nema nikakve protivrečnosti između onoga što nam je Bog *objavio* i onoga što nam je *pokazao*. Međutim, Isusov primer je *ta* moćna sila u našem spasenju. Prepoznavanje Božje ljubavi otkrivene u Isusovom životu je ono što podstiče naše srce i daje nam želju da postanemo nalik Njemu. Tako Bog ispisuje svoj Zakon na našem srcu (Jevrejima 8,10).

Kako na najbolji način možemo razumeti razliku između naše i Božje uloge u našem spasenju?

Razumevanje Zaveta je ključ. To se može prikazati slikom o odrastanju deteta. Osnovne potrebe deteta su hrana, sunčeva svetlost, odmor, vežbanje i čista voda. Isto tako, mi kao hrišćani moramo se hraniti Hlebom života, grejati se na Suncu pravednosti, odmarati se u Isusovom dovršenom delu, vežbati svoju veru i piti Vodu života. Kao i kod dece, ti koraci prirodno omogućavaju rast. Međutim, kao što deca mogu kočiti svoj rast tako što odbijaju hranu, ne žele da spavaju, ili čak i da se kreću, i mi kočimo svoj duhovni rast odbijajući da vežbamo i primimo duhovnu hranu i odmor.

Oponašanje je ključno. Deca su odlični imitatori i često oponašanjem uče važne životne veštine. Isto tako, i mi moramo oponašati našeg Spasitelja. Moli se kao što se On molio. Pomažite drugima kao što je On to činio. Volite druge kao što je On voleo. Pavle je pisao: »Da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na Načelnika vjere i Svršitelja Isusa.« (Jevrejima 12,1.2) Kao što deca zavise od svojih roditelja za hranu i poučavanje, i mi se moramo držati Načelnika spasenja koje nam naš nebeski Otac obezbeđuje.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je jednostavnost poruke zaveta toliko uznemirujuća i ponekad obojna našoj paloj prirodi?
2. Ako je uranjanje u Isusa ključ za hrišćanski rast, zašto je za nas tako teško da ostanemo usredsređeni na Njega?

Džonin Vilson, Edinburg, Teksas, SAD

Božji zakon, zaveti i obećanja su poput uputstava i ogledala. Uputstvo objašnjava pojedinačne probleme, sve dok svi pojmovi međusobno ne »kliknu« i mi budemo u stanju da ih potpuno razumemo. Ogledalo čini da postanemo svesni bilo koje mane, bilo da je to mrvica na našim usnama ili neka mrlja na čelu.

Tekst u Galatima 3,24. govori o Zakonu koji je naš »čuvar do Hrista«. Pre nego što je Hristos došao, primer kako da živimo kao neko ko se »kandidovao« da bude otkupljen, bio je zakon (učitelj). To je bilo ono što nas je držalo dok Hristos nije došao, dok Jevanđelje nije »kliknulo« sa nama i dok nismo postali osposobljeni da odgovorimo slobodno u veri.

U Knjizi proroka Jeremije 31,31-34. čitamo o tome kako »**Ja više ne živim...«** Bog izvodi svoj narod držeći ga za ruku (kao Učitelj) iz Egipta. On nastavlja i kaže: »Metnuću Zakon svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga.« (33. stih) To je kao da nam kaže: »Konačno više nećete morati jednostavno da sledite zakone koje sam dao i eventualno ih odbacite kasnije, jer sada su oni deo vas. Sada više niste 'pod čuvarom'« (Galatima 3,25)

Ranije smo se rukovodili Zakonom, ali sada nas »duh vodi«. (Galatima 5,16.18) Tekst u Galatima 5,22 i 23. nastavlja i govori o plodu Duha, koji treba da donesemo pod Njegovim vođstvom. Drugim rečima – sada treba da živimo u skladu sa svim znanjem koje nam je preneo naš Učitelj – a najlepše je što to ne moramo da činimo sami. Mi ne živimo po nekom zakonu kome smo naučeni i sada ga, tek tako, sami držimo. Duh je onaj koji to čini u nama.

Zakon (ogledalo) nam predočava misao da mi, u stvari, nismo ispravni pred Bogom i da nam je očajnički potreban Hristos. Međutim, Zakon, kao ni ogledalo, ne može rešiti naše probleme. Kao što Pavle kaže: »Da je dat zakon koji može oživljati, zaista bi od zakona bila pravda.« (Galatima 3,21)

Dok budemo hodali u Božjem Duhu, odraz u ogledalu počće da se menja. Više nećemo videti sebe, već Hrista – pred nama i u nama. »Ja više ne živim, nego živi u meni Hristos.« (Galatima 2,20)

Lejla Selestin, Valati, Njujork Siti, SAD

ZAKLJUČAK

Biblija sadrži priče, proročanstva i svedočenja koja nas prosto nagone da verujemo u Boga. Kada je Isus došao da živi na Zemlji, On je ispunio Zavet koji je uspostavljen u Edemu i potvrđen sveukupnim iskustvom patrijaraha i proroka. Mi željno očekujemo Njegov povratak, kada će se ispuniti i Novi zavet – po kome On priprema mesto za nas, a onda će doći ponovo da nas uzme k Sebi (Jovan 14,1-3). Verom usvajamo obećanje tog zaveta. Tada sila Svetog Duha može da preobrazi naš život da bismo donosili plodove po ugledu na Hrista (Galatima 5,18-23).

RAZMOTRITE

- Fotografišite prirodne pojave i ljudske rukotvorine, koje slikovito prikazuju koncept vere, snage i pouzdanja.
- Svojim rečima prepričajte tekst iz Jevrejima poslanice 10,19-24.
- Pišite o vašem nivou vere u Boga, o tome na koji je način vera u Njega očigledna u vašem životu i kako se možete popraviti u onim oblastima u kojima vam nedostaje vera.
- Napišite i izvedite nekoliko kratkih prikaza koji ilustruju rodove Duha (Galatima 5,18-23).
- Prikažite seriju slajdova sa biblijskim stihovima, navodima i ilustracijama o tome šta znači imati potpuno poverenje u Boga.
- Analizirajte iskustva zasnovana na poverenju, koja ste imali tokom protekle sedmice (na primer: drugi vozači ne prelaze u vašu traku, svetla se pale kada pritisnete prekidač, voda iz slavine nije zatvorena, članovi vaše porodice se vraćaju kući nakon razdvojenosti tokom dana, itd.).
- Molite se za sebe, za svoju porodicu i crkvu da budete oživljeni novim izlivanjem Svetog Duha.

POVEŽITE

Psalam 111,9; Rimljanima 7,12; Jevrejima, poglavlja 7-9.

Čežnja vekova, 87. poglavlje; Stvaranje, patrijarsi i proroci, 32. poglavlje.

Denis Smit, 40 Dana molitve i posvećenja u pripremi za Hristov drugi dolazak, str. 94-102. orig;

Stuart Tyner, Chosen by Grace, pp. 37-54.

Debi Batin Soser, Friendsvud, Teksas, SAD

Pouka 11

Od 7. do 13. juna 2014.



Apostoli i Zakon

*»Tako je dakle zakon svet i zapovijest sveta i pravedna i dobra.«
(Rimljanima 7,12)*

U drugom poglavlju knjige *Put Hristu*, Elen Vajt objašnjava da je ljudska priroda toliko iskvarena i grešna, da kad bi to zavisilo od nas samih, mi ne bismo samo uništili jedni druge, već i sve drugo oko sebe. Kako drugačije možete objasniti zašto je mlada žena, dok se autobusom vraćala kući, napadnuta, silovana, a zatim brutalno osakaćena od strane devetorice muškaraca iz istog autobusa, uključujući i vozača? Kako inače možete objasniti zašto ljudi od vlasti i poverenja bivaju osuđeni zbog zloupotrebe, pronevere i drugih odvratnih zločina?

Jedini cilj Božjeg zakona je da otkrije i osudi pravu prirodu greha. Pavle piše: »Jer se djelima zakona nijedno tijelo neće opravdati pred Njim; jer kroz zakon dolazi poznanje grijeha.« (Rimljanima 3,20) Rimljanima 3,23. kaže: »Svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju.« To znači da iako možemo unaprediti svoje standarde pravednosti, nikad nećemo moći sami da dostignemo Božji standard.

Zašto?

Bog je svet, takav je i Njegov zakon. Njegovom zakonu nisu potrebni amandmani ni izmene, jer je kao i sam Bog, Njegov zakon savršen i svet.

**Bog je svet,
takav je i
Njegov zakon.**

Međutim, u svojoj neograničenoj blagodati i milosti, Bog se stara o nama, tako da nas, kada prekršimo Njegov zakon, On može isкупiti. To se naziva opravdanjem. Opravdanje je »Božji čin pomoću koga se naš zvanični status na Nebu menja od grešnika u onog ko je proglašen pravednim. Kada izrazimo svoju veru u Boga, On dodaje pravednost i savršenstvo našem izveštaju. Bog je jedini koji ima silu da nekoga proglasi pravednim, a čovek je primalac tog opravdanja. Taj dar se prima u ličnom odnosu sa Bogom, i On ga pripisuje onima koji veruju u Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja«. ¹ Prema tome, svako ko dolazi Bogu i uzda se u Hrista za svoje spasenje, biće opravdan.

Dakle, da zaključimo: pošto je Bog savršen, takav je i Njegov zakon. Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, o Hristovim apostolima i Zakonu, preispitajmo sebe da bismo uvideli na koji način treba da budemo promenjeni.

Džuliet Mekenzi, Birmingham, Ujedinjeno kraljevstvo

¹ Thomas Nelson, The King James Study Bible (1988), p. 1735.

ZAKON: KLJUČ SPASENJA I STVARNE

LOGOS (Jovan 15,1-11; Rimljanima 6; 7,4-25; Galatima 3,21-25; Jakov 2,14-26; 1. Petrova 2,9-12; 2. Petrova 2,20. 21; 1. Jovanova 2,3-6)

Zakon kao učitelj (Rimljanima 6; 7,4-25; Galatima 3,21-25)

Kao hrišćani, neprekidno smo u borbi sa grehom. Kao i Pavle, i dalje činimo ono što ne želimo, jer naša grešna priroda nadvladava našu želju da činimo ono što želimo – da živimo za Boga. Mi postajemo robovi Božjeg zakona i plašimo ga se, jer nismo u stanju da prestanemo da grešimo. Ali za Pavla, Zakon je značio spasenje. On se nije plašio Zakona, jer je razumeo da on treba da bude naš učitelj (Galatima 3,24), a ne naš tužitelj. Zakon bi mogao da bude hronika greha, ali on nas i uči o posledicama greha, što, prema Pavlovom mišljenju čini Zakon »svetim, pravednim i dobrim«. (Rimljanima 7,12) Bez Zakona ne bismo imali nade, jer Zakon ne samo da nas poučava o grehu, on osvetljava stazu prema našem Spasitelju. Verovanjem u Boga, odbacivanjem lanaca koji nas vezuju za greh i prihvatanjem blagodati koju Bog nudi, imamo priliku da postanemo Božje slugе. Kao što Pavle piše: »Plata za grijeh /je/ smrt, a dar Božij je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem.« (Rimljanima 6,23) Zakon je čudesan vid naše vere, jer bez njega ne bismo nikad upoznali lepotu slobode.

Metafora o lozi (Jovan 15,1-11; 1. Jovanova 2,3-6)

Osim što je nas čuva, Zakon nas uči i značenju ljubavi. Jovan prikazuje Zakon kao ljubav kada sliku o lozi primenjuje na Isusa: »Ja sam Čokot a vi loze: i koji bude u Meni i Ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez Mene ne možete činiti ništa.« (Jovan 15,5) Taj rod je Zakon koji se ispoljava u nama, koji raste jedino ako ostanemo povezani sa lozom, koja predstavlja Isusa. Štaviše, ako držimo Njegove zapovesti, živećemo u krugu Njegove ljubavi (Jovan 15,9). Imati Zakon u sebi znači da smo povezani sa Isusom. Mi imamo mesto kome pripadamo – mesto gde je sve moguće. Isus nam nudi Zakon da bismo mogli da nađemo unutrašnju radost u Njegovoj blizini. Preko slike o lozi, mi znamo da Isus ne želi ništa drugo nego da svako od Njegove dece doživi ljubav, koja je Njega nadahnula da umre za nas.

Razmišljajući o toj sjajnoj slici, Jovan je napisao da mi »poznajemo da smo u Njemu« (1. Jovanova 2,5), jedino kada zaista sledimo Njegove reči i hodamo kao što je On hodao, otkrivajući na taj način svetu ključ prave sreće.

Biti primer zakona (1. Petrova 2,9-12; 2. Petrova 2,20.21)

Kao i Jovan, i Petar ima na umu sliku o lozi, kada nas poziva da shvatimo da smo »izbrani rod« koji ima čast da glasno hvali Boga pred ovim svetom (1. Petrova 2,9). Zato što znamo šta Zakon znači, treba da budemo uzor ostalima, tako da kad ljudi govore zlo o nama, drugi mogu u našim dobrim delima da pronađu razlog da slave Boga. Biti uzor u držanju Zakona je ogromna odgo-

vornost, jer bez obzira na sve, mi ne možemo protivrečiti Zakonu. Kada ljude upoznamo sa Spasiteljem, moramo ostati čvrsti u veri, ili smo u opasnosti da ih zauvek izgubimo u tami (2. Petrova 2,20). Petar tvrdi da im »bješe bolje da ne poznaše puta pravde, negoli kad poznaše da se vrate natrag od svete zapovijesti koja im je predana«. (2. Petrova 2,21)

Ugledati na trenutak svetlost svojstvenu svetom Božjem zakonu, samo da bi ona ubrzo bila ugašena nedoslednim ponašanjem vernika, mnogo je teže nego ne saznati da takva svetlost uopšte postoji. Ne smemo nikad posustati u svojoj misiji da pokažemo da je Zakon dobar, inače ćemo propustiti da učinimo jedino što Bog traži od nas – da budemo uzor u držanju Zakona.

Vera i dela – nezaustavljivi par (Jakov 2,14,26)

Jakov još više naglašava koliko je važno da budemo živi primer u držanju Zakona, tvrdnjom da je »vjera bez djela mrtva«. (Jakov 2,20) Ako ne postupamo u skladu sa svojom verom, ona ne znači ništa. Ako sretnemo ljude kojima je potrebna hrana ili odeća i ljubazno ih pošaljemo dalje ne dajući im ono što im je potrebno, naša vera neće nikome pomoći.

Od kakve je koristi naša vera ako je ne hranimo svojim delima? Da bi ilustrovao svoju misao da vera i dela moraju raditi zajedno, Jakov prepričava iskustvo Avrama i Rave. Iako je verovao da Bog neće dopustiti da Isak umre, Avram je, ipak, poslušao Božji nalog. Njegovi postupci pokazali su snagu njegove vere. Ravino delo osvetlelo je njenu veru, kada je pomogla uhodama da pobegnu iz Jerihona, kada je okačila crvenu vrpцу verujući sve vreme da će, kada grad padne, ona i njena porodica preživeti.

Avram i Rava treba da sve nas nadahnu. Težimo da budemo kao oni i pokažimo svetu da Božji zakon nije nešto čega se treba bojati, već nešto što nam donosi život, sreću i ljubav.

Od kakve je koristi naša vera, ako je ne hranimo svojim delima?

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači biti povezan sa Čokotom?
2. Kako možete biti primer u držanju Zakona drugim ljudima koji možda ne poznaju svetlost do koje bi ih on mogao odvesti?

Mindi Veter, Njuman Lejk, Vašington, SAD

»Pogrešnim tumačenjima i lažima, sotonini poslanici pokušavali su da navedu vernike da se protive Hristovom učenju, pa su tako podele i jeresi potresali Crkvu. Neki, koji su sebe proglašavali Hristovim sledbenicima, tvrdili su da ih Njegova ljubav oslobađa poslušnosti Božjem zakonu. Sa druge strane, mnogi su govorili da se hrišćani moraju držati jevrejskih običaja i ceremonija; da je samo držanje Zakona, bez vere u Hristovu krv, dovoljno za spasenje. Neki su smatrali da je Hristos dobar čovek, ali su odbijali da priznaju Njegovo Božanstvo. Neki, koji su se izdavali za odane saradnike u Božjem delu, bili su varalice i svojim delima odricali se i Hrista i Njegovog Jevanđelja. Pošto su sami živeli u prestupima, unosili su jeres u Crkvu, pa su mnogi bili navedeni da upadnu u zamke sumnji i zabluda.«¹

»Nama je dozvoljeno da ovu istu ocenu, koju je dao ljubljani učenik [Jovan], primenimo na one koji danas tvrde da nastavaju u Hristu, iako žive kršeći Božji zakon. I u ove poslednje dane šire se zla slična onima koja su ugrožavala napredovanje prve Crkve; zato bi trebalo da pažljivo sledimo učenja apostola

**»Ne smemo sklapati
kompromise sa
zlom.«**

Jovana u ovoj oblasti. 'Moramo imati ljubavi', čuje se sa svih strana, posebno od onih koji tvrde da su daleko odmakli na putu posvećenja. Međutim, istinska ljubav je toliko čista da bi se njome mogli pokriti nepriznati gresi. Iako moramo ljubiti duše za koje je Hristos umro, ne smemo sklapati kompromise sa zlom. Mi se ne smemo sjedinjavati sa buntovnicima i to nazivati ljubavlju. Bog od svog naroda koji živi u ovom razdoblju istorije sveta zahteva da stane na stranu pravde isto tako nepokolebljivo kao što je to učinio Jovan, protiveći se zabludama koje su uništavale dušu.«²

»Iako moramo pokazati hrišćansku ljubaznost, apostol nas poziva da otvoreno i odlučno postupamo prema grehu i grešnicima; i da to nije nespojivo sa pravom ljubavlju. On piše o tome: 'Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini; i grijeh je bezakonje. I znate da se On javi da grijeha naše uzme; i grijeha u Njemu nema.'«³

ODGOVORITE

1. Kako Bog želi da utičemo na naše bližnje, grešnike sa kojima se srećemo? On zahteva ljubav, ali šta znači da »ne smemo sklapati kompromise sa zlom«?
2. Kako držanje Božjih zapovesti može dovesti do blagostanja u Crkvi?

Lora Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

1 Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 553 orig.

2 Isto, str. 554 orig.

3 Isto, str. 555 orig.

10. jun 2014.

SUOČITI SE SA POTPUNOM ISTINOM

DOKAZ (Juda 5.7)

Ut

Na jednom od mojih časova teorije književnosti raspravljali smo o relevantnosti dva suprotna pogleda na svet: relativizma i apsolutizma. S obzirom na značaj njihovih krajnjih posledica, uzeo sam u obzir duhovnu komponentu tih gledišta. Relativizam pretpostavlja da postoji tako nešto kao što je relativna istina, da se sve konačne odluke zasnivaju na kriterijumima koji zavise od pojedinca i okolnosti u kojima se on ili ona nalazi. Istina je onakva kakvom je vidite. Apsolutizam smatra da se istina temelji na nekim čvrstim osnovama, da se ona ne može menjati bez obzira na okolnosti.

Šta mislite koje stanovište sam zauzeo ja kao adventistički hrišćanin? Naravno – apsolutizam. Savršeni primer apsolutizma predstavlja verovanje da postoji Bog, koji uspostavlja pravila, koja se ne mogu kršiti niti menjati. Na primer, Bog je uspostavio Deset pravila i zapisao ih za decu Izrailjevu. Nazvao ih je Deset zapovesti.

Tim Rozenberg /Roosenberg/ ilustruje svrhu Zakona u svojim on-lajn propovedima. On kaže da ima onih koji ne veruju da će Božji zakon postojati na Nebu. Ali, činjenica je da Nebo ne bi bilo Nebo, kada tamo ne bi bilo Božjeg zakona. Upravo to što ćemo živeti po Božjem zakonu učiniće Nebo tako čudesnim!

**Ja ću služiti Bogu
koji me je spasao!**

Biblija kaže da postoji ispravan i pogrešan put. U tome nema ničeg relativnog. Mi se suočavamo sa apsolutnim da bismo prihvatili Isusovu blagodat ili da bismo je odbacili. U Judinoj poslanici, čitamo o Božjoj milosti i Njegovim apsolutima: »Gospod izbavi narod iz zemlje misirske, potom pogubi one koji ne vjerovali.« (5. stih) Bog je pokazao milost prema deci Izrailjevoj, ali one koji nisu konačno odlučili da se uzdaju u Njega, morao je da odbaci od Sebe. Isto tako čitamo da »Sodom i Gomor... postaviše se za ugled dobivši osudu vječnog ognja«. (7. stih)

Možda Sodom i Gomor na najbolji način pokazuju ishod te ideje o pronalaženju relativne istine, istine koja se menja zavisno od vaše lične prirode. Bog nam pruža mnoge prilike, i prihvata sve koji veruju u Njegovo ime, ali vreme probe ne može zauvek trajati. On je Bog apsolutne ljubavi, milosti i blagodati i On obećava da će jednog dana zlo zauvek uništiti. Nema nikakve sumnje na kojoj strani želim da budem! Ja ću služiti Bogu koji me je spasao!

Džeremi Veter, Moskou, Ajdahoh, SAD

Kako bi svet izgledao kada ne bi bilo zakona da regulišu naše ponašanje? Kriminal bi postao tako uobičajen deo svakodnevnog života da ga više niko ne bi smatrao nečim lošim. Kada kriminalci krše zakon, svesni su da čine nešto što je u suprotnosti sa moralnim normama u društvu. Na isti način, Bog ukazuje na naše grehe i smatra nas odgovornim za njih.

Moramo se u potpunosti potčiniti Njemu.

Apostol Pavle piše u Rimljanima 7,7: »Ja grijeha ne poznah osim kroz zakon.« Bez Zakona, mi smo robovi grehu, a preko zakona dolazi svest o grehu. Jasno je da je držanje zapovesti važan deo spase-nja. Bez Hrista u svom životu, mi se neprestano borimo da zadobijemo svoje mesto u Njegovom carstvu. Da bismo bili slobodni od greha, ne smemo postati žrtve svoje grešne prirode. U 1. Petrovoj 2,16. naloženo nam je da postupamo »kao slobodni, a ne kao da biste imali slobodu za pokrivač pakosti, nego kao sluge Božije«. Takođe smo naučeni: »Ako zapovijesti Moje uzdržite ostaćete u ljubavi Mojoj, kao što Ja održah zapovijesti Oca svojega i ostajem u ljubavi Njegovoj.« (Jovan 15,10)

Da bismo održali Božji zakon moramo činiti sledeće:

Ostanite u Njegovoj ljubavi. Prvo moramo se u potpunosti potčiniti Njemu. Da bismo to učinili, moramo Ga prvo poznavati. Kroz svakodnevno čitanje Bi-blije i razmišljanje o tome šta smo pročitali, kroz molitvu i svedočenje, u stanju smo da Mu se približimo. Kao rezultat toga, On će se približiti nama (Jakov 4,8).

Upoznajte Zakon. Poznavati Zakon je nešto više od pukog razumevanja reči kojima je on izražen. Iako je važno da znamo ono što je zapisano za nas, mi isto tako moramo razumeti duh Zakona. Hristos je najbolje sažeo duh Zakona kada je kazao: »Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovijest. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.« (Matej 22,37-39)

Odbacite sebe. Kad se usredsredimo na to da pomažemo drugima i činimo Božju volju, oslobodićemo se sebičnih sklonosti i svoje potrebe za zadovoljavanjem svoga »ja«.

ODGOVORITE

1. Zbog čega je važno držati Zapovesti?
2. Koje promene treba da uvedete da biste ostali u Hristu i održali Njegove zapovesti?

Fred Z. Naivert, Moskou, Ajdaho, SAD

Većina od nas poznaje, ili je makar slušala o nekim starijim bračnim parovima koji liče jedno na drugo. Ponuđeno je mnogo objašnjenja za tu pojavu. Imaju slične gene. Hrane se na isti način. Imaju zajednička iskustva. Jedna studija navodi da mi podržavamo izraze lica onih sa kojima dolazimo u dodir. To pokreće slična osećanja koja tokom dugog vremenskog razdoblja na našem licu stvaraju iste bore pa, prema tome, naša lica postaju slična.¹

Na sličan način, ta ideja »gledanjem se menjamo« ispoljava se u grupama prijatelja. Svako od nas je nekad pozeleo da bude kao neko drugi. Ja sam počela da slušam kantri muziku da bih bila slična jednom prijatelju, a zatim sam taj isti žanr izbrisala sa svog aj-poda da bih bila slična drugom prijatelju. Svesno ili nesvesno, svi mi želimo da budemo kao neko drugi.

Uopšte uzevši, nije baš najbolja ideja pokušavati da budemo potpuno isti kao naši prijatelji. Bog je, s druge strane, Prijatelj koga vredi oponašati. Biti hrišćanin podrazumeva da se trudimo da što više ličimo na Hrista.

Zakon je Božji autoportret.

Kakve sve to ima veze sa Zakonom? Da biste postali kao neko drugi morate znati kakav je on ili ona. U međuljudskim odnosima, mi to činimo posmatrajući ponašanje drugih ljudi i slušajući njihove reči. U Bibliji posmatramo svog nebeskog Oca. U biblijskim pričama vidimo Njegova dela i to je dobar početak upoznavanja sa Njim. Ali, da bismo znali šta On misli – koja su to osnovna načela po kojima On živi – potrebno nam je nešto što će nam to detaljno objasniti. Tu nastupa Zakon. On nam pokazuje Božji karakter da bismo i mi znali čemu treba da težimo u ličnom životu.

Razmišljajte o Deset zapovesti. Naravno da ne treba da idemo okolo i ubijamo ljude. Zamislite društvo u kome je krađa tuđe imovine pravilo. Međutim, ima i manje uočljivih pojedinosti koje treba izbegavati. Čak i apostol Pavle kaže: »Ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi.« (Rimljanima 7,7)

Svrha Biblije je da nam pokaže Boga. Dok otvorenog srca gledamo u Njega, menjamo se na isti način kao što se menjamo, kada provodimo vreme sa nekom osobom. Zakon je Božji autoportret. Apostoli su razumeli da proučavanje i držanje Zakona predstavlja priliku da se ljudsko srce i um promene. I mi treba da cenimo Božji zakon i učinimo sve da odražavamo Božji lik onima oko sebe.

Čeril Forster, Juniontaun, Vašington, SAD

1 Wikipedia.org, http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Zajonc.

ZAKLJUČAK

Da nemamo Božji zakon, bili bismo bez nade, bez svetlosti na našem putu ka Spasitelju. Nažalost, neki ljudi koji poznaju Božji zakon postaju njegovi robovi – oni se sve više i više trude da prestanu da greše, ili zaključe da uopšte ne moraju da ga drže. Međutim, prava svrha Božjeg zakona je da osvetli put prema Isusu. On nije dat da bi nas osudio. To nije nešto čega treba da se bojimo. On treba da nam pokaže kako da nađemo sreću, ljubav i život u onome što predstavlja sliku Božjeg karaktera.

RAZMOTRITE

- Napravite blok-dijagram koji ilustruje put spasenja u Isusu Hristu. Posebno naglasite ulogu Božjeg zakona u osvetljavanju tog puta. Postavite taj dijagram na svoj zid ili hladnjak tokom jedne sedmice da bi vas podsećao kako to deluje.
- Slušajte neko klasično muzičko delo. Zapazite kako određeni obrasci stvaraju »pravila« ili teme prema kojima se delo izvodi. Kasnije, razmislite da li strah od tih pravila i tema treba da utiče na to kako će muzičar pristupiti izvođenju tog komada.
- Osmislite i izvedite nasamo pantomimu od 60 sekundi, koja ilustruje ulogu koju Božji zakon ima u tome da nam ukaže na Hrista i Njegovu pravednost da bismo mogli biti spaseni.
- Provedite 20 minuta u druženju sa svojim kućnim ljubimcem. Napravite mentalnu listu pravila koja spontano sledite (a možda toga niste ni svesni) koja poboljšavaju vaš odnos sa tom životinjom.
- Napišite jedan paragraf o nečemu mračnom (zbunjujućem, uznemirujućem) u svom životu. Tražite od Boga da vam osvetli stazu u tom mraku.
- Probudite se sat vremena pre izlaska Sunca da biste posmatrali svet. Posebno obratite pažnju na to kako sve jača svetlost postepeno obasjava predmete oko vas. Na koji način sve jača svetlost Božje istine obasjava vašu veru?

POVEŽITE

Psalam 1; Galatima 3. poglavlje

Selected Messages, bk. 1, chapters 30-32; *Put Hristu*, »Opredeljenje, str. 57-66. orig.

Dieterich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, chapter 8, »The Righteousness of Christ.«

Glen Pul, Elbert, Kolorado, SAD

Pouka 12

Od 14. do 20. juna 2014.



Hristova crkva i Zakon

*»Ovdje je trpljenje svetijeh,
koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu.«
(Otkrivenje 14,12)*

Jedna poznata američka ličnost, koju ćemo nazvati Piter, obilazila je seosku školu u srcu jedne afričke zemlje. Deca su nedeljama ranije razgovarala o njegovom dolasku. Razgovarali su o tome šta bi on mogao da učini za njih i šta bi sve moglo da se dogodi prilikom njegove posete njihovoj školi i zajednici.

U tom očekivanju, sva deca bila su uzbuđena pri pomisli na njegov dolazak. Kada je taj dan konačno stigao, nestrljivo su ga čekali u zbornici. Čim su on i njegova pratnja stupili u hol, deca su povikala: »Piter! Piter! Piter!« Nastavili su da viču, dok su Piter i njegova pratnja išli prema prednjem delu sale u kojoj su se nalazila mesta rezervisana za njih.

Baš kao što je Piter bio posebni izaslanik, tako je bio i Isus, koji je sa Neba došao na Zemlju. Preko Isusa učimo kakav je Bog. Kao mladi hrišćani, verujemo u Spasitelja. Znamo da je Bog Otac poslao svog Sina da umre za naše spasenje. Sve je to dobro, ali takvo znanje nije dovoljno. Mi treba lično da poznajemo Isusa. Treba da imamo prislan odnos sa Njim da bismo znali šta je po Njegovoj volji, a šta nije.

Mi treba lično da poznajemo Isusa.

Mnogi ljudi u današnjem svetu ne poznaju Isusa i ne znaju šta On može da unese u njihov život. Oni ne znaju za Njegovu crkvu i za Zakon koji On predstavlja. Svako od nas mora da traži Isusa da bi Ga lično upoznao. On nam je milostivo otkrio Sebe u svojoj Reči (Jovan 1,1.2) i, preko svoje Reči, On nam je uvek dostupan.

Svakodnevnim druženjem sa Njim, možemo sagledati Njegov savršeni Zakon slobode, odreći se svih grehova i primiti od Njega opravdanje i posvećenje (Jakov 1,21-25).

Ove sedmice saznaćemo nešto više o Hristovoj crkvi i Njegovom zakonu, proučavajući Zakon i njegov odnos prema Crkvi. Videćemo kako je Zakon važan za nas kao Ostatak kao što je bio i za Božji narod u biblijsko vreme.

Munjaradzi Mihael Hov, Harare, Zimbabve

15. jun 2014.

ZNAČAJ BOŽJEG MORALNOG ZAKONA

DOKAZ (2. Mojsijeva 20,1-17; Marko 12,30.31)

Ne

U prvih pet knjiga Biblije uspostavljene su smernice, pravila i odredbe koje su Izraeljci trebali da slede. Trebalo je da ti zakoni ojačaju njihovo oslanjanje na Boga i pomognu im da razviju saznanje o Njegovoj božanskoj prisutnosti u njihovom svakodnevnom životu. Svaki zakon je odražavao Božju ljubav prema njima i Njegovu želju da žive u zajednici sa Njim i jedni sa drugima. Vrhunac tih zakona su Deset zapovesti. Preko njih Bog je ušao u zavetni odnos sa svojim narodom. Osim toga, oni su predskazivali svoju doslovnu manifestaciju u Isusu Hristu. Danas, ti zakoni još uvek nude uvid u odnos koji Bog želi da Njegova deca imaju sa Njim i jedni sa drugima. Prve četiri zapovesti predstavljaju smernice za naš odnos sa Bogom. One nas uče da Njega stavimo na prvo mesto u svom životu, da obožavamo samo Njega i držimo Njegovu Subotu.

Drugih šest zapovesti bavi se našim odnosom prema ljudima. Drugim rečima, pozitivan odnos prema Bogu odražava se na pozitivan odnos prema ljudima. To je Isus hteo da kaže kada je parafrazirao Zakon u Jevanđelju po Marku 12,30.31: »I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest. I druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veće od ovijeh nema.«

Hristos je najbolji primer u prilog Zakonu.

Hristos je najbolji primer u prilog Zakonu. Njegov primer je dostigao vrhunac, kada je umro na krstu da bi nas spasao, ispunjavajući Božji plan i stavljajući svaki ljudski život ispred svog sopstvenog. Kao hrišćani, moramo odražavati Hristov primer i tako održati Božji zakon. Međutim, držanje Zakona nas ne spasava. Mi smo spaseni jedino Božjom blagodaću kada prihvatimo Isusa za svog Spasitelja. Tada Sveti Duh boravi u našem srcu i osposobljava nas da držimo Zakon.

Mi držimo Božji moralni zakon kada stavljamo Njega na prvo mesto u sve-mu što radimo, kada Ga volimo od sveg srca i kada objavljujemo Njegovu radosnu vest. Mi držimo Zakon i kad postupamo prema drugima na način koji odražava Hristovu ljubav.

ODGOVORITE

Iako je Zakon važan vid našeg duhovnog života, moramo biti sigurni da je Hristos najvažnija tema svih naših proučavanja. Kako da održimo ravnotežu i ne postanemo legalisti, dok poučavamo druge o Božjem moralnom zakonu?

Eduardo Rodriges, Šervud Park, Alberta, Kanada

Isključivanje (1. Mojsijeva 2,16-3,7)

Stara prašnjava sijalica širi svoju svetlost kroz mračnu prostoriju. Kada se isključi, njena svetlost zamire. Tada prostorija tone u tamu.

Deset zapovesti možemo uporediti sa sistemom žica koje omogućavaju da sijalica zasvetli. Bog je Izvor energije. Mi, kao Njegova crkva, postajemo sijalica. U 1. Mojsijevoj čitamo o svojim praroditeljima i vremenu kada su sva dela stvaranja počivala u savršenstvu. Ali, onda je nastupio pad. Adam i Eva okusili su sa zabranjenog drveta i sudbina celog čovečanstva, u tom trenutku, verovatno da je prošla pred Božjim očima. Sotona je uspeo.

Recept za smrt (Jezekilj18,4)

»Gospod dade, Gospod uze.« (O Jovu 1,21) Mi smo Njegova stvorenja. Mogli bismo reći da je On imao potpuno pravo da nas stvori ili da nas ne stvori. On je takođe, imao potpuno pravo da nas stvori tako kako nas je stvorio. A stvorio nas je sa slobodnom voljom. I uvek ćemo biti bića sa slobodnom voljom. Mi živimo zahvaljujući tome što postoji Zakon, koji održava naš beskrajni svemir. To je Božji zakon. Poznat je i pod imenom Zakon Ljubavi. Kad odlučimo da prekršimo taj Zakon, jedini rezultat je smrt, jer time biva poremećen veliki poredak stvari. Od Adama do Noja, u svakoj generaciji, posledice su postajale sve vidljivije. Ipak, u svakom trenutku istorije, stub nade uvek je neuzdrman stajao. Jedan takav stub bio je Noje (1. Mojsijeva 5. i 6. poglavlje). Svaka osoba morala je da donese ličnu odluku. Jedino Noje i njegova porodica su preživeli.

Štafeta vernosti (1. Mojsijeva 9,22)

Kada su Nojevi potomci napunili Zemlju, grešno stanje ljudskog srca počelo je ponovo da se ispoljava. Ljudi su kovali zaveru da prkose samom prestolu i sili svoga Stvoritelja. Bog je, u svojoj ljubavi i milosti, intervenisao. Pre nego što ih je udario svojom silom, mi smo, kao rasa, uveliko bili na putu da ponovo padnemo u zaborav. Međutim, postojao je jedan patrijarh. Otac vere, otac Avram, čvrsto se držao Zakona. On nije bio savršen. Ali, u svom vremenu, čvrsto je stajao pred svima. Tekst u 1. Mojsijevoj 22,17.18. kaže: »I blagosloviće se u potomstvu tvojem svi narodi na Zemlji, kad si poslušao glas Moj.« Tako je postavljena pozornica za jedan novi narod i Avramovi potomci su se umnožili. Ali oni su još uvek nosili prljavštinu greha.

Ozbilnost našeg stanja (1. Mojsijeva 3,6-19. 23; Jezekilj 18,4)

Svi smo rođeni da umremo. Kada je reč o dobru i zlu, moramo izabrati svoj put. Biblija nam kaže da je nepravda greh (1. Jovanova 5,17) i da »nijednoga nema pravedna«, jer »svi sagriješiš«. (Rimljanima 3,10.23) Naše zle sklonosti

pokazale su se kao katastrofalne. Nevolja je bila na pomolu, još dok je Mojsije držao kamene ploče na kojima je Zakon, koji upravlja svemirom upravo bio ispisan rukom samog Stvoritelja. Narod koji je obećao da će biti sjajno videlo, valjao se u otvorenom grehu u podnožju Božje svete gore.

Uprkos tome, imamo sigurno obećanje: »A zakon nije od vjere; nego čovjek koji to tvori življeće u tome.« (Galatima 3,12) Božji zakon nas osvedočava u naše grehe i otkriva nam našu potrebu za Spasiteljem. Jaka i delotvorna pomoć morala je da stigne.

Izbavljenje (Jovan 3,16; Otkrivenje 4,6-11; 12,17)

Jedan Čovek je prineo konačnu žrtvu. Njegov dar života (Rimljanima 5,16.17) pružio je ovom palom svetu još jednu priliku. Taj Čovek nije bilo koji čovek. On je Božji Sin. Emanuilo – Bog sa nama. On je naš Spasitelj, Isus Hristos. On nije ukinuo Zakon, jer Zakon ne može biti ukinut. Umesto toga, On ga je ispunio. Mi treba samo da se odlučimo za Njega.

**Ta svetlost
zauvek će sijati.**

Sotona naizgled mnogo puta stiće prednost, ali moramo imati na umu da on neće uspeli. Jer dok se oni koji drže Zakon trude i čvrsto stoje, večno Jevanđelje će se propovedati svakom narodu, plemenu, jeziku i kolenu. Poruke Triju anđela revnosno će odjeknuti i nada će napredovati do kraja vremena. Tada će prašnjava stara sijalica biti obrisana belom haljinom. Mrak će pobeći pred iznenadnim bljeskom svetlosti. I ta svetlost zauek će sijati.

ODGOVORITE

1. Kakav je vaš odnos prema današnjoj pouci?
2. Koji deo pouke vas najviše nadahnjuje i zašto?

Ezer Dejl Padžankoni, Vankuver, Britiš Kolumbija, Kanada

Danas smo, više nego ikada, pozvani da živimo čistim životom. Sotona je ljut na one koji drže Božje zapovesti (Otkrivenje 12,17) i pokušava da uništi istinu. Mi, kao Crkva, pozvani smo da izađemo iz tame u čudesnu svetlost (1. Petrova 2,9) i da podržimo Božje zapovesti. Sotona želi da pokaže svetovima koji nisu pali da ljudi nisu u stanju da drže Zakon. Ali, ako Božja ljubav kuca u svakom vlaknu našeg bića, onda držanje Zakona zapravo predstavlja radost. Kao Božja crkva, mi možemo pokazati onima koji žive oko nas da nam držanje Zakona donosi blagoslov, radost i život u izobilju, što je oduvek i bila Božja namera.

»Uzmite u obzir, braćo i sestre, da Gospod ima narod, izabrani narod – svoju crkvu koja Mu pripada, svoju tvrđavu, koju On održava u ovom grehom ranjenom, pobunjenom svetu. Njegova namera je da u njoj ne postoji nijedan autoritet, da ona ne prizna nijedan zakon osim Njegovog.

**»U ovo vreme
Crkva treba da
obuče svoju
prelepu odeću...«**

Sotona ima veliku zajednicu – svoju crkvu. Hristos je naziva 'zbornicom sotoninom' jer su njeni članovi deca greha. Članovi sotonine crkve neprekidno rade na tome da sruše Božji zakon i zamagle razliku između dobra i zla. Sotona velikom silom utiče na decu neposlušnosti i deluje preko nje da bi izdaju i otpadništvo predstavio kao istinu i odanost. U ovo vreme sila sotonskog nadahnuća podstiče njegove žive predstavnike da pokrenu veliku pobunu protiv Boga – pobunu koja je otpočela na Nebu.

U ovo vreme Crkva treba da obuče svoju prelepu odeću – 'Hrista, našu pravednost'. U svetu treba da se obnovi i primerom pokaže jasna i odlučna razlika, time što će se visoko uzdići zapovesti Božje i vera Isusova. Lepota svetosti treba da se pojavi u sebi svojstvenom sjaju kao suprotnost izopačenosti i tami nevernika, onih koji su se pobunili protiv Božjeg zakona. Na taj način proslavljamo Boga i priznajemo zakon koji je osnova Njegove vladavine na Nebu i širom Njegovih zemaljskih poseda. Njegov autoritet treba da se očuva pred svetom u svojoj različitosti i jednostavnosti i ne treba priznavati nikakve zakone koji su u suprotnosti sa Jehovinim zakonima.«¹

Felipe Solheiro, St. Albert, Alberta, Kanada

1 Ellen G. White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 16.

Biblija stalno ponavlja temu o ljubavi. Zakon je izraz Božje ljubavi i želje da tu čistu ljubav vidi u svojoj Crkvi. Ljubav je ono što objedinjuje Zakon (Matej 22,37-40). Kada tu čistu ljubav osećamo jedni prema drugima, tada odražavamo Božji lik. Takva ljubav je najvažnije od svih obeležja, koje hrišćani mogu imati (1. Korinćanima 13,13). Takva ljubav osposobljava nas da činimo sledeće:

Ohrabrujemo jedni druge. Ohrabrenje ima dalekosežan uticaj (Jevrejima 10,24.25). Ono nam pomaže da imamo na umu da postoje ljudi koji nas cene i da smo mi vredno oruđe u rukama našeg moćnog Boga. Pošto smo svi jedna porodica (Rimljanima 8,14-17), treba da ohrabrujemo i podsećamo jedni druge da Isus uskoro dolazi!

Opraštamo jedni drugima. Pošto smo svi grešni, povremeno povređujemo ljude oko sebe. Prvi koraci ka isceljenju tih rana su – ponuditi oprostaj i primiti oprostaj. Oprostaj obnavlja odnose. Baš kao što nam Bog oprašta, i mi treba da oprostimo drugima (Matej 6,12; Efescima 4,32; Kološanima 3,13). Oprostaj odražava ljubav i pokazuje da je Hristova ljubav u nama.

Služimo drugima. Služba drugima je pokazatelj nesebičnosti i Isus je, tokom svoje misije na Zemlji, bio savršen primer takve službe. Tekst u Jevanđelju po Mateju 14,14. pokazuje na koji način je On živeo da bi služio drugima, bez obzira kroz šta je lično prolazio. Kada se usredsredimo na svoje probleme, postajemo obeshrabreni. Međutim, služenjem drugima postajemo onakvi ljudi, kakvi bi Bog hteo da budemo. Upotrebite svoje bogomdane talente da biste pomogli drugima. Tekst u Jakovu 2,26. uči nas da je »vera bez dobrih djela mrtva«. A tekst u Galatima 6,9.10. ohrabruje nas da uvek činimo dobro svim ljudima, naročito onima koji su u Crkvi. Kada činimo nešto dobro za druge, u stvari činimo to za našeg Cara (Matej 25,40).

**Služenjem drugima
postajemo onakvi
ljudi, kakvi bi Bog
hteo da budemo.**

ODGOVORITE

1. Koja vam od tri teme kojima smo se bavili u prethodnom tekstu izgleda kao najteža? Kako možete napredovati u svakoj od njih?
2. Kako možete pokazati ljubav prema onim ljudima u crkvi sa kojima se ne slažete?

Mišel Sevsik, Edmonton, Alberta, Kanada

»Ljudski genom predstavlja ukupnu genetičku informaciju jedne osobe. On se sastoji od DNK u hromozomima, kao i DNK u mitohondrijama.«¹ On nadgleda ćelijske funkcije i posredno upravlja funkcionisanjem celog tela. Genom sadrži i nasledne informacije, tako da se reprodukcija genetičkog materijala prenosi s generacije na generaciju. Kada se znanje o genomu upotpuni, to će omogućiti da se prikupe podaci za prepoznavanje bolesti. Naučnici su već koristili taj metod da bi pronašli mutacije izazvane pojedinačnim genom, koji se razlikuje od ostatka grupe. Ljudski genom može se uporediti sa »uputstvom za upotrebu« koje je podeljeno u poglavlja, a to su geni određene osobe. Prema tome, sve različite ćelije istog organizma sadrže kopiju ovog »uputstva«, ali različite ćelije sa različitim funkcijama koriste neka poglavlja, a ostala zanemaruju. To je jedno od mogućih objašnjenja za ćelijsku diferencijaciju – iako su genetički identične, one slede različite instrukcije.²

Mi smo svi isti u Božjim očima.

Mi smo svi isti u Božjim očima. Ipak, svi imamo različite talente koji služe istoj svrsi. Pošto smo svi deo Božje crkve, svi treba da nosimo istu »genetsku informaciju« – Božji zakon. Njegov zakon predstavlja naš identitet, baš kao što i naš pojedinačni genom predstavlja naš identitet. Božji zakon nas određuje kao Njegove voljene sinove i kćeri (Jovan 14,15).

Glavna svrha genoma je da oblikuje genetsku informaciju ćelije. U Božjem zakonu nalazimo načela koja formiraju naš hrišćanski identitet. Tada možemo da primenimo ta načela u organizaciji Crkve i širenja Jevanđelja (Marko 16,15). Baš kao što genom predstavlja »uputstvo za upotrebu«, isto važi i za Božji zakon. On nas uči kako da pobedimo u Isusu. Crkva koja sledi Božji zakon neće imati »mutacije« i »bolesti« koje donosi greh (Galatima 5,19-21). Naš glavni cilj je da sledimo sav Zakon da bismo izbegli »diferencijaciju« u našim vrednostima i verovanjima. Iako svako od nas ima različitu funkciju u crkvi (1. Korinćanima 12,1-14), naš glavni cilj je da sledimo Hrista i vodimo druge Njemu.

ODGOVORITE

Prepoznajte svoj »duhovni gen«. Kako vam on može pomoći da izgradite identitet drugih članova crkvenog tela?

Fernanda Solheiro, St. Albert, Alberta, Kanada

1 Medicine Net.com, »Definition of Human Genome,« <http://www.medterms.com/script/main/art.asp?articlekey=3818>.

2 Wikipedia.org, http://en.wikipedia.org/wiki/Human_genome.

ZAKLJUČAK

Božji zakon je savršen, svet, pravedan i dobar. To nije obična lista preporuka kako da bolje živimo, već nacrt obavezujućih principa koji nam omogućavaju da razumemo kako da na najbolji mogući način živimo sa Bogom i bližnjima. Deset zapovesti su toliko važne da ih je Bog zapisao svojim prstom. Ključna reč u Božjem zakonu je »čuvaj«. Božja želja je da čuvamo Njegov zakon u svom srcu da bismo vezama ljubavi, koje će večno trajati bili povezani sa Njim. Ljubav je u središtu Božjeg zakona, a ipak mi često mislimo o njemu samo kao o nizu pravila.

RAZMOTRITE

- Napišite dramu koja će sadržati razgovor između Mojsija i Boga o Njegovom zakonu i o tome šta on znači za Božji narod i buduće generacije.
- Izaberite neke od svojih omiljenih pesama i odslušajte ih da biste čuli kakve stavove one iznose u odnosu na Božji zakon. Šta vam to što ste čuli govori o svetu koji živi oko vas?
- Napravite kratak film o Božjem zakonu ljubavi sa namerom da drugima pomognete da shvate kako biti hrišćanin u izvesnoj meri predstavlja naš odgovor Bogu koji nas voli.
- Zapisujte svoja zapažanja o tome šta nam sloboda izbora govori, kada je reč o Božjem karakteru i Njegovom zakonu.
- Napišite svoje razmišljanje o sledećoj izjavi, koje biste mogli da objavite u vašem crkvenom biltenu ili okačite na oglasnoj tabli: »Ljudi bez pomoći Zakona ne bi mogli imati pravilan pojam o Božjoj neporočnosti i svetosti ili o svojoj krivici i ukaljanosti grehom. Oni se ne bi osvedočili u svoj greh i ne bi osetili potrebu za pokajanjem. Pošto ne vide da se kao prekršioci Božjeg zakona nalaze u stanju izgubljenosti, ne osećaju ni svoju potrebu za pomiriteljskom Hristovom krvlju. Oni se nadaju spasenju, iako nisu doživeli potpunu promenu srca ni reformu života. Tako se umnožavaju površna obraćenja i mnogi ljudi pristupaju Crkvi, iako se nikad nisu sjedinili sa Hristom.« (*Velika borba*, str. 468. Orig)
- Napravite planer ili mapu uma koja odgovara različitim komponentama Božjeg zakona. Proučavajte Bibliju da biste našli dokaz o tome šta je zaista važno za Boga i naš odnos sa Njim.

POVEŽITE

Psalam 111,7.8; Propovednik 12,13.14; Matej 19,17; 22,37-40; Rimljanima 3,31; Jakov 2,8-13; Jevrejima 8,10; Otkrivenje 14,12.

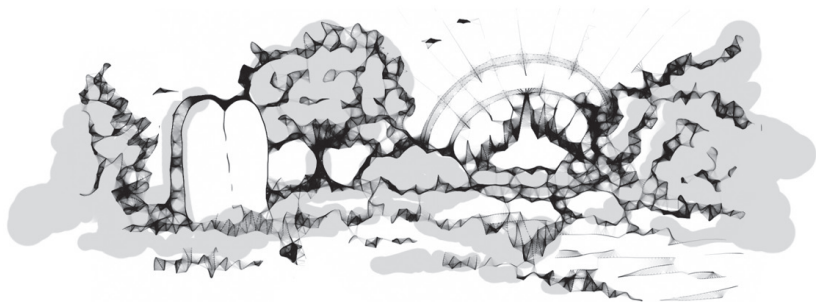
Velika borba, str. 468. 469. orig.

Marvin Moore, *The Gospel Vs. Legalism* (Review and Herald® Publishing Association, Hagerstown, Maryland, U.S.A., 1994).

Nina Aćeson, Margejt, Australija

Pouka 13

Od 21. do 27. juna 2014.



Hristovo carstvo i Zakon

»Nego ovo je zavjet što ću učiniti s domom Izrailjevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod: Metnuću Zakon svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga, i biću im Bog i oni će Mi biti narod.«

(Jeremija 31,33)

21. jun 2014.

SAVRŠENO JEDINSTVO

UVOD (1. Korinćanima 13,2)

Su

Setite se nekih stvari koje idu u paru i izgledaju kao da su stvorene jedna za drugu. Stvari kao što su: maslac od kikirikija i žele ili TV i naslonjača. To se nalazi na mojoj listi najboljih kombinacija. Jedna stvar bez druge ne bi bila ista. Ipak, savršeno jedinstvo Božjeg zakona i Njegove ljubavi još je čudesnije i složenije od bilo koje od njih. Sam po sebi, svaki vid je važan i koristan, ali *zajedno*, oni su prosto božanstveni. Zajedno, oni olakšavaju posvećenje.

Međutim, ako se Božji zakon i Njegova ljubav uzajamno dopunjavaju, zašto često izgleda kao da su u sukobu i da jedno drugo isključuje? Lucifer je polako počeo da gubi ljubav koja je išla u paru sa Božjim svetim zakonom. Njegovo samoljublje navelo ga je da rutinski obavlja svoje dužnosti, dok je pobuna rasla u njegovom srcu. Uskoro je uspeo da razdvoji to dvoje – govoreći sebi i ostalim anđelima da Bog koji zaista voli ne bi postavio pred njih takva ograničenja.

Ista kombinacija nalazi se u celom Pismu. Kain je prineo žrtvu. On je još uvek držao Zakon, ali to nije bilo Bogu po volji, jer Ga nije voleo dovoljno da bi prineo onu vrstu žrtve koju je Bog tražio. Fariseji su dodavali pravila i uredbe Zakonu, i starali se da ga svako poštuje. Ipak, oni su i dalje previđali osećanja i posebne prilike drugih. Sotona i danas još uvek koristi tu taktiku. Ili nas uplete u zakonske detalje, ili nas navede da poverujemo kako možemo zaboraviti na Zakon i usredsrediti se jedino na Božju ljubav.

**Ako volimo Isusa,
držaćemo Njegove
zapovesti.**

Pavle u 1. Korinćanima 13,2. kaže da ako imamo veru, ali ne i ljubav, ništa smo. Razmislite o tome. Možemo se iz sve snage truditi da održimo sav Zakon, ali ako nam nedostaje ljubav, to je kao da ga nikad nismo držali. Obrnuto, ako imamo samo ljubav, ali ne držimo Zakon, podjednako smo osuđeni, jer ako volimo Isusa, držaćemo Njegove zapovesti.

Dok budemo proučavali pouku za ovu sedmicu, potražimo istinu o povezanosti između Božjeg zakona i Njegove ljubavi. Postavimo sebi izazov da pokažemo ljubav prema Hristu i drugima, tako što ćemo živeti po Zakonu i priznati da nam je potrebna blagodat kad pogrešimo.

indi R. Dian, Lisburg, Florida, SAD

LOGOS (Jeremija 31,33; Matej 4,8.9; 1. Korinćanima 6,9-12; Kološanima 1,10-14; Otkrivenje 14,12; 22,14.15)

Imam jednog dobrog prijatelja koji posećuje jednu drugu crkvu. Lepo se družimo i slažemo se u mnogim stvarima, ali religija nije jedna od njih. Ja volim da se bavim teškim temama iz doktrine i tražim originalne tekstove na jevrejskom da bih proverila da li mi je promakla neka nijansa u značenju. Kada pitam Brenta

Nije svako na ovom svetu prešao na neprijateljevu stranu.

šta on misli o bilo kojoj od mnogih tema, on obično kaže samo: »Isus me voli, to je ono što znam.« On veruje da je Deset zapovesti ispunjeno za nas na krstu i da mi više ne treba da se brinemo o tome da li treba da ih držimo.

Da li je Brent u pravu što se u svom hrišćanskom hodanju usredsređuje samo na Isusovu ljubav? Ako je ljubav sve što nam je potrebno, šta je sa svim onim težnjama da budemo sveti i držimo Božji zakon? Zar to nije nepotreban teret? To nije kao da mi sakupljamo »poene« kod Boga čineći ono što je ispravno. Pogledajmo neke biblijske stavove da bismo utvrdili da li možemo pomiriti ono što čitamo o Božjem zakonu i Njegovoj velikoj ljubavi, i kako se to dvoje ispoljava u večnom redu stvari.

Red i Zakon: U početku

(1. Mojsijeva 26,5; Rimljanima 4,15; 1. Jovanova 3,4)

Božji zakon je oduvek postojao. Čak i u edemskom vrtu, Bog je od Adama i Eve očekivao da pokažu poslušnost, a tako i ljubav prema Njemu. Božja reč definiše greh kao »prekršaj zakona« ili »bezakonje«. (1. Jovanova 3,4) Prema tome, »gdje nema Zakona nema ni prijestupa«. (Rimljanima 4,15) Prvi deo Biblije jasno nam daje do znanja da je bilo mnogo greha još pre nego što je Deset zapovesti zapisano na kamenu. Kada čitamo 1. Mojsijevu 26,5. nalazimo dokaz da je Božji zakon bio dobro poznat Njegovom narodu. On u tom tekstu kaže Isaku da je blagoslovio njegovog oca Avrama »zato što je Avram slušao glas Moj i čuvao naredbu Moju, zapovijesti Moje, pravila Moja i zakone Moje«.

Pod vlašću neprijatelja (Matej 4,8.9)

Kada čitamo tekst u Mateju 4,8.9. vidimo da se sotona, dok koristi svoj položaj da bi kušao Hrista, postavlja kao neko ko donekle ima i pravo vlasništva nad ovim svetom. Međutim, da li je on zaista u stanju da ispuni to što obećava? Kada i kako je on stekao takav uticaj? Ako se osvrnemo na Edem, Adam je uzevši plod koji mu je Eva ponudila prekršio Božja uputstva. Od te odluke pa nadalje, Zemlja se nalazi pod neprijateljskom okupacijom. Jedna od sotoninih najuspešnijih taktika da zadrži vlast nad Zemljom je propagiranje mita da Božji zakon nije pravedan, pa čak da nije ni važan. On koristi svoj uticaj da bi nam kazao da kršenje Božjeg zakona uvodi u mudrost, a ne u neposlušnost i smrt. To mu je uspelo u Edemu i još uvek mu uspeva i danas.

Drugi zavet (Jeremija 31,33)

Zbog greha, došlo je do razdvajanja između Boga i Njegovog naroda. Zato je Bog načinio pakt sa svojim narodom – neku vrstu mirovnog sporazuma, koja će njima i nama pomoći da se ponovo ujedinimo s Njim. Bog je izgovorio uslove sporazuma, a narod je obećao da će činiti sve što je On kazao (2. Mojsijeva 24,3). Bog je taj sporazum uklesao u kamen, ali pre nego što je Mojsije stigao da se spusti sa gore noseći ispisane ploče, narod je već prekršio svoju stranu dogovora.

Kada je Isus došao, On je uspostavio Drugi zavet, jer je narod onaj Prvi prekršio! O tom zavetu čitamo u Knjizi proroka Jeremije 31,33. »Nego ovo je zavjet što ću učiniti s domom Izrailjevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod: Metnuću Zakon svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga, i biću im Bog i oni će Mi biti narod.« Novi zavet nije bio nov po sadržaju – on je sadržao iste zapovesti date u 2. Mojsijevoj, niti nov po ugovornim stranama – Bog nas još uvek prihvata (kao pripadnike duhovnog Izrailja).

Razlika između tih zaveta prilično je jednostavna. Mi dobijamo još jednu šansu sa boljim Prvosveštenikom, boljim obećanjima zapisanim na boljem materijalu – našem srcu (Jevrejima 8,6-9). Sada imamo Isusa koji posreduje za nas u stvarnoj, nebeskoj Svetinji. On je obećao da će biti naš Bog i pomoći nam da držimo Njegov zavet u ljubavi koju On usađuje u naše srce.

Novi zavet – ostatak priče (1. Korinćanima 6,9-12; Kološanima 1,10-14; Otkrivenje 14,12; 22,14.15)

Uvek je postojala grupa vernih koji su dopuštali Božjem zakonu ljubavi da usavrši njihov karakter. Vera koja se zasniva na Bibliji pokazuje nam da se Božji zakon nalazi u srži našeg hrišćanskog hodanja i da mi, uprkos onome što vidimo da drugi čine, možemo živeti životom dostojnim Gospoda (Kološanima 1,10-14). Nije svako na ovom svetu prešao na neprijateljevu stranu. Mnogi hrišćani se trude da ugone Bogu time što se odvrćaju od greha (1. Korinćanima 6,9-12) i drže Njegov zakon (Otkrivenje 14,12; 22,14-15). Iako se ovde na Zemlji još uvek borimo, doći će dan kada će Zemlja biti obnovljena, kada će nam poslušnost Božjim većnim zakonima postati nešto tako prirodno i lako kao i anđelima koji nisu pali.

Međutim, vratimo se mom prijatelju Brentu. Da li je ljubav sve što vam je potrebno da biste imali spasonosni odnos sa Bogom? Kada pažljivo razmislimo – odgovor je *da*. Ako je ta ljubav prava, ona će biti pokretačka snaga za ulazak u zavet sa Bogom, jer mi želimo da budemo poslušni građani u Njegovom carstvu.

ODGOVORITE

1. Na koji način su Božji zaveti slični mirovnim sporazumima? Zbog čega nam je potreban takav sporazum sa Bogom?
2. Na koji način Isusov primer uzimanja pričešća objašnjava prelazak sa Starog na Novi zavet?

»Pitanje: 'Ko je moj bližnji', među Jevrejima izazivalo je beskrajne rasprave.«¹

»Hristos je na ovo pitanje odgovorio pričom o milostivom Samarjaninu. Pokazao je da biti bližnji nekome ne znači samo biti pripadnik iste Crkve ili vere. Biti bližnji ne odnosi se ni na rasu, boju kože ili društvenu klasu. Naš bližnji je svaki čovek kome je neophodna naša pomoć. Naš bližnji je svaka duša koju je ranio ili povredio naš zajednički protivnik.«²

»Mnogi i danas... svoje dužnosti dele u dve različite, potpuno odvojene grupe. Po njima, jednu sačinjavaju takozvane velike dužnosti, koje se moraju obavljati u skladu sa Božjim zakonom; a drugu takozvane male dužnosti, na koje se zapovest 'Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe', navodno ne odnosi. Po njima ta oblast rada prepuštena je ličnoj prirodi, po kojoj se čovek može upravljati u skladu sa svojim sklonostima ili ličnim pobudama. Pobornici ovog mišljenja na taj način kvare svoj karakter i pogrešno predstavljaju Hristovu religiju.«³

»Ljubav je temelj pobožnosti.«

»Ljubav je temelj pobožnosti. Niko nema čiste ljubavi prema Bogu, bez obzira šta govori, ukoliko ne pokazuje nesebičnu ljubav prema svome bratu. Međutim, nikada ne možemo steći takav duh ukoliko se samo trudimo da volimo bližnje. Nama je neophodno da se Hristova ljubav useli u naše srce. Kada se naše ja stopi s Hristom, ljubav će se sama pojaviti. Savršenstvo hrišćanskog karaktera dostići ćemo, kada želja da pomognemo bližnjima i da im donesemo blagoslov stalno bude postojala u našem srcu, kada nesekasna sunčeva svetlost bude ispunila naše srce i pokazala se na našem licu.«⁴

»Zajedništvo sa Hristom, lični dodir sa živim Spasiteljem osposobljava um, srce i dušu da postignu pobjedu nad svojom nižom prirodom. Govorite odlutalome o moćnoj ruci koja će ga podržati, o beskrajnom sažaljenju koje Hristos oseća prema njemu. Njemu nije dovoljno da veruje jedino u zakon i red, u ustanove koje nemaju sažaljenja i koje nikada ne čuju poziv za pomoć. Njemu je potrebno da se uhvati za toplu ruku, da se osloni na srce puno nežnosti. Govorite mu neprestano da je Bog uvek pored njega, da ga uvek prati svojom ljubavlju punom sažaljenja. Pomozite mu da misli o Očevom srcu koje je žalosno zbog greha, o Očevoj ruci koja je stalno ispružena, o Očevom glasu koji govori: 'Neka se uhvati za silu Moju da učini mir sa Mnom; učiniće mir sa Mnom'« (Isaija 27,5)⁵

Izhar Buendia, Bonerdej, Arkanzas, SAD

1 Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 376. orig.

2 Isto.

3 Isto, str. 382. orig.

4 Isto, str. 384. orig.

5 Isto, str. 388. orig.

ZAVET IZMEĐU RASEČENIH ŽRTAVA

DOKAZ (1. Mojsijeva 15,9,10; Jeremija 31,33; 34,18-20)

Ut

Nažalost, izgubili smo iz vida značenje povezano sa rečju *zavet*. Neki ga nazivaju obećanje, ili ugovor – ali u našem društvu ličnih interesa, kršenje obećanja postalo je pravilo. Najbliži pojam zavetu je brak. Premda novija istraživanja pokazuju da je često navođena stopa od 50% razvoda u Americi ipak samo mit, još uvek smo daleko od posvećenih odnosa koji su nalik zavetu.¹ Uzmite za primer Glina »Skotija« Volfa /Glynn »Scotty« Wolfe/. Taj bivši baptistički sveštenik ušao je u Ginisovu knjigu rekorda po broju brakova. Ženio se 29 puta. Njegov najkraći brak trajao je 19 dana, a najduži sedam godina. Bio je ponosan na svoj bračni rekord. Međutim, kada je umro u bolnici u 88. godini, niko od njegovih 29 žena, 19 dece, 40 unučadi i 19 praunuka nije došao da preuzme njegovo telo.²

Zbog nemarnog odnosa društva prema bračnom zavetu, jedini način da dobijemo preciznu sliku onoga što je Bog želeo da ima s nama je da se vratimo Bibliji da bismo videli kako je izgledala prvobitna verzija zaveta. Jevrejska reč za zavet je *beriyt*. Ona potiče od korena dve reči: *beriy*, koja znači salo i *barut*, koja znači meso. Te reči se koriste u vezi sa klanjem stoke i odnose se na životinje koje su tovljene za klanje i žrtvovane u obredu uspostavljanja zaveta.³ U našem prevodu čitamo da Bog »učini Zavjet«, ali na jevrejskom, tekst glasi »karat beriyt«, što znači »iseći« zavet.⁴ U tim obredima, učesnici su prolazili stazom u obliku broja 8 između polovina zaklanih životinja, zatim bi se zaustavili usred lokve krvi da bi proglasili blagoslove i kletve zaveta. Po tom sporazumu, »onaj ko prekrši taj zavet umreće kao i ove životinje«. Polagala se i zakletva koja je glasila: »Kao što je ova životinja dala svoj život, tako ću i ja dati svoj život za tebe ako bude potrebno.«⁵ (1. Mojsijeva 15,10; Jeremija 34,18-20)

Bio je ponosan na svoj bračni rekord.

Kršenje zaveta od strane Izrailja predstavljalo je ozbiljan prestup, koji je mogao da prouzrokuje njihovu trenutnu smrt. Njihov narod ima istoriju i rečnik bogat zavetnom kulturom. Ipak, oni su svojevolumeno prekršili svoj Zavet sa Bogom. Čak i tada, Bog je bio milostiv i ponudio im Novi zavet da bi imali unutrašnje merilo za traženje pravednosti.

ODGOVORITE

Kako bi, po vašem mišljenju, »sečenje« Zaveta uticalo na to kako dajete obećanja?

Endrju Grinvud, Vudford, Kvinslend, Australija

- 1 Casey E. Copen, Kimberly Daniels, and Jonathan Vespa, »First Marriages in the United States: Data From the 2006–2010 National Survey of Family Growth«, National Health Statistics Report, March 22, 2012.
- 2 »Glynn »Scotty« Wolfe; World's Most Married Man,« Los Angeles Times, June 20, 1997.
- 3 Jeff A. Benner, »Ancient Hebrew Word Meanings: Covenant—Beriyt«, http://www.ancient-hebrew.org/27_covenant.html.
- 4 Isto
- 5 Fred Handschumacher, »The Steps In Making A Blood Covenant«, <http://www.rockoffence.com/myst4.html>.

Preispitaj se pre nego što se upropastiš! Čak i jednostavna provera rekla bi mi da to ne radim. Da sam analizirao svoju poziciju, početnu brzinu, projekтовanu putanju i ugao pada, sve bi bilo jasno: zakoni fizike jednostavno nisu omogućavali bezbedan skok. Ali, ja sam se, ipak, na svojim skijama vinuo u vazduh... i moje koleno je platilo cenu!

Ponekad smo isto tako nepromišljeni, kada zanemarujemo proučavanje Božjeg zakona. Poslušnost tim zakonima prirodno proizlazi iz naše ljubavi prema Hristu (1. Jovanova 5,3). Kao što su zakoni fizike mogli da me poštede bola, tako i Božji zakon može da nas zaštiti od patnje. Njemu je drago kada sledimo Njegov zakon i obećao je da će nas blagosloviti u tome (Psalam 1,2.3; Jakov 1,25). Ali, kako mi *zaista* koristimo Božji zakon?

»Kako ljubim zakon tvoj!«

Mi imamo probleme. Svi mi. Zakon koristimo da bi nam pokazao naše grehe. Bog nam je dao Zakon da bismo ih prepoznali (Rimljanima 3,20). Uzmite svoje misli i dela i uporedite ih sa načeli-

ma u Deset zapovesti. Da li uvidate svoj greh? Dobro! Priznajte svoju slabost i počnite da radite sa Hristom na tome da uklonite greh i da se popravite.

Budimo uzdržani. Klonimo se ljudi i mesta koji bi nas mogli navesti na greh. Bog jasno kaže šta je neprihvatljivo za stanovnike Njegovog carstva. U društvu u kome je skoro sve naizgled prihvatljivo, moramo neprestano gledati na Njegov zakon da bismo umanjili uticaj greha u svom životu.

Činimo ono što je dobro. Deset zapovesti nam pokazuju vrednosti kojima treba da težimo. Na primer: staviti Boga na prvo mesto, pobožno svetkovati Subotu i poštovati roditelje. Na osnovu zapovesti koje nam izričito govore šta *ne treba* da činimo, možemo izvesti zaključak i kako *treba* da se ponašamo. Treba da poštujemo ljudski život, da budemo zahvalni na onome što nam je Bog obezbedio, da pazimo na svoj jezik i poštujemo Božje ime.

Jedva čekam taj dan kada ćemo biti u stanju da doživimo savršenu lepotu Božjeg zakona i da kao David zapevamo: »Kako ljubim zakon tvoj!« (Psalam 119,97)

ODGOVORITE

1. Od čega vas Božji zakon može osloboditi?
2. Šta je greh učinio da izopači Božji zakon?

Džoša Grant, Koledž Plejs, Vašington, SAD

Ponekad nešto u životu izgleda kao da će zauvek trajati: kašalj posle prehlade koju ste dobili pre tri sedmice, partija Monopola u koju vas je uvukao vaš preterano takmičarski raspoložen prijatelj, neprijatna tišina koja nastupi kada vaš prvi sastanak krene u lošem pravcu. Međutim, ima veoma malo toga što zaista traje zauvek, zbog čega nam je skoro nemoguće da shvatimo Hristovo večno carstvo. Navikli smo da se bavimo onim što je konačno, ali Hristovo carstvo predstavlja nešto više od konačnog. Osim toga, mi smo žrtve modernog koncepta »trenutnog zadovoljenja«. Dobra vest glasi da je Bog obezbedio svoj Zakon ljubavi da nam posluži kao svakodnevni podsetnik na Njegovo carstvo. Svakog dana u svom životu možemo dobiti viziju Božjeg carstva ljubavi razmišljanjem o Njegovom zakonu i zapažanjem razlika između Njegovog i sotoninog carstva.

Biblija često ističe razlike između Božjeg i sotoninog carstva. Danilo pravi jedan od najoštrijih kontrasta između Božjeg večnog carstva i prolaznosti svega ostalog (Danilo 2,44). Božji zakon, Njegova ljubav i Njegovo carstvo odlikuju se stalnošću – svojstvom koje jedino On poseduje.

Zakon carstva... jasno odražava Božju ljubav.

Bog nas poziva da izaberemo život. Njegov zakon je Zakon ljubavi. On nam omogućava da izaberemo život. U svetu kojim vladaju relativnost i balansiranje, mi imamo jasna pravila. Povrh informacija koje su nam potrebne da bismo donosili dobre odluke, ukazano nam je i na posledice ako to ne činimo. Zavidljivo je što Zakon, praveći razliku između onog što smo bili i onog što postajemo kao Božja deca, otkriva ljubav koju nalazimo u Hristu. S obzirom na to, teško je misliti o zakonu Njegovog carstva, a da ne pomislimo o ljubavi prema tom carstvu.

Zakon carstva, uobličen u vidu opomena o posledicama neposlušnosti, jasno odražava Božju ljubav. Zakon stavlja u određeni okvir naš odnos sa Njim i sa svetom koji živi oko nas. Kada razmotrimo gde smo bili pre nego što smo prihvatili Božji zakon, lako nam je da sagledamo Božju ljubav, koja se sadržuje u njemu. Imajući to na umu, koliko više bi trebalo da budemo podstaknuti da tragamo za drugima koji će nastaviti u Božjem carstvu?

ODGOVORITE

1. Posmatranje i eksperimentisanje su osnovna sredstva koja se koriste da bi se dokazalo postojanje nečega. Kako se ta oruđa mogu primeniti da bi se dokazalo Božje postojanje?
2. Na koji način vas Nabuhodonosorova težnja da svoje carstvo učini neprolaznim podseća na vas same?

ZAKLJUČAK

Delovanjem Svetog Duha, Bog je u stanju da zapiše svoj Zakon na našem srcu. Zakon može postati deo nas jedino Isusovom prisutnošću u nama. On je oličenje Zakona. On utelovljuje sva načela, reči i dela, koji proističu iz Božjeg zakona. Mi možemo razumeti Njegov zakon samo u onoj meri u kojoj Hristos živi u nama. Spasitelj u nama izvršava zapovesti, kada se svakodnevno uzdamo u Njega. Uživajmo u Njemu jer nam je »omilio zakon«. (Psalam 1,2)

RAZMOTRITE

- Pojedite kašiku meda. Dok uživajte u njegovoj slasti, razmišljajte o tome da je Božji zakon »sladi od meda«. (Psalam 19,10)
- Raspitajte se koliko košta prstenje sa dijamantima ili smaragdima, ili kolika je cena zlata. Tada uzmite u obzir da je Božji zakon »bolji... od zlata«. (Psalam 19,10)
- Putem skica ili scenskih prikaza ilustrujte na koji način Božji zakon »krijepi dušu«, (Psalam 19,7), »daje mudrost nevještome« (Psalam 19,7), i veseli srce (Psalam 19,8)
- Potražite na Internetu priču o himni »Trust and Obey« / »Kad me vodi moj Bog«, *Hrišćanske himne*, br. 189/: www.sharefaith.com/guide/Christian-Music/hymns-the-songs-and-the-stories/trust-and-obey-the-song-and-the-story.html . Kako vas ta himna nadahnjuje da verujete i budete poslušni?
- Pratite jevrejski alfabet dok razmišljate o Psalmu 119. Ovaj Psalam je pesma napisana u akrostihu. Svaka strofa počinje narednim slovom jevrejskog alfabeta. Štaviše, stihovi jedne strofe počinju istim slovom alfabeta. Razmišljajte o jednom slovu svakog dana, dok ne pređete ceo Psalam.
- Vodite dnevnik o svojim svakodnevnim razmišljanjima o Psalmu 119.

POVEŽITE

Psalam 19,7-10; Psalam 119; 1. Korinćanima 13.

Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, »Duhovna priroda Zakona«, str. 45-78.

Rebbetzin Esther Jungreis, *The Committed Life*, chapter 2, »Inviting God Into Your Life« (HarperOne, 1999).

Serđo Tores, Orlando, Florida, SAD

APRIL

NAŠE UZVIŠENO ZVANJE

Uživanje u istini

1. U Psalam 32,10. Okruženi Božjom milošću
2. S Isaija 55,7.8. Nada za one koje su bez nade
3. Č Psalam 86,11. Uživanje u istini
4. P Jovan 14,6. Neka nas Isus vodi
5. S Jevrejima 7,16. U ljubavi sa Hristom

Kako da očuvam svoje poštenje

6. N 1. Jovanova 3,19. Prednost da budemo sigurni
7. P Matej 6,24. Bog traži našu najtopliju ljubav
8. U Psalam 34,24. Iznad sumnje
9. S Rimljanima 6,11.12. Kako da očuvam svoje poštenje
10. Č Matej 11,28. »Hodite k Meni svi!«
11. P Psalam 1,2. Vreme za razmišljanje
12. S Zaharija 9,12. Tražite Boga svim srcem svojim

Delo čuvanja srca

13. N Jakov 5,17.18. Ponizna, istrajna molitva
14. P Priče 4,23. Delo čuvanja srca
15. U 1. Petrova 2,9. Dvorovi svetog života
16. S Priče 10,22. Božji osmeh
17. Č Efescima 1,18. Očima vere
18. P 2. Petrova 3,18. Kako da rastemo u blagodati
19. S Luka 16,10. Veliki u Božjim očima

Uzdignimo merila

20. N Isaija 62,10. Uzdignimo merila
21. P Nemija 9,6. Podsetnica na naš nebeski dom
22. U 1. Korinćanima 6,19.20. Posvećeni hram tela
23. S Titu 2,10. Lepota sličnosti sa Hristom
24. Č Luka 14,27. Nebo nikad nije preskupo
25. P Matej 5,16. Neka svetli vaše videlo
26. S Agej 2,29. Dragulj ili šljunak

Ukorenjeni u Hristu

27. N Psalam 92,12. Ukorenjeni u Hristu
28. P Matej 24,13. Nikakva popravljena religija!
29. U Efescima 3,16. Nedokučivo bogatstvo Hristovo
30. S Jovan 14,3. Skoro smo stigli u dom!

MAJ

DA UPOZNAM NJEGA

Naš božanski Spasitelj

1. Č Kološanima 1,27. Površno znanje nije dovoljno
2. P Filibljanima 2,6. Naš božanski Spasitelj
3. S Psalam 86,15. Milostivi, blagi, strpljivi

Neprocenjivi biser

4. N Rimljanima 8,14. Sveti Duh - naš Pomoćnik
5. P Isaija 53,3. »Prezren i odbačen«
6. U 1. Jovanova 2,1. Zastupnik obučen u našu prirodu
7. S Matej 13,45.46. Skupoceni biser
8. Č Jevrejima 2,3. Rezerva za svaku potrebu
9. P 1. Timotiju 6,11.12. Vera koja čisti život
10. S Jevrejima 12,28. Deca nisu roblje

Dolazak Utešitelja

11. N Jovan 15,4. Biti u Hristu
12. P Jovan 9,4. Život snage
13. U 1. Korinćanima 1, 30. Isus nam je sve
14. S Jovan 14,16.17. Dolazak Utešitelja
15. Č Rimljanima 15,1. Pomoć jednih drugima
16. P Luka 24,45. Otvaranje tajne otkupljenja
17. S Jevrejima 4,12. Istine koje preobražavaju

Vera koja raste

18. N Filibljanima 4,6. Utočište koje ne izneverava
19. P Jevrejima 11,6. Vera koja raste
20. U Isaija 65,2. Moćni Izbavitelj
21. S Mihej 7,18. Kako se osloboditi krivice?
22. Č Isaija 30,21. Jedini siguran put
23. P 1. Korinćanima 15,57. Pravo do pobeđe
24. S Psalam 27,14. »Dođite vi sami nasamo«

Primer vernika

25. N Psalam 62,8. Dragocenost tajne molitve
26. P 1. Jovanova 5,3. Pokretačka sila poslušnosti
27. U Efescima 3,19. Ispunjeni Njegovom puninom
28. S Titu 2,11.12. Primer vernika
29. Č 1. Korinćanima 7,7. Korišćenje darova
30. P Jovan 3,14.15. Uzdižite Čoveka sa Golgote
31. S Otkrivenje 22,4. Gledaćemo Njegovo lice

JUN

NA NEBESKIM MESTIMA

Naš sigurni temelj

1. N Psalam 145,9.10. Učenje o Bogu kroz Njegova dela
2. P Jovan 3,17. Ne da osudi, nego da spase
3. U 2. Petrova 1,10. Nebeski izbor
4. S 1. Korinćanima 3,11-13. Naš sigurni Temelj
5. Č Psalam 16,11. Najsrećniji ljudi
6. P Jakov 1,5. Neka traži od Boga
7. S Plač Jeremijin 3,25. Ništa nije premalo

Delotvorna vera

8. N Rimljanima 8,34. Naš Zastupnik
9. P Psalam 91,11.12. Anđeli u domu
10. U Jevrejima 11,1. Čin vere
11. S Filibljanima 3,9. Delotvorna vera
12. Č 1. Petrova 2,21.22. Naš Primer u poslušnosti
13. P Priče 3,13. Najuzvišenija kultura
14. S Psalam 139,23.24. Hristos u mislima

Održati ljubav živom

15. N Priče 22,1. Zlato hrišćanskog karaktera
16. P Isaija 50,4. Ljubazne i učtive reči
17. U 1. Korinćanima 9,27. Provera apetita
18. S Kološanima 3,18.19. Održati ljubav živom
19. Č Propovednik 9,10. Glas dužnosti
20. P Matej 20,28. Živeti za druge
21. S 1. Petrova 1,5.6. Niko nije slobodan od iskušenja

Naš zadatak u svetu

22. N Zaharija 13,9. Snaga za danas
23. P Efescima 2,19.20. Domaći Bogu
24. U 2. Petrova 1,12. Pamтите svoj uzvišeni poziv
25. S Jovan 17,18. Naš zadatak u svetu
26. Č Isaija 43,11.12. Najmoćniji argument
27. P Matej 25,35.36. Naša obaveza prema siromašnima
28. S Filibljanima 1,6. Posao pripreme

Pored drveta života

29. N Luka 21,36. Kad bi Hristos danas došao
30. P Otkrivenje 5,9. Pored drveta života

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

APRIL

- 1. 2.Moj. 4:1-26;
PP 241,242
- 2. PP 243-245
- 3. PP 246-248
- 4. PP 251-253
- 5. PP 254-256
- 6. 2.Moj. 4:27-31; 5, 6, 7
- 7. 2.Moj. 8, 9
- 8. 2.Moj. 10; PP 257, 258
- 9. PP 259-263
- 10. PP 264-266
- 11. PP 267-269
- 12. PP 270-272
- 13. 2.Moj. 11, 12:1-33
- 14. PP 273-277
- 15. PP 278-280
- 16. 2.Moj. 12:34-51; 13, 14
- 17. 2.Moj. 15:1-21;
PP 281, 282
- 18. PP 283-287
- 19. PP 288-290
- 20. 2.Moj. 15:22-27; 16
- 21. 2.Moj. 17, 18
- 22. 2.Moj. 19:1,2;
PP 291, 292
- 23. PP 293-295
- 24. PP 296-298
- 25. PP 299, 300
- 26. PP 301, 302
- 27. 2.Moj. 19:3-25; 20, 21
- 28. 2.Moj. 22, 23
- 29. 2.Moj. 24, 25
- 30. 2.Moj. 26, 27

MAJ

- 1. 1. 2.Moj. 28, 29
- 2. 2.Moj. 30, 31; Deut. 5
- 3. PP 303-305
- 4. PP 306-308
- 5. PP 309-311
- 6. PP 312-314
- 7. 2.Moj. 32, 33
- 8. 2.Moj. 34; PP 315, 316
- 9. PP 317-319
- 10. PP 320-324
- 11. PP 325-327
- 12. PP 328-330
- 13. 2.Moj. 35; PP 331, 332
- 14. PP 333-335
- 15. PP 336-338
- 16. PP 339-342
- 17. 2.Moj. 36, 37, 38
- 18. 2.Moj. 39; 3.Moj. 1
- 19. 3.Moj. 2, 3
- 20. 3.Moj. 4, 5
- 21. 3.Moj. 6, 7:1-10; 16
- 22. PP 343-348
- 23. PP 349-351
- 24. PP 352-354
- 25. PP 355-358
- 26. 2.Moj. 40; 3.Moj. 8
- 27. 3.Moj. 9, 10
- 28. PP 359-362
- 29. 3.Moj. 11, 12, 13
- 30. 3.Moj. 14, 15
- 31. 3.Moj. 17, 18

JUN

- 1. 3.Moj. 19, 20
- 2. 3.Moj. 21, 22
- 3. 3.Moj. 23, 24
- 4. 3.Moj. 26, 27
- 5. PP 363-365
- 6. PP 366, 367
- 7. PP 368-370
- 8. PP 371-373
- 9. 4.Moj. 1, 2
- 10. 4.Moj. 3, 4
- 11. 4.Moj. 5, 6
- 12. 4.Moj. 7
- 13. 4.Moj. 8, 9
- 14. 4.Moj. 10, 11
- 15. 4.Moj. 12; PP 374
- 16. PP 375-377
- 17. PP 378-380
- 18. PP 381-383
- 19. PP 384-386
- 20. 4.Moj. 13, 14
- 21. PP 387-389
- 22. PP 390-392
- 23. PP 393, 394
- 24. 4.Moj. 15, 16
- 25. 4.Moj. 17; PP 395, 396
- 26. PP 397-399
- 27. PP 400-402
- 28. PP 403-405
- 29. 4.Moj. 18, 19;
PP 406, 407
- 30. PP 408-410

* PP – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarški i proroci

** Brojevi strana stavljeni su prema originalu knjige Stvaranje, patrijarški i proroci (brojeve stranica originala u našem izdanju knjige nalaze se na spoljnoj margini)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-13.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predložemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2014. GODINE

| MESTO | DATUM | | | |
|--|-------|-------|-------|-------|
| | 4. | 11. | 18. | 25. |
| Strumica , Đevdelija | 18,59 | 19,07 | 19,16 | 19,24 |
| Radoviš, Kavadarci | 19,01 | 19,09 | 19,18 | 19,26 |
| Pirot , Veles, Prilep, Bitolj | 19,03 | 19,11 | 19,20 | 19,28 |
| Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje | 19,05 | 19,13 | 19,22 | 19,30 |
| Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid | 19,07 | 19,15 | 19,24 | 19,32 |
| Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren | 19,09 | 19,17 | 19,26 | 19,34 |
| Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć | 19,11 | 19,19 | 19,28 | 19,36 |
| Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane | 19,13 | 19,21 | 19,30 | 19,38 |
| Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj | 19,15 | 19,23 | 19,32 | 19,40 |
| Senta, Bečej, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika | 19,17 | 19,25 | 19,34 | 19,42 |
| Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik | 19,19 | 19,27 | 19,36 | 19,44 |
| Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet | 19,21 | 19,29 | 19,38 | 19,46 |
| Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Zenica, Pelješac | 19,23 | 19,31 | 19,40 | 19,48 |
| Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula | 19,25 | 19,33 | 19,42 | 19,50 |
| Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis | 19,27 | 19,35 | 19,44 | 19,52 |
| Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik | 19,29 | 19,37 | 19,46 | 19,54 |
| Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd | 19,31 | 19,39 | 19,48 | 19,56 |
| Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok | 19,33 | 19,41 | 19,50 | 20,58 |
| Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag | 19,35 | 19,43 | 19,52 | 20,00 |
| Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj | 19,37 | 19,45 | 19,54 | 20,02 |
| Kranj, Postojna, Pula | 19,39 | 19,47 | 19,56 | 20,04 |
| Kranjska Gora , Jasenice , Gorica, Koper, Rovinj | 19,41 | 19,49 | 19,58 | 20,06 |

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2014. GODINE

| MESTO | DATUM | | | | |
|--|-------|-------|-------|-------|-------|
| | 2. | 9. | 16. | 23. | 30. |
| Strumica , Đevdelija | 19,28 | 19,37 | 19,44 | 19,53 | 19,58 |
| Radoviš, Kavadarci | 19,30 | 19,39 | 19,46 | 19,55 | 20,00 |
| Veles, Prilep, Bitolj | 19,32 | 19,41 | 19,48 | 19,57 | 20,02 |
| Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid | 19,34 | 19,43 | 19,50 | 19,59 | 20,04 |
| Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar | 19,36 | 19,45 | 19,52 | 20,01 | 20,06 |
| Kladovo, Negotin , Bor, Zajčar, Priština , Prizren, Đakovica | 19,38 | 19,47 | 19,54 | 20,03 | 20,08 |
| Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica | 19,40 | 19,49 | 19,56 | 20,05 | 20,10 |
| Jagodina , Novi Pazar, Peć | 19,42 | 19,51 | 19,58 | 20,07 | 20,12 |
| Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj | 19,44 | 19,53 | 20,00 | 20,09 | 20,14 |
| Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar | 19,46 | 19,55 | 20,02 | 20,11 | 20,16 |
| Valjevo, Pljevlja, Zelenika | 19,48 | 19,57 | 20,04 | 20,13 | 20,18 |
| Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić | 19,50 | 19,59 | 20,06 | 20,15 | 20,20 |
| Senta, Bečež, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet | 19,52 | 20,01 | 20,08 | 20,17 | 20,22 |
| Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac | 19,54 | 20,03 | 20,10 | 20,19 | 20,24 |
| Osijek , Dobož, Zenica, Korčula | 19,56 | 20,05 | 20,12 | 20,21 | 20,26 |
| Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar | 19,58 | 20,07 | 20,14 | 20,23 | 20,28 |
| Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis | 20,00 | 20,09 | 20,16 | 20,25 | 20,30 |
| Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik | 20,02 | 20,11 | 20,18 | 20,27 | 20,32 |
| Bjelovar , Biograd | 20,04 | 20,13 | 20,20 | 20,29 | 20,34 |
| Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok | 20,06 | 20,15 | 20,22 | 20,31 | 20,36 |
| Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Celje | 20,08 | 20,17 | 20,24 | 20,33 | 20,38 |
| Murska Sobota, Ptuj, Zidani Most, Rijeka | 20,10 | 20,19 | 20,26 | 20,35 | 20,40 |
| Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina | 20,12 | 20,21 | 20,28 | 20,37 | 20,42 |
| Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula | 20,14 | 20,23 | 20,30 | 20,39 | 20,44 |
| Jesenice , Koper, Gorica | 20,16 | 20,25 | 20,32 | 20,41 | 20,46 |
| Kranjska Gora | 20,18 | 20,27 | 20,34 | 20,43 | 20,48 |

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2014. GODINE

| MESTO | DATUM | | | |
|---|-------|-------|-------|-------|
| | 6. | 13. | 20. | 27. |
| Strumica , Devdelija | 20,01 | 20,06 | 20,08 | 20,09 |
| Radoviš, Kavadarci | 20,03 | 20,08 | 20,10 | 20,11 |
| Veles, Prilep , Bitolj | 20,05 | 20,10 | 20,12 | 20,13 |
| Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid | 20,07 | 20,12 | 20,14 | 20,15 |
| Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar | 20,09 | 20,14 | 20,16 | 20,17 |
| Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren | 20,11 | 20,16 | 20,18 | 20,19 |
| Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica | 20,13 | 20,18 | 20,20 | 20,21 |
| Paraćin, Kruševac , Peć | 20,15 | 20,20 | 20,22 | 20,23 |
| Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj | 20,17 | 20,22 | 20,24 | 20,25 |
| Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar | 20,19 | 20,24 | 20,26 | 20,27 |
| Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandjelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika | 20,21 | 20,26 | 20,28 | 20,29 |
| Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik | 20,23 | 20,28 | 20,30 | 20,31 |
| Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča | 20,25 | 20,30 | 20,32 | 20,33 |
| Kikinda, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac | 20,27 | 20,32 | 20,34 | 20,35 |
| Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula | 20,29 | 20,34 | 20,36 | 20,37 |
| Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar | 20,31 | 20,36 | 20,38 | 20,39 |
| Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis | 20,33 | 20,38 | 20,40 | 20,41 |
| Slavonska Požega, Banja Luka | 20,35 | 20,40 | 20,42 | 20,43 |
| Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik | 20,37 | 20,42 | 20,44 | 20,45 |
| Virovitica, Biograd | 20,39 | 20,44 | 20,46 | 20,47 |
| Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok | 20,41 | 20,46 | 20,48 | 20,49 |
| Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag | 20,43 | 20,48 | 20,50 | 20,51 |
| Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab | 20,45 | 20,50 | 20,52 | 20,53 |
| Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Rogaška Slatina, Rijeka , Pula | 20,47 | 20,52 | 20,54 | 20,57 |
| Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Koper, Rovinj | 20,49 | 20,54 | 20,56 | 20,59 |
| Jesenice , Gorica | 20,51 | 20,56 | 20,58 | 21,01 |
| Kranjska gora | 20,53 | 20,58 | 21,00 | 21,03 |

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.